

Starosta Pruszkowski

ul. Drzymały 30
05-800 Pruszków
tel. +48 22 738 14 00
fax +48 22 728 92 47
www.powiat.pruszkow.pl

Prośbę o przekazanie Radnej Katarzynie Klimaszewskiej

15.09.2021
PRZEWODNICZĄCY
Rady Powiatu Pruszkowskiego

Rafał Sieradzki

powiat
pruszkowski
nieskończone możliwości

Pruszków, 13 września 2021 r.

BZ.0003.28.1.2021

wpłynęło
BIURO RADY

13. 09. 2021

Znak:.....

BZ.0003.28.1.2021

Szanowny Pan
Rafał Sieradzki
Przewodniczący Rady
Powiatu Pruszkowskiego
w miejscu

W odpowiedzi na wniosek Pani Katarzyny Klimaszewskiej – Radnej Powiatu Pruszkowskiego z 2 września 2021 r. przekazuję kopię ekspertyzy dendrologicznej drzew rosnących w miejscowości Falenty, gmina Raszyn, przygotowaną przez Centrum Pielęgnacji Drzew Chachulscy SP.J.

STAROSTA

Krzysztof Rymuza

CENTRUM PIELEGNACJI DRZEW CHACHULSCY SP.J.
PIELĘGNACJA DRZEW
NADZORY ZIELENI
ul. Modzelewskiego 32
02-679 Warszawa

EKSPERTYZY DENDROLOGICZNE
PROJEKTY ZIELENI
www.chirurgiadrzew.pl
tel. 22 843 16 52, 660 772 110

**EKSPERTYZA DENDROLOGICZNA DRZEW ROSNĄCYCH
W MIEJSCOWOŚCI FALENTY, GMINA RASZYN
(12/EKO/2021)**

**CENTRUM PIELEGNACJI DRZEW
CHACHULSCY SP. J.**
ul. Modzelewskiego 32
02-679 Warszawa
NIP: 521 346 70 55

Opracowali:

Agnieszka Papis

inspektor PTCHD VII/8/43/10
inspektor CID 403/2019

INSPEKTOR NADZORU
do spraw pielęgnacji i ochrony drzew
PTCHD/VII/8/43/10

[Signature]
mgr inż. Agnieszka Papis

Justyna Chachulska-Robaczewska

inspektor PTCHD VII/8/42/10

[Signature]
Architekt krajobrazu
mgr inż. Justyna
Chachulska - Robaczewska

WARSZAWA, SIERPIEŃ 2021

SPIS TREŚCI

I.	DANE OGÓLNE O PRZEDMIOCIE OPRACOWANIA.....	2
1.	Wprowadzenie	2
2.	Podstawa formalno - merytoryczna opracowania.....	3
3.	Informacje o autorach opracowania	4
4.	Przedmiot i zakres opracowania	4
5.	Metodyka i założenia.....	5
II.	INWENTARYZACJA.....	6
1.	Dane wstępne	6
2.	Wykaz zinwentaryzowanych drzew i krzewów	6
3.	Podsumowanie inwentaryzacji	7
III.	ZAŁĄCZNIKI	9

I. DANE OGÓLNE O PRZEDMIOCIE OPRACOWANIA

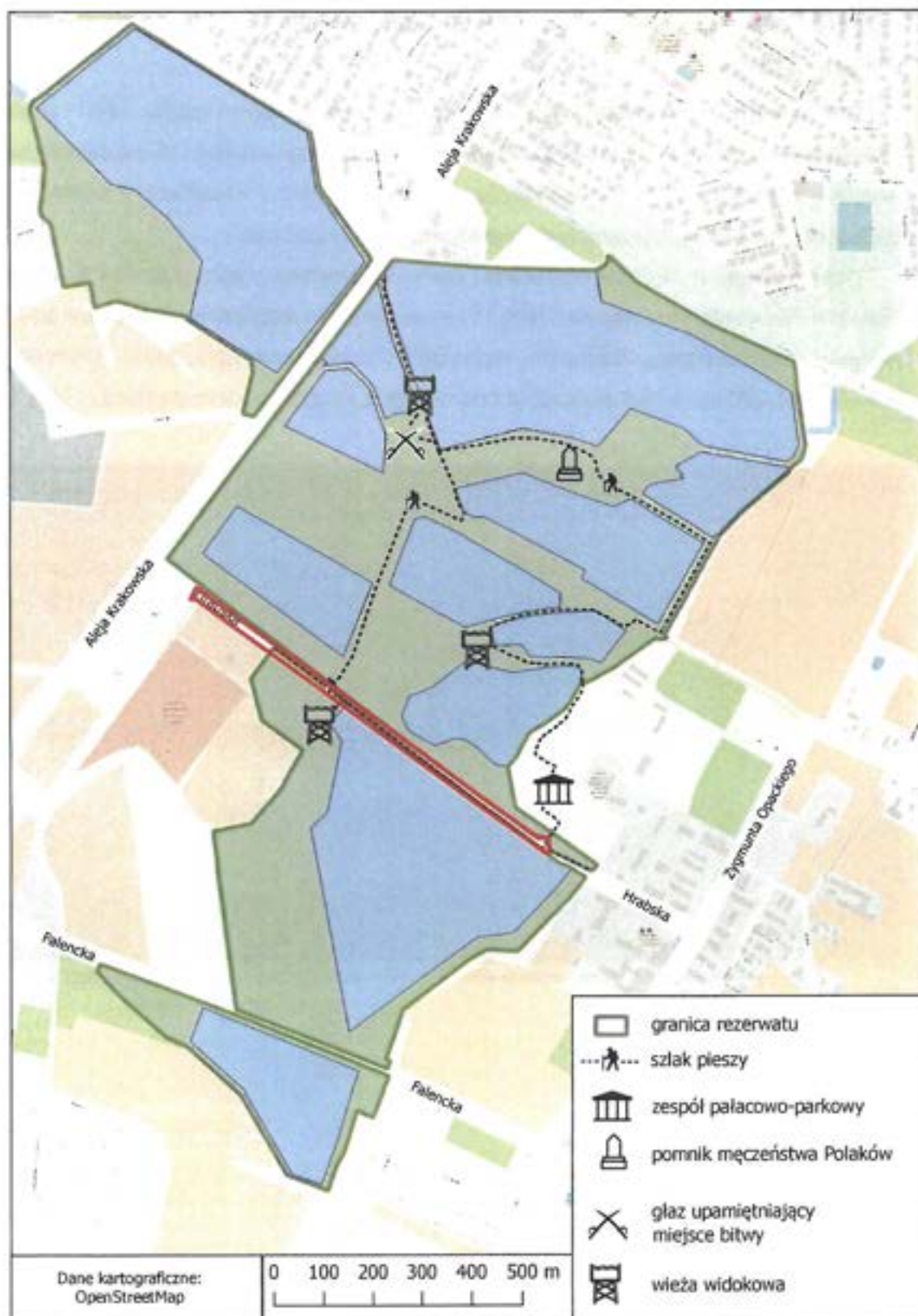
1. Wprowadzenie

Przedmiotem opracowania są drzewa tworzące aleję wzdłuż Alei Hrabskiej w miejscowości Falenty, Gminie Raszyn (w sumie 65 sztuk drzew). 56 drzew to jesiony wyniosłe (*Fraxinus excelsior*) będące pomnikami przyrody. Pozostałe 9 sztuk to klony srebrzyste (*Acer saccharinum*) nie objęte formą ochrony prawnej.

Drzewa rosną na terenie Rezerwatu Stawy Raszyńskie. Ogólny zakres opracowania pokazano na poniższym rysunku (Ryc. 1) a usytuowanie względem Rezerwatu na Ryc.2, natomiast szczegółową lokalizację wszystkich drzew uwzględnionych w niniejszym opracowaniu pokazano na dołączonym do niniejszego opracowania załączniku (rys.1/1).

Ryc.1. Lokalizacja zakresu opracowania (źródło mapy: <https://www.google.com/maps>)

Ryc.2. Lokalizacja zakresu opracowania w odniesieniu do granic Rezerwatu Stawy Raszyńskie
(źródło http://warszawa.rdos.gov.pl/files/artykuly/14609/Stawy-Raszy%C5%84skie-komplet_icon.pdf)

2. Podstawa formalno - merytoryczna opracowania

2.1. Umowa nr WŚ/3/2021 zawarta z Powiatem Pruszkowskim z siedzibą w Pruszkowie,
ul. Drzymały 30, 05-800 Pruszków, reprezentowanym przez Zarząd Powiatu

2.2. Prace terenowe (ogłędziny drzew) wykonane w lipcu i sierpniu 2021 roku.

- 2.3. Mapa zasadnicza pobrana z portalu <http://pruszkowski.e-mapa.net/>
- 2.4. Dokumentacja fotograficzna wykonana w trakcie prac terenowych.
- 2.5. Badania wnętrza pnia przy użyciu rezystografu typu IML-RESI POWER DRILL.
- 2.6. Badania obciążeniowe wykonane przy użyciu zestawu Rinntech DYNATIM przez Akademię Drzewaczą Krzysztof Wystrach.

3. Informacje o autorach opracowania

Agnieszka Papis posiada wyższe wykształcenie z zakresu Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu SGGW. W 2010 roku zdała egzamin na Inspektora do spraw ochrony drzew PTCHD –NOT (nr uprawnień PTCHD VII/8/43/10) a w 2019 roku na Certyfikowanego Inspektora Drzew (nr legitymacji CID/403/2019). Od 15 lat czynnie i zawodowo zajmuje się obszarem związanym z diagnozowaniem, inspekcją i ochroną drzew, w tym również drzew sędziwych i pomnikowych.

4. Przedmiot i zakres opracowania

- 4.1. Przedmiotem opracowania jest 65 drzew rosnących wzdłuż Alei Hrabskiej (w tym 56 pomnikowych jesionów wyniosłych i 9 klonów srebrzystych) na terenie działki o nr ew. 12 z obrębu 0003.
- 4.2. W ramach opracowania dokonano inwentaryzacji wskazanych drzew w formie zestawienia tabelarycznego, obejmującego:
- a) numer inwentaryzacyjny drzewa zgodnie z załącznikiem graficznym;
 - b) określenie gatunku i odmiany drzewa;
 - c) wartość dendrologiczną (m. in. wysokość, średnica korony, obwód pnia);
 - d) cechy drzewa i jego otoczenia;
 - e) cechy systemu korzeniowego;
 - f) cechy pnia;
 - g) cechy korony;
- 4.3. Podsumowanie ekspertyzy zawierające:
- h) wnioski oraz wytyczne;
 - i) dokumentację fotograficzną:
 - i. zdjęcie drzewa w ogólnym ujęciu otoczenia;
 - ii. stan zdrowotny drzewa ze wskazaniem na system korzeniowy, pień oraz koronę w szczególności jednostek w złym stanie zdrowotnym, stwarzającym zagrożenie.
- 4.3. Opracowanie składa się z części tekstowej oraz graficznej w postaci załączonego rysunku nr 1/1.

5. Metodyka i założenia

Inspekcji drzew dokonano wizualną metodą VTA, głównie z poziomu ziemi. Jest to metoda polegająca na ocenie widocznych symptomów mających wpływ na utratę lub osłabienie stabilności. Metoda ta uwzględnia kompleksowo wiele czynników, które mają wpływ na zachowanie statyki drzewa.

Wszystkie drzewa podlegające ocenie, zostały również ponumerowane w terenie przy użyciu plastikowych oznaczników. Oznaczniki przytwierdzono do pni drzew. Numeracja w terenie jest tożsama z numeracją w niniejszej dokumentacji.

W uzasadnionych przypadkach dokonano również oględzin z poziomu drzewa, czyli bezpośrednio w koronie, metodą alpinistyczną lub z drabiny. Badanie zasięgu ewentualnej zgnilizny wewnętrznej, pustych przestrzeni oraz stanu zdrowotnego systemu korzeniowego wykonano za pomocą sondy arborystycznej oraz młotka diagnostycznego. Dodatkowo, również w uzasadnionych przypadkach, wykorzystano sprzęt badawczy tj. rezystograf IML-RESI POWERDRILL i zestawu Rinntech DYNATIM.

Podczas wykonywania prac kierowano się przede wszystkim zasadą, że **bezpieczeństwo jest najważniejsze**, tym bardziej, że przedmiotowe drzewa rosną przy bardzo intensywnie użytkowanej ulicy. Z uwagi na brak możliwości zamknięcia przedmiotowej drogi lub ograniczenia na niej ruchu, bezpieczeństwo stanowiło nadrzędną zasadę podczas inspekcji oraz formułowania wytycznych i zaleceń odnośnie przedmiotowych drzew. Przedmiotowe drzewa to przede wszystkim egzemplarze starsze o znacznych parametrach, które od wielu lat nie były poddawane żadnym pracom pielęgnacyjno-zabezpieczającym. Wskutek tego posiadają znaczne ilości suszu (w tym grubego) zlokalizowanego również bezpośrednio nad światłem ulicy. Część drzew ma uszkodzone podstawy pnia a nawet korzenie, spowodowane pracami remontowymi i wymianą oświetlenia w pasie drogowym, jakie miały miejsce w ostatnich 4 latach. Ponadto duża część drzew posiada ubytki lub zaawansowany rozkład w obrębie pnia, konarów lub korzeni. To wszystko sprawia, że drzewa stanowią wysokie ryzyko zagrożenia dla otoczenia. Potwierdzają to liczne wyłamania konarów lub gałęzi w trakcie burz lub gwałtownych uderzeń wiatrów.

Jednocześnie, starano się w maksymalnym stopniu zachować istniejący, bardzo cenny drzewostan. Aleja stanowi ogromną wartość nie tylko z uwagi na jej status ochronny i walory przyrodnicze. Jest ona siedliskiem i domem dla bardzo wielu żywych organizmów. Z tych względów nawet w przypadku drzew zagrażających rozważano możliwość ich zachowania w formie np. świadków. Zasadą było maksymalne zachowanie i ochrona starego drzewostanu i **przedłużenie trwania życia tych drzew**. Oznacza to, że nawet jeśli niektóre z opisanych egzemplarzy mają szansę jedynie na kilka lat życia, to autorzy zalecają podjąć trud i zapewnić bezpieczną vegetację na ten okres.

Wycinkę traktowano jako ostateczność, w przypadkach, gdy nie było możliwości zniwelowania lub zmniejszenia ryzyka poprzez wykonanie prac i zabiegów pielęgnacyjno-

zabezpieczających a pień lub system korzeniowy nie gwarantowały bezpieczeństwa nawet w przypadku zredukowania drzewa do roli świadka. W celu ratowania niektórych drzew zlecano również ponadnormatywne redukcje koron czyli przekraczające 30%-50% masy korony i cięcia w zakresie konarów o średnicy powyżej 10cm.

Przedmiotowe drzewa to egzemplarze starsze, część to drzewa sędziwe lub weterani. Z tych względów należy je otoczyć szczególną opieką, ponieważ to one mają największe znaczenie dla środowiska. Pochłaniają największe ilości dwutlenku węgla, dają najwięcej cienia oraz są schronieniem dla ptaków oraz innych, mniejszych zwierząt i wszelkich żywych organizmów. Drzewa te przez lata przystosowały się do niekorzystnych, przyulicznych warunków i mają największe szanse na przetrwanie i dalsze wieloletnie funkcjonowanie. Razem z najbliższym otoczeniem (pozostałymi drzewami w alei) tworzą niepowtarzalny ekosystem. Dlatego należy dołożyć wszelkich starań i możliwych nakładów finansowych, aby te drzewa maksymalnie chronić, przy jednoczesnym zachowaniu zasad bezpieczeństwa. W niniejszym opracowaniu, w tabeli (rubryka 9) opisano w sposób ogólny zalecenia w stosunku do zinwentaryzowanych drzew.

II. INWENTARYZACJA

1. Dane wstępne

- 1.1. W ramach opracowania zinwentaryzowano wszystkie drzewa wskazane przez Zleceniodawcę (65 sztuk).
- 1.2. Wszystkim zinwentaryzowanym drzewom nadano numery inwentaryzacyjne (drzewa te oznaczono również w terenie przy pomocy znaczników do ewidencji drzew)
- 1.3. Całe opracowanie składa się z dwóch zasadniczych części:
 - wykazu materiału roślinnego, przedstawionego w formie tabeli zbiorczej dołączonej do opracowania (Tab.1.),
 - rysunku przedstawiającego w sposób graficzny miejsce zlokalizowania drzew (Rys. nr 1/1 dołączony do niniejszego opracowania).

2. Wykaz zinwentaryzowanych drzew i krzewów

„Tab.1. Wykaz drzew (Stan na lipiec/sierpień 2021 r.)” znajduje się na końcu opracowania.

W celu łatwiejszego korzystania z tabeli, poniżej opisano poszczególne jej rubryki:

Rubryka 1	- kolejny numer inwentaryzacyjny drzewa
Rubryka 2	- polska nazwa rodzajowa i gatunkowa drzewa
Rubryka 3	- łacińska nazwa rodzajowa i gatunkowa drzewa
Rubryka 4	- obwód pnia [cm] lub pni drzewa mierzony w pierśnicy, czyli na wysokości 130 cm
Rubryka 5	- przybliżona wysokość drzewa [m]
Rubryka 6	- największa średnica korony drzewa [m]

- Rubryka 7 - opis i uwagi o stanie zachowania danego drzewa
Rubryka 8 - zalecenia dot. dalszego postępowania z drzewem

3. Podsumowanie inwentaryzacji

W wyniku przeprowadzonej inspekcji i analizy stanu zachowania 65 drzew będących w zakresie opracowania sformułowano następujące wnioski i zalecenia:

1. Ogólny stan zinwentaryzowanego drzewostanu oceniono jako średni/zły, ale jego wartość przyrodnicza jest bardzo wysoka a zadrzewienie alejowe uznano za niezmiernie cenne.
2. Drzewa tworzące aleję to egzemplarze starsze, sędziwe jak też weterani, czyli najbardziej wartościowe dla środowiska.
3. Większość drzew w chwili obecnej stanowi wysokie zagrożenie dla bezpieczeństwa.
4. Aleja jest bogatym siedliskiem bioróżnorodności. Drzewa są zasiedlane przez wiele gatunków owadów, ptaków, gryzoni, gadów i płazów. Istnieje również wysokie prawdopodobieństwo, że w drzewach przebywają nietoperze.
5. Drzewa rosną w szczególnym i wyjątkowym obszarze, jakim jest Rezerwat Stawy Raszyńskie, co poza oczywistą ochroną prawną, czyni je jeszcze bardziej cennymi dla ekosystemu i środowiska.
6. Z uwagi na wieloletni brak pielęgnacji jak też lokalizację w trudnych warunkach siedliskowych wiele drzew jest niestety w bardzo słabym stanie i wymaga pilnej interwencji.
7. Drzewa (jesiony wyniosłe) rosnące w północnym szpalerze są w gorszej kondycji niż w części południowej.

Jesiony wyniosłe (*Fraxinus excelsior*) – pomniki przyrody o nr inw. 1-56

8. Stwierdzono następujący stan 56 drzew będących pomnikami przyrody (jesiony wyniosłe):
 - dwa drzewa są martwe (nr inw. 13, 21)
 - 13 sztuk obumiera, nie rokując już szans na dalszą prawidłową, wieloletnią vegetację, jednocześnie stwarzając w chwili obecnej zagrożenie dla bezpieczeństwa.
9. Spośród drzew obumarłych, do wycinki zakwalifikowano jesion nr 13. Drzewo to stanowi zbyt duże zagrożenie nawet pozostawione w formie świadka. W przypadku pozostałych drzew zalecane jest pozostawienie ich jako świadków (po odpowiedniej redukcji do wys. ok 3-4m). Dotyczy to w sumie 3 drzew o nr inw. 14, 16, 18. W przypadku pozostałych 7 drzew zalecane jest zabezpieczenie ich poprzez wykonanie odpowiedniej redukcji i zaplanowanie ich usunięcia w najbliższych latach. Dotyczy to 7 drzew o nr inw. 22, 23, 24, 28, 29, 30, 49.

10. Z uwagi na obecność żywych organizmów np. chrząszczy, wielu gatunków ptaków, gadów i płazów wszelkie prace przy przedmiotowych drzewach należy wykonywać pod nadzorem dendrologa, entomologa, ornitologa lub innych specjalistów, zwłaszcza, że drzewa mogą być zasiedlane przez gatunki będące pod ochroną.
11. Drzewa o nr 21 i 25 są już praktycznie świadkami i zalecane jest ich pozostawienie w takiej formie jak są obecnie.
12. W przypadku 7 drzew, w celu ich ratowania (często jako alternatywa do wycinki) jak też poprawy bezpieczeństwa zalecono ponadnormatywną redukcję polegającą na usunięciu masy powyżej 30 lub nawet 50% (nr inw. 22, 23, 24, 28, 29, 30, 49).
13. Wszystkie drzewa zakwalifikowane do zachowania wymagają usunięcia zalegającego w ich koronach suszu. W większości przypadków zabiegi należy wykonać w trybie pilnym, ponieważ suche gałęzie lub konary znajdują się bezpośrednio nad ulicą lub ich stan wskazuje, że jest to już susz kilkuletni, który jest bardzo słaby zmocowany z drzewem.
14. Wzmocnienia w postaci wiązań zalecono jedynie dla 2 drzew (nr inw. 34 i 35). Tylko w ich przypadku stwierdzono zasadność tego rodzaju zabezpieczenia. W przypadku pozostałych drzew tego rodzaju zabezpieczenie mogło by spowodować pogorszenie (osłabienie) między konarami lub z uwagi na dodatkowe naprężenia doprowadzić do ich rozłamania.
15. Jesiony należy objąć stałą obserwacją polegającą na wykonywaniu corocznych przeglądów i inspekcji. Zalecane jest również sprawdzanie stanu drzew po gwałtownych zmianach pogodowych t.j. porywiste wiatry, huragany, burze.
16. W przypadku drzew rosnących w północnym szpalerze należy również rozważyć poprawienie warunków siedliskowych poprzez zmulczowanie powierzchni oraz zamknięcia ścieżki pomiędzy stawem a drzewami dla ruchu samochodowego. Najbardziej zalecanym materiałem do mulczowania są przekompostowane zrębki drzew liściastych (optymalnie tego samego gatunku, czyli jesionowe).
17. Obecność nornic i ich intensywne żerowanie w szpalerze północnym może mieć negatywny wpływ na drzewa (gryzonie mogą m.in. podgryzać korzenie i korę drzew). Brak jest jednak metod, które by jednocześnie skutecznie zabezpieczyły drzewo oraz ochroniły gryzonie, dlatego należy zaakceptować ich obecność w środowisku.
18. Wszelkie prace przy drzewach należy zlecić firmie specjalizującej się w pracach przy drzewach starszych i zabytkowych oraz legitymującej się wieloletnim doświadczeniem w tym zakresie.

Klony srebrzyste (*Acer saccharinum*) – drzewa o nr inw. 57-65

19. Spośród 9 zinwentaryzowanych klonów srebrzystych wszystkie zakwalifikowano do zachowania.
20. Wszystkie klony w chwili obecnej stanowią zagrożenie i wymagają wykonania przy nich prac w trybie pilnym. W przypadku 4 sztuk konieczna jest ponadnormatywna redukcja koron (dotyczy to drzew o nr inw. 58-61).
21. W przypadku drzewa nr 57 zalecono wykonanie zabezpieczenia w postaci wiązań dynamicznych.

Dokumentację fotograficzną przedstawiającą zinwentaryzowany drzewostan zamieszczono na końcu niniejszego opracowania jako jeden z załączników.

Sporządziła:

Agnieszka Papis
inspektor PTCHD VII/8/43/10
inspektor CID 403/2019

Warszawa 15.08.2021 r.

III. ZAŁĄCZNIKI

- 1- TABELA: Tab. 1. Wykaz zinwentaryzowanej zieleni (stan na lipiec/sierpień 2021 r.)
- 2- DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA
- 3- WYNIKI BADAŃ WYTRZYMAŁOŚCIOWYCH
- 4- WYNIKI BADAŃ REZYSTOGRAFEM
- 5- RYSUNEK: Nr rys. 1/1 - Lokalizacja zinwentaryzowanych drzew

ZAŁ.NR 1 – WYKAZ ZINWENTARYZOWANEJ ZIELENI

(STAN NA LIPIEC/SIERPIEŃ 2021r.)

ZAŁĄCZNIK NR 1 -WYKAZ ZINWENTRYZOWANYCH DRZEW

Nr inw.	Nazwa polska	Nazwa łacińska	Obwód [cm]	Wys. [m]	Korona [m]	Opis/uwagi	zalecenia
1	2	3	4	5	6	7	8
1	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	261	17	14	Drzewo proste. Korona od wysokości ok 9m, asymetryczna, najsilniej rozwinięta od strony wschodniej. Susz w koronie ok. 30%, w tym również gruby zlokalizowany również nad jezdnią! Korona zagęszczona, wykazująca silne przyrosty w zakresie krótko jak też długopędów. 0/1 wg Roloffa. Wiązania w rozwidleniach między konarami prawidłowe, bez oznak obecności zakorka i pęknięć. Od strony zachodniej ubytek podłużny z martwicą sięgający od wysokości 1,8m, przechodzący przez konar zachodni zlokalizowany nad ulicą prawie do wierzchołka drzewa. Najbardziej newralgicznym miejscem (najbardziej narażonym na wyłamania) jest rejon rozwidlenia. W związku z tym skontrolowano to miejsce. Sondowanie i opukiwanie wykazało, że pod martwymi tkankami jest zdrowe drewno a ścianki ubytku są twarde. Dodatkowe wzmocnienie daje warstwą tkanki kalusowej na krawędziach. Na krawędziach duża ilość kalusa świadcząca o dobrej kondycji. U podstawy pnia próchnowisko z larwami sprzążków (drutowcami) oraz resztki chrząszczy t.j. pancerzyki i odnóza. Istnieje podejrzenie, że drzewo może zasiedlać również gatunek chroniony -tęgosz rdzawy (<i>Elatér ferrugineus</i>), o czym świadczą larwy podobne do larw tego chrząszcza. Sama podstawa pnia wraz z nabiegami prawidłowa, typowa dla gatunku, bez widocznych objawów rozkładu. Od strony południowej (od strony ulicy) potężny ubytek(1,2mx0,5m) po wyłamaniu w przeszłości konarze (na wysokości 1,7m). Warstwa tkanki kalusowej jedynie na krawędziach. Drzewo wykazuje silną reakcję zabliźniającą jak też przyrostu na grubość. Badanie pH gleby wykazało odczyn 5,5.	PILNE usunięcie suszu - zwłaszcza zlokalizowanego nad ulicą; redukcja konaru z ubytkiem (odciążenie w zakresie max do 20% nie przekraczająca cięć gałęzi o max. średnicy 5cm); drzewo zasiedlają żywe organizmy, dlatego powinno ono podlegać dodatkowej ochronie; zalecane jest wykonywanie prac przy drzewie pod nadzorem entomologa; przegląd drzewa min. 1raz/rok

Nr inw.	Nazwa polska	Nazwa łacińska	Obwód [cm]	Wys. [m]	Korona [m]	Opis/uwagi	zalecenia
1	2	3	4	5	6	7	8
2	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	254	17	13	Drzewo nieznacznie odchylone od pionu, ok. 10 stopni w kierunku południowym (ulicy). Rozwidlenie na wysokości ok. 8m z wyraźną bruzdą korową (browką) świadcząca o prawidłowym, silnym zmocowaniu obydwu konarów. Korona przerzedzona, wykazująca przyrosty głównie w zakresie krótkopędów. Susz w koronie ok. 30%, w tym również gruby zlokalizowany również nad jezdnią! 1 wg Roloffa. Na wysokości 3,5m od strony południowej (ulicy) powierzchniowe, mechaniczne uszkodzenie. Drzewo wykazuje bardzo silną reakcję zabiżniającą o czym świadczą w 100% zabiżnione ślady po dużych konarach, część jeszcze w trakcie procesu zabiżniania. Silne przyrosty roczne. Podstawa pnia wraz z nabiegami prawidłowa, typowa dla gatunku, bez widocznych objawów rozkładu. Wokół drzewa bardzo miękki grunt spowodowany obecnością korytarzy - świadczących o intensywnym żerowaniu nornicy.	PILNE usunięcie suszu - zwłaszcza zlokalizowanego nad ulicą; przegląd drzewa min. 1raz/rok
3	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	220	17	13	Drzewo proste, z rozgałęzieniem na wysokości ok. 6m, prawidłowe z silnym wiązaniem między pniem a konarem, przy czym obecność ubytku w rejonie rozwidlenia, w formie dziupli może mieć wpływ na osłabienie tego mocowania. Konar ten posiada powierzchniowe uszkodzenia i wykazuje objawy osłabienia. Pozostałe konary posiadają wzmocnienia w formie drewna reakcyjnego, widocznego z poziomu ziemi. Korona wierzchołkowa na skutek podkrzesywania wykonywanego na przestrzeni lat. Korona przerzedzona, wykazująca przyrosty głównie w zakresie krótkopędów. Susz w koronie ok. 30%, w tym również gruby zlokalizowany również nad jezdnią! 1 wg Roloffa. Od strony północnej między nabiegami korzeniowymi owocniki lakownicy spłaszczonej (<i>Ganoderma applanatum</i>), grzyba powodującego białą zgniliznę drewna. W obawie o stan odziomka i nasady pnia wykonano próbę obciążeniową sprawdzającą stabilizację drzewa w gruncie. Badanie wykazało, że w chwili obecnej drzewo spełnia jedynie wymagania modelu w zakresie odporności na złamanie, natomiast w zakresie stabilności drzewa w gruncie współczynnik jest zaniżony. Istnieje możliwość poprawienia statyki poprzez wykonanie redukcji korony drzewa. Wokół drzewa bardzo miękki grunt	PILNE usunięcie suszu - zwłaszcza zlokalizowanego nad ulicą; PILNA redukcja korony o ok. 13%; przegląd drzewa min.1/rok

Nr inw.	Nazwa polska	Nazwa łacińska	Obwód [cm]	Wys. [m]	Korona [m]	Opis/uwagi	zalecenia
1	2	3	4	5	6	7	8
						spowodowany obecnością korytarzy -świadczących o intensywnym żerowaniu nornicy .	
4	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	229	17	14	Drzewo proste. Na wysokości ok. 5m rozwidlenie U-kształtne, prawidłowe (bez zakorka i pęknięć). Na wysokości ok 8-9m niezabliźniony ślad po usuniętym w przeszłości konarze (kalus jedynie na krawędziach). Korona wierzchołkowa, w przeszłości podkrzesywana, przerzedzona wykazująca przyrosty głównie w zakresie krótkopędów. 1 wg Roloffa. Susz w koronie ok. 30%, w tym również gruby -od strony zachodniej cały konar martwy. Reakcje zabliźniające i przyrosty silne. Wokół drzewa bardzo miękki grunt spowodowany obecnością korytarzy -świadczących o intensywnym żerowaniu nornicy .	PILNE usunięcie suszu - zwłaszcza martwego, zachodniego konaru; przegląd drzewa min. 1raz/rok
5	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	226	20	16	Drzewo proste z rozwidleniem na wysokości ok.3m. W miejscu wiązania rozwidlenia wyraźna bruzda korowa (brewka) świadcząca o silnym drewnie w tym miejscu a tym samym mocnym wiązaniu. Korona nieznacznie przerzedzona, przy czym susz nie przekracza 30%, głównie drobny. Bardzo silna reakcja zabliźniająca. Widoczne przyrosty. Nabiegi wyraźne, typowe dla gatunku. Wokół drzewa bardzo miękki grunt spowodowany obecnością korytarzy -świadczących o intensywnym żerowaniu nornicy .	usunięcie suszu; przegląd drzewa min. 1raz/rok
6	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	250	20	13	Drzewo proste z koroną od wysokości ok.5m zbudowaną z 5 potężnych konarów konstrukcyjnych. Wiązania w rozwidleniach prawidłowe, silne (bez oznak zakorka ani pęknięć) z wyraźnymi bruzdami korowymi. Od strony zachodniej na wysokości ok 5m ślad po wyciętym konarze (z dziuplą) , zabliźniony jedynie na krawędziach. Korona przerzedzona, regularna, z nieznaczną ilością suszu -ok. 20%, głównie drobnego. 0/1wg Roloffa. Silna reakcja zabliźniająca i przyrosty. Od strony północnej między nabiegami korzeniowymi liczne owocniki zgliszczaka pospolitego (<i>Kretzschmaria deusta</i>) co może w znacznej mierze przesądzić o stabilności drzewa. Od strony północnej potężny korzeń szkieletowy, kotwiący drzewo, ale na nim również stwierdzono owocniki zgliszczaka. Nabiegi wyraźne, typowe dla gatunku. Wokół drzewa bardzo miękki grunt spowodowany obecnością korytarzy -świadczących o intensywnym żerowaniu nornicy. Ogólna	PILNE usunięcie suszu - zwłaszcza zlokalizowanego nad ulicą; PILNA redukcja korony o ok. 25%, w tym również konarów o średnicy powyżej 10cm, co oznacza redukcję ponadnormatywną; przegląd drzewa min.1/rok

Nr inw.	Nazwa polska	Nazwa łacińska	Obwód [cm]	Wys. [m]	Korona [m]	Opis/uwagi	zalecenia
1	2	3	4	5	6	7	8
						kondycja drzewa jest dobra -niepokój wzbudzają liczne owocniki agresywnego zgliszczaka. Z tego względu przeprowadzono próbę obciążeniową, w celu sprawdzenia stopnia zmocowania z podłożem. Badanie wykazało, że drzewo nie spełnia wymagań odnośnie stabilności w gruncie. Istnieje możliwość poprawienia statyki poprzez wykonanie redukcji korony drzewa.	
7	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	228	24	10	Drzewo proste. Rozwidlenie na wysokości ok. 10m prawidłowe, bez zakorka oraz pęknięć. Susz w koronie max. 10% (głównie drobny). Korona bardzo wysoko osadzona, średnio zagęszczona, ażurowa, wykazująca przyrosty w zakresie krótko jak też długopędów. 1 wg Roloffa. Silna reakcja zabiłniająca i przyrosty. Nasada pnia i nabiegi prawidłowe, typowe dla gatunku. Od strony południowej (od strony ulicy) korzeń duszący, ale drzewo już się zaadaptowało do tej sytuacji. Wokół drzewa bardzo miękki grunt spowodowany obecnością korytarzy -świadczących o intensywnym żerowaniu nornicy.	usunięcie suszu; zredukowanie korony od góry o ok.2m; przegląd drzewa min. 1raz/rok
8	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	226	21	15	Drzewo proste. Rozwidlenie U-kształtne na wysokości ok. 7m z wyraźną bruzdą korową (brevką), świadczące o silnym zmocowaniu między konarami. Nieznaczna deformacja na wysokości ok. 7m spowodowana usunięciem w przeszłości 3 konarów od strony północno-zachodniej. Korona wierzchołkowa, susz nie przekracza 10% (głównie drobny). Korona średnio zagęszczona, wykazująca przyrosty w zakresie krótko oraz długopędów. 0/1 wg Roloffa. Nasada pnia i nabiegi prawidłowe, typowe dla gatunku. Od strony południowej (od strony ulicy) korzeń duszący, ale drzewo już się zaadaptowało do tej sytuacji. Od tej samej strony jeden z korzeni na powierzchni zniszczony. Wokół drzewa bardzo miękki grunt spowodowany obecnością korytarzy -świadczących o intensywnym żerowaniu nornicy.	usunięcie suszu; przegląd drzewa min. 1raz/rok

Nr inw.	Nazwa polska	Nazwa łacińska	Obwód [cm]	Wys. [m]	Korona [m]	Opis/uwagi	zalecenia
1	2	3	4	5	6	7	8
9	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	302	17	18	Prosty, masywny pień. Korona silnie rozbudowana (rozłożysta) od wysokości ok. 9m. Korona zbudowana z 3 głównych konarów konstrukcyjnych. Susz max. 20%, głównie drobny. Korona średnio zagęszczona, wykazująca przyrosty w zakresie krótko jak też długopędów. 0/1 wg Roloffa. Od strony południowej i południowo-wschodniej powierzchniowe uszkodzenia mechaniczne na pniu. Uszkodzenia również korzeni szkieletowych. Silna reakcja zabliźniająca i przyrosty. Od strony południowej zabliźnione ślady po zgorzelach słonecznych. Nabiegi silne, typowe dla gatunku. Część korzeni szkieletowych na powierzchni. W rejonie nabiegów obecność próchnowiska z odchodami owadów. Od strony północnej u podstawy pnia potężny owocnik żółciaka siarkowego (<i>Laetiporus sulphureus</i>). Pień w tym miejscu do wysokości 1,5m z widocznym wypłaszczeniem (brak przyrostów) świadczą o Wokół drzewa bardzo miękki grunt spowodowany obecnością korytarzy -wskazujący na istnienie ubytku lub rozkładu wewnątrz pnia. Wokół drzewa bardzo miękki grunt spowodowany obecnością korytarzy -świadczących o intensywnym żerowaniu nornicy. Z uwagi na obecność grzyba i podejrzenie ubytku wewnątrz pnia wykonano badanie przy użyciu rezystografu. Wykonano 2 odwierty badawcze. Pierwszy na wysokości 20cm (w miejscu, gdzie wyrastał owocnik żółciaka) a drugi 1m powyżej. Badanie wykazało obecność rozkładu już na głębokości 8cm i 12cm. Z uwagi na osłabione właściwości techniczne pnia w jego dolnej części konieczne jest odciążenie korony poprzez wykonanie jej redukcji.	usunięcie suszu; PILNA redukcja korony od góry o ok. 4-5m, w tym również konarów o średnicy powyżej 10cm, co oznacza redukcję ponadnormatywną; przegląd drzewa min. 1raz/rok

Nr inw.	Nazwa polska	Nazwa łacińska	Obwód [cm]	Wys. [m]	Korona [m]	Opis/uwagi	zalecenia
1	2	3	4	5	6	7	8
10	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	224	17	14	Drzewo proste. Korona w miarę regularna od wysokości ok. 6m w miejscu pierwszego rozwidlenia, kolejne na wysokości ok.8m U-kształtne z bruzdami korowymi. Korona nieznacznie przerzedzona, wykazująca przyrosty głównie w zakresie krótkopędów. 1 wg Roloffa. Susz nie przekracza 15%, głównie drobny. Nabiegi silne, zwłaszcza od strony północnej drzewo wzmocniło swoją stabilizację przez wykształcenie mocnych nabiegów. Na powierzchni pnia zabliźnione ślady po zgorzelach słonecznych. Wokół drzewa bardzo miękki grunt spowodowany obecnością korytarzy -świadczących o intensywnym żerowaniu nornicy .	usunięcie suszu; przegląd drzewa min. 1raz/rok
11	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	262	20	11	Drzewo proste, przewodnikowe. Korona wierzchołkowa, 50% korony od strony zachodniej jest martwa. Część suchych gałęzi i konarów jest zlokalizowana bezpośrednio nad ulicą. Brak przyrostów długopędów jak też przyrostów na grubość. Wierzchołek obumiera. 2/3 wg Roloffa. Na wysokości ok 8-9m ubytek wgłębny w formie dziupli po nie do końca zabliźnionym śladzie po usuniętym konarze. Nabiegi silne, nienaturalnie szczudłowate, co może być reakcja wzmacniająca w odpowiedzi na rozkład w pniu. Wokół drzewa bardzo miękki grunt spowodowany obecnością korytarzy -świadczących o intensywnym żerowaniu nornicy. Z uwagi na wypłaszczenie kory na pniu od strony północnej (brak przyrostów) wykonano 2 odwierty przy użyciu rezystografu. Odwierty wykonano od strony północnej (w wypłaszczonej części) na wysokości 30cm i 50cm. W przypadku odwiertu na wys. 30cm badanie wykazało obecność rozkładu już na głębokości 9cm, natomiast na wysokości 50cm ubytek znajduje się tuż pod korą. Z uwagi na znaczne osłabienie właściwości technicznych pnia (a zwłaszcza w dolnej części) konieczne jest odciążenie korony poprzez jej redukcję.	PILNE usunięcie suszu - zwłaszcza martwego, zachodniego konaru; równomierna redukcja konaru wschodniego, co będzie się wiązało z ponadnormatywną redukcją ; przegląd drzewa min.1 roz/rok

Nr lnw.	Nazwa polska	Nazwa łacińska	Obwód [cm]	Wys. [m]	Korona [m]	Opis/uwagi	zalecenia
1	2	3	4	5	6	7	8
12	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	224	17	12	Drzewo proste. Rozgałęzienie na wysokości ok. 8m na 3 główne konary konstrukcyjne. Korona regularna, bardzo przerzedzona, wykazująca niewielkie przyrosty jedynie w zakresie krótkopędów. Wierzchołek martwy. Susz ok 10% masy (głównie drobny). 1/2 wg Roloffa. Silna reakcja zabliźniająca (większość śladów całkowicie zabliźniona). Nieznaczne, powierzchniowe uszkodzenia mechaniczne w dolnej części pnia od strony wschodniej. Nabiegi korzeniowe mało widoczne, bardziej wyraźne od strony północnej. Od strony południowej odsklepiająca się kora, pod którą stwierdzono obecność ciółka matowego (<i>Dorcus parallelipedus</i>). Wokół drzewa bardzo miękki grunt spowodowany obecnością korytarzy - świadczących o intensywnym żerowaniu nornicy.	usunięcie suszu; PILNE usunięcie martwego konaru od strony wschodniej; z uwagi na obecność owadów wszelkie prace przy drzewie należy wykonywać ze szczególną ostrożnością i najlepiej pod nadzorem entomologa; przegląd drzewa min. 1raz/rok
13	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	267	22	10	<u>Drzewo martwe</u> . Tylko pojedyncze, drobne pędy wykazują żywotność. Brak rokowań na odzyskanie przez drzewo żywotności. 3 wg Roloffa. Podstawa pnia i nabiegi wykazują oznaki zaawansowanego rozkładu. Fragmenty odsklepionej kory na pniu, na powierzchni ślady żerujących owadów (m.in. korytarze kornika i innych chrząszczy), obecność próchnowiska w rejonie podstawy pnia.	z uwagi na to, że drzewo jest martwe i może stanowić zagrożenie należy rozważyć usunięcie, przy czym z uwagi na obecność owadów zasadne jest pozostawienie kłody na miejscu; nie jest zalecane zredukowanie drzewa do wysokości 3-4m jako świadka z uwagi na zbyt zaawansowany rozkład w rejonie pnia i odziomka; prace należy potraktować jako PILNE

Nr inw.	Nazwa polska	Nazwa łacińska	Obwód [cm]	Wys. [m]	Korona [m]	Opis/uwagi	zalecenia
1	2	3	4	5	6	7	8
14	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	280	23	10	Rozwidlenie na wysokości ok 8m, konar zachodni złamany –pozostał ok. 3m kikut z postrzępionymi krawędziami po złamaniu. Część korony wykazująca żywotność wysoko osadzona, ażurowa z 10% udziałem suszu, średnio zagęszczona wykazująca przyrosty w zakresie krótko jak też długopędów. 1 wg Roloffa (żywa część). Od strony południowej (od strony ulicy) odsklepiająca się kora w dolnej części pnia. Od strony zachodnio-północnej nabieg korzeniowy i korzeń w zaawansowanym rozkładzie (biała zgnilizna). Drzewo ma osłabione mocowanie z gruntem. W próchnie znaleziono dorosłą postać ciółka matowego (<i>Darcus parallelepipedus</i>) oraz zaskrońca zwyczajnego (<i>Natrix natrix</i>). Od strony zachodniej na pniu do wysokości ok 2m owocniki grzybów, niemożliwych do identyfikacji ze względu na zaschnięcie i zaawansowany rozkład. Świadczy to o obumarciu tej części pnia. Wokół drzewa bardzo miękki grunt spowodowany obecnością korytarzy -świadczących o intensywnym żerowaniu nornicy. <u>Drzewo wykazuje objawy obumierania i nie rokuje szans na dalszą wieloletnią wegetację.</u>	z uwagi na to, że drzewo jest jest w 50% martwe jak też może stanowić zagrożenie należy rozważyć usunięcie, przy czym z uwagi na obecność żywych organizmów, zamieszkujących drzewo, zasadne jest ścięcie na wys. ok 3m i pozostawienie jako świadka; prace należy potraktować jako PILNE
15	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	301	24	16	Drzewo o bardzo masywnej konstrukcji. Rozwidlenie szeroko U-kształtne prawidłowe od wysokości ok 4m bez oznak pęknięć ani zakorka. Korona regularna z nieznaczną ilością suszu głównie w szczytowych partiach. Konar od strony zachodniej zdecydowanie wyższy (górujący) od wschodniego. Korona średnio zagęszczona, wykazująca przyrosty krótko i długopędów. 0/1 wg Roloffa. Na wysokości ok 6m od strony wschodniej martwy kikut o długości ok 1m. Nasada pnia z bardzo silnymi i wyraźnymi nienaturalnie rozrośniętymi nabiegami korzeniowymi. Od strony zachodniej u podstawy pnia potężny obrzęk lub zrakowacenie o średnicy ok 1m. Na powierzchni zgrubienia powierzchniowe mechaniczne uszkodzenia. Wokół drzewa bardzo miękki grunt spowodowany obecnością korytarzy -świadczących o intensywnym żerowaniu nornicy.	PILNE usunięcie suszu ze szczególnym uwzględnieniem martwego, zachodniego konaru; przegląd drzewa min. 1raz/rok

Nr inw.	Nazwa polska	Nazwa łacińska	Obwód [cm]	Wys. [m]	Korona [m]	Opis/uwagi	zalecenia
1	2	3	4	5	6	7	8
16	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	270	24	13	Drzewo proste z rozwidleniem na wysokości ok. 8-9m. Rozwidlenie U-kształtne, prawidłowe. Korona wierzchołkowa, ażurowa, część od strony północno-zachodniej martwa (ok. 70% całej masy korony). 2 wg Roloffa. Na wysokości ok 7m od strony wschodniej ok. 0,5m kikut po wyłamanym konarze z oberwaną korą w dolnej części. Od strony zachodniej zabliźnione pęknięcie sięgające od podstawy do wysokości ok 10m. Od strony południowej (od strony ulicy) uszkodzone korzenie. Nasada pnia i nabiegi prawidłowe, typowe dla gatunku, jednak drzewo wykazuje objawy zamierania. Wokół drzewa bardzo miękki grunt spowodowany obecnością korytarzy -świadczących o intensywnym żerowaniu nornicy. <u>Drzewo wykazuje objawy obumierania i nie rokuje szans na dalszą wieloletnią wegetację.</u>	PILNE usunięcie suszu -ze szczególnym uwzględnieniem marwej części korony; z uwagi na stan wskazujący na obumieranie, zalecane jest zredukowanie drzewa do wys. ok. 4m i pozostawienie jako świadka
17	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	197	27	19	Drzewo proste o masywnej konstrukcji. Korona rozpoczyna się na wysokości ok. 6m. Od strony południowej i północnej dwa równorzędne konary wyrosnięte na tej samej wysokości i pod tym samym kątem. Korona regularna, susz do 15%, głównie drobny, w tym również zlokalizowany nad ulicą. Silna reakcja zabliźniająca. Wyraźne przyrosty na grubość. Przyrosty w zakresie krótko jak też długopędów, przy czym część wierzchołkowa przerzedzona. 1 wg Roloffa. Rośnie na nieznacznym wyniesieniu w stosunku do poziomu ulicy. Nasada pnia prawidłowa, bez uwag. Nabiegi korzeniowe silne, typowe dla gatunku. Wokół drzewa bardzo miękki grunt spowodowany obecnością korytarzy -świadczących o intensywnym żerowaniu nornicy.	usunięcie suszu; konieczna PILNA redukcja konaru zlokalizowanego nad ulicą; przegląd drzewa min. 1raz/rok

Nr inw.	Nazwa polska	Nazwa łacińska	Obwód [cm]	Wys. [m]	Korona [m]	Opis/uwagi	zalecenia
1	2	3	4	5	6	7	8
18	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	254	26	15	Drzewo proste. Korona w ok. 80% martwa, w tym potężny, suchy konar na wysokości ok. 7-8m niemal pod kątem prostym zlokalizowany bezpośrednio nad ulicą. Przy ww. konarze cień asymilatów przechodzący niżej w bardziej rozległy rozkład i martwicę. Żywotność wykazują jedynie dwa wschodnie konary, przy czym ich partie wierzchołkowe są również martwe a drzewo wykazuje jedynie przyrosty w zakresie krótkopędów. 2/3 wg Roloffa. Drzewo weszło w fazę zamierania. Od strony zachodniej na wysokości 50cm powierzchniowe, mechaniczne uszkodzenie pnia. Od strony północnej między nabiegami ubytek z zaawansowanym rozkładem - sonda weszła na całą długość. Wewnątrz stwierdzono brunatną zgniliznę. Rozkład sięga zarówno w głąb do korzeni jak też ku górze do wysokości ok 2,5m (o czym świadczy m.in. odsklepiająca się kora i wkłnięcie w pniu). Wokół drzewa bardzo miękki grunt spowodowany obecnością korytarzy -świadczących o intensywnym żerowaniu nornicy. <u>Drzewo wykazuje objawy obumierania i nie rokuje szans na dalszą wieloletnią wegetację.</u>	PILNE usunięcie suszu - zwłaszcza martwego konaru zlokalizowanego bezpośrednio nad ulicą, z uwagi na zamieranie drzewa jak też stwarzane zagrożenie należy rozważyć wycinkę drzewa; zalecane jest pozostawienie drzewa jako świadka o wys.ok 4m
19	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	302	18	20	Drzewo proste o masywnej konstrukcji. Korona od wysokości 3m rozpoczynająca się 3 głównymi konarami konstrukcyjnymi. Wiązania między konarami silne U-kształtne z wyraźną brewką. Korona gęsta, regularna, rozłożysta, rozbudowana mocno na boki-głównie w płaszczyźnie ptn.-płd., wykazująca silne przyrosty w zakresie krótko jak też długopędów. 0 wg Roloffa. Susz nie przekracza 10% masy (głównie drobny i zlokalizowany od strony północnej). Od strony zachodniej w rejonie rozwidlenia ślad po usuniętym w przeszłości konarze zabliźniony w 90%, pozostała dziupla średnicy ok. 5cm. Bardzo silna reakcja zabliźniająca. Drzewo wykazuje również silne przyrosty na grubość jak też w zakresie krótko jak i długopędów. Nasada pnia prawidłowa. Nabiegi korzeniowe silne, typowe dla gatunku. Egzemplarz wyróżniający się pod kątem parametrów oraz kondycji.	usunięcie suszu; przegląd drzewa min. 1raz/rok

Nr inw.	Nazwa polska	Nazwa łacińska	Obwód [cm]	Wys. [m]	Korona [m]	Opis/uwagi	zalecenia
1	2	3	4	5	6	7	8
20	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	288	21	18	Konstrukcja drzewa nieznacznie zdeformowana na skutek wykonywanych w przeszłości cięć. Korona od wysokości ok. 5-6m, asymetryczna, średnio zagęszczona, wykazująca przyrosty głównie w zakresie długopędów. 1 wg Roloffa. Susz ok 15%, głównie drobny. Ślad skrzywienia pnia z zabliźnioną listwą od strony zachodniej. Od strony wschodniej na wysokości ok 3m ubytek po wyłamanej konarze z widocznym wypróchnieniem i dziuplą. Sondowanie ubytku wykazało, że ścianki jego są twarde a procesy rozkładu nie postępują. Stwierdzono również ślady wykonywanych przed laty zabiegów polegających m.in. na formowaniu podstawy ubytku w tzw. łezkę oraz pozostałości środka impregnującego (najprawdopodobniej smoły). Od strony zachodniej zabliźniony ślad po potężnym konarze. Silna reakcja zabliźniająca. Nabiegi korzeniowe silne, typowe dla gatunku. Od strony południowej (od strony ulicy) częściowo odkryte i uszkodzone. Wokół drzewa bardzo miękki grunt spowodowany obecnością korytarzy - świadczących o żerowaniu nornicy, jednak w mniejszym nasileniu niż przy poprzednich drzewach.	usunięcie suszu; przegląd drzewa min. 1raz/rok

Nr inw.	Nazwa polska	Nazwa łacińska	Obwód [cm]	Wys. [m]	Korona [m]	Opis/uwagi	zalecenia
1	2	3	4	5	6	7	8
21	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	197	21	14	UWAGA! Drzewo po inspekcji i badaniu (przed oddaniem dokumentacji) uległo złamaniu po burzy jak przeszła w drugiej połowie lipca. Opis sprzed złamania: Drzewo było proste, z wyniesioną wysoko koroną. Korona azurowa, znacznie przerzedzona. Udział suszu nie przekraczał 10% całej masy. Przyrosty głównie w zakresie krótkopędów. 1/2 wg Roloffa. U podstawy pnia od strony zachodniej ubytek otwarty w formie dziupli o wymiarach 0,4m x 0,4m. Wewnątrz zaawansowany rozkład i brunatna zgnilizna oraz owocniki lakownicy spłaszczonej, w tym również wieloletnie (<i>Ganoderma applanatum</i>). Ubytek przekraczał 80% przekroju poprzecznego pnia u jego podstawy. Mocowanie drzewa w gruncie może być w znacznym stopniu osłabione. Od strony północnej na powierzchni pnia stwierdzono liczne otwory wylotowe owadów żerujących z niewielkim udziałem próchnowiska u nasady pnia. Świadczyło to rozkładzie również w wyższych partiach. Wokół drzewa bardzo miękki grunt spowodowany obecnością korytarzy -świadczących o żerowaniu nornicy, jednak w mniejszym nasileniu niż przy poprzednich drzewach. Z uwagi na rozkład podstawy i pnia przeprowadzono próbę obciążeniową. Badanie wykazało, że drzewo nie spełniało wymagań odnośnie stabilności w gruncie i zalecano była redukcja korony w zakresie ok. 25%. Drzewo obecnie stanowi złamany pień o wysokości ok 3,5m z postrzępioną krawędziami -forma świadka. Kłoda została pozostawiona obok. Z uwagi na zaawansowany rozkład drewna (ścianek pnia)świadek nie rokuje na wieloletnie trwanie. Na tę chwilę jednak zalecane jest pozostawienie pozostałości po jesionie w takiej postaci -nie wymaga ono żadnej ingerencji. Nie stanowi zagrożenia.	POZOSTAWIENIE DRZEWA W TAKIEJ FORMIE JAKIEJ JEST OBECNIE; BRAK KONIECZNOŚCI INGERENCJI, PRAC; BRAK ZAGROŻENIA

Nr inw.	Nazwa polska	Nazwa łacińska	Obwód [cm]	Wys. [m]	Korona [m]	Opis/uwagi	zalecenia
1	2	3	4	5	6	7	8
22	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	271	23	17	Drzewo proste. Korona o konstrukcji 5-konarowej od wysokości ok. 4m. Nasada korony prawidłowa. Potwierdziły to również oględziny w koronie i sondowanie. W rejonie nasady drzewo dodatkowo wykształciło pasma drewna reakcyjnego, mającego za zadanie wzmocnić wiązanie między konarami. Korona wysoko osadzona, silnie przerzedzona, wykazująca przyrosty jedynie w zakresie krótkopędów. Susz ok 30-40%, zarówno drobny jak też gruby. 2 wg Roloffa. Drzewo wykazuje objawy silnego osłabienia i pierwsze oznaki obumierania. Na wysokości ok. 2m zabliźnione ślady po usuniętych w przeszłości konarach. Na wysokości ok. 3m od strony wschodniej (w rejonie nasady korony) rak bakteryjny o średnicy ok. 0,5m. Na powierzchni pnia stwierdzono obecność dorosłej postaci ciolka matowego (<i>Dorcus parallelipedus</i>). U podstawy pnia próchnowisko z resztkami pancerzyków chrząszczy i drutowców. Między nabiegami stare, zaschnięte owocniki grzyba (z uwagi na stopień rozkładu nie do identyfikacji, ale jest to rodzaj huby). Od strony wschodniej między nabiegami owocnik hubiaka pospolitego (<i>Fomes fometarius</i>). W rejonie podstawy pnia liczne owocniki czernidłaka błyszczącego (<i>Corpinus micaeus</i>). <u>Drzewo wykazuje objawy obumierania i nie rokuje szans na dalszą wieloletnią wegetację.</u>	PILNE usunięcie suszu; redukcja od góry-w celu zmniejszenia masy korony ; obserwacja drzewa; ponieważ drzewo nie rokuje już szans na wieloletnią wegetację, należy w najbliższych latach zaplanować wymianę, przy czym z uwagi na obecność żywych organizmów, zamieszkujących drzewo, zasadne będzie pozostawienie drzewa w formie świadka o wys. ok. 3m; przegląd drzewa min 1raz/rok

Nr inw.	Nazwa polska	Nazwa łacińska	Obwód [cm]	Wys. [m]	Korona [m]	Opis/uwagi	zalecenia
1	2	3	4	5	6	7	8
23	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	290	23	16	Drzewo proste, nieznaczna deformacja na wysokości ok. 5-6m -przewodnik jest nieco odchylony od pionu w kierunku wschodnim. Korona silnie przerzedzona, zwłaszcza w partiach wierzchołkowych (suszu ok 80%, w tym również gruby i zlokalizowany nad ulicą). Przyrosty nieznaczne, wyłącznie w zakresie krótkopędów. 3-wg Roloffa. Na konarze od strony południowej (nad ulicą) ubytek wgłębny w formie dziupli. Drzewo wykazuje objawy obumierania. U podstawy pnia, od strony południowej (od strony ulicy) powierzchniowe uszkodzenie mechaniczne z martwicą o wymiarach 50cmx40cm. Od strony południowej i zachodniej zabliźnione pęknięcia. Nabiegi widoczne, typowe dla gatunku, ślady starych uszkodzeń od strony południowej (od strony ulicy).Od strony północno-wschodniej owocnik kilkuletni lakownicy spłaszczonej (<i>Ganoderma applanatum</i>) na jednym z korzeni szkieletowych. <u>Drzewo wykazuje objawy obumierania i nie rokuje szans na dalszą wieloletnią vegetację.</u>	PILNE usunięcie suszu; redukcja od góry; monitoring drzewa z uwagi na obecność lakownicy; ponieważ drzewo nie rokuje już szans na wieloletnią vegetację, należy w najbliższych latach zaplanować wymianę drzewa, przegląd drzewa min 1raz/rok
24	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	247	20	12	Drzewo proste, rozwidlenie U-kształtne na wysokości 2,5m. W rejonie rozwidlenia zgrubienia -ślady po zabliźnieniach. Korona silnie przerzedzona, zwłaszcza w partiach wierzchołkowych (suszu ok 80%, w tym również gruby i zlokalizowany nad ulicą). Przyrosty nieznaczne, wyłącznie w zakresie krótkopędów. 3-wg Roloffa. Drzewo wykazuje objawy obumierania. Drzewo rośnie na nieznacznym wyniesieniu w stosunku do poziomu ulicy. U podstawy pnia, od strony południowej (od strony ulicy) widoczne uszkodzenia korzeni szkieletowych. Nabiegi widoczne, typowe dla gatunku. Od strony północnej u podstawy pnia owocnik lakownicy spłaszczonej (<i>Ganoderma applanatum</i>) i hubiaka pospolitego (<i>Fomes fomentarius</i>). <u>Drzewo wykazuje objawy obumierania i nie rokuje szans na dalszą wieloletnią vegetację.</u>	PILNE usunięcie suszu; redukcja od góry; monitoring drzewa; ponieważ drzewo nie rokuje już na wieloletnią vegetację, należy w najbliższych latach zaplanować wymianę, rekomendowane pozostawienie jako świadka o wysokości do podstawy korony; przegląd drzewa min 1raz/rok

Nr inw.	Nazwa polska	Nazwa łacińska	Obwód [cm]	Wys. [m]	Korona [m]	Opis/uwagi	zalecenia
1	2	3	4	5	6	7	8
25	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	290	15	6	Wylamany przewodnik na wysokości ok. 7m. Pozostał kikut z postrzępionymi krawędziami i widocznym rozkładem. Koronę tworzą jedynie dwa konary: jeden od strony zachodniej, drugi od strony północnej. Drzewo wykazuje nieznaczne przyrosty jedynie w zakresie krótkopędów. Susz ok 40-50%, głównie drobny. 3-wg Roloffa. Od strony południowej (od strony ulicy) kikut długości ok. 1,5 z postrzępionymi krawędziami. Od strony wschodniej na wysokości ok. 6-7m wieloletni owocnik hubiaka (<i>Fomes fometarius</i>). Od strony południowej ubytek powierzchniowy na wysokości 0,5m zablizniony na krawędziach. Od strony wschodniej na wysokości ok 1m niewielki otwór (dziupla). Na powierzchni pnia stwierdzono świeże ślady działalności dzięcioła. Nabiegi widoczne, silne, zwłaszcza od strony północnej. Od strony południowej ślady uszkodzeń korzeni i nabiegów. U podstawy pnia próchnowisko z larwami chrząszczy sprężyków- drutowcami. Brak obecności nornic. <u>Drzewo jest już właściwie świadkiem wykazującym obecnie żywotność.</u> Jest siedliskiem bioróżnorodności i ma prawidłowe zmocowanie z podłożem, dlatego zalecane jest pozostawienie go w obecnej formie świadka po redukcji silnie wyrośniętego konaru	PILNE usunięcie suszu; niewielka redukcja najsilniej wyrośniętych gałęzi; zmocowanie prawidłowe dlatego rekomendowane jest pozostawienie drzewa w formie takiej jak jest -po odciążeniu (redukcji) żywej części korony; przegląd drzewa min 1raz/rok
26	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	280	22	17	Drzewo proste. Korona silnie przerzedzona, wykazująca niewielkie przyrosty jedynie w zakresie krótkopędów. Susz ok 70%, w tym również gruby, zlokalizowany nad ulicą. 2/3- wg Roloffa. Na wysokości ok 5m kikut długości ok. 2m z licznymi dziuplami wykutymi przez dzięcioła. Pień bez widocznych zmian. Nabiegi widoczne, typowe. Od strony ulicy nabiegi mechanicznie uszkodzone. Od strony północnej jeden z nabiegów i korzeń w zaawansowanym rozkładzie obejmujące znaczną powierzchnię odziomka. Pierwsze młode owocniki grzyba (z uwagi na młode stadium nie do identyfikacji) Osłabione zmocowanie z gruntem. Brak obecności nornic. <u>Drzewo obumiera i nie rokuje szans na wieloletnią wegetację, zalecane jest pozostawienie po wykonaniu redukcji korony.</u>	PILNE usunięcie suszu; ponadnormatywna redukcja korony w celu zmniejszenia masy, obserwacja drzewa; przegląd drzewa min 1raz/rok

Nr inw.	Nazwa polska	Nazwa łacińska	Obwód [cm]	Wys. [m]	Korona [m]	Opis/uwagi	zalecenia
1	2	3	4	5	6	7	8
27	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	218	27	19	Drzewo proste. Rozwidlenie U-kształtne na wysokości ok. 2m, prawidłowe, bez zakorka. Konar południowy odchylony silnie w kierunku południowym i nieco zdeformowany. Korona w miarę regularna, zagęszczona z ok. 10% suszem (głównie drobnym), przyrosty w zakresie krótko jak też długopędów. 1-wg Roloffa. Pień bez uwag. Nabiegi prawidłowe, typowe dla gatunku.	usunięcie suszu; redukcja korony zlokalizowanej nad ulicą; przegląd drzewa min. 1raz/rok
28	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	236	27	19	Drzewo proste. Rozwidlenie U-kształtne na wysokości ok. 5m, prawidłowe, bez zakorka. Korona wierzchołkowa, bardzo silnie przerzedzona, wykazująca słabe przyrosty jedynie w zakresie krótkopędów. Susz ok 15% głównie drobny. 1/2 wg Roloffa. Rośnie na niewielkim wyniesieniu w stosunku do poziomu ulicy, stąd podejrzenie uszkodzenia korzeni od strony południowej (od strony ulicy). Pień bez uwag. Nabiegi widoczne, ale znacznie mniejsze, niż w przypadku pozostałych egzemplarzy. <u>Drzewo wykazuje objawy obumierania, nie rokuje szans na dalszą prawidłową, wieloletnią vegetację.</u>	PILNE usunięcie suszu co jednocześnie w znacznym stopniu odciąży koronę, obserwacja drzewa; z uwagi na stan drzewa nie rokujący szans na wieloletnią vegetację, należy w najbliższych latach zaplanować wymianę, przy czym zalecane jest pozostawienie drzewa jako świadka; przegląd drzewa min 1raz/rok
29	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	244	26	17	Drzewo proste. Korona zbudowana z 3 konarów konstrukcyjnych od wysokości ok. 4m. Rozwidlenia i mocowania między konarami U-kształtne, prawidłowe. Korona przerzedzona, przyrosty jedynie w zakresie krótkopędów. 1/2 wg Roloffa. Na kikucie wyrosniętym na południowym konarze (nad ulicą) masa owocników gmatwicy chropowatej (<i>Daedaleopsis confragosa</i>). U podstawy zasuszone owocniki, zaawansowany rozkład uniemożliwia identyfikację. Od strony północnej na pniu liczne otwory wylotowe owadów żerujących, co świadczy o obecności rozkładu w tej części pnia. Od strony południowej ślady uszkodzeń korzeni i nabiegów korzeniowych. Nabiegi prawidłowe, typowe dla gatunku. <u>Drzewo wykazuje objawy obumierania, nie rokuje szans na dalszą prawidłową, wieloletnią vegetację.</u>	PILNE usunięcie suszu co jednocześnie w znacznym stopniu odciąży koronę, obserwacja drzewa; z uwagi na stan drzewa nie rokujący szans na wieloletnią vegetację, należy w najbliższych latach zaplanować wymianę, przy czym zalecane jest pozostawienie drzewa jako świadka; przegląd drzewa min 1raz/rok

Nr inw.	Nazwa polska	Nazwa łacińska	Obwód [cm]	Wys. [m]	Korona [m]	Opis/uwagi	zalecenia
1	2	3	4	5	6	7	8
30	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	231	30	12	Drzewo proste. Korona wierzchołkowa, przerzedzona, z ok. 30% udziałem suszu, głównie w partiach wierzchołkowych, w tym również grubego i zlokalizowanego nad ulicą. Przyrosty wyłącznie w zakresie krótkopędów. 1/2 wg Roloffa. Rozwidlenie szeroko U-kształtne na wysokości ok. 8m. Od strony południowej kikut o długości ok. 3m z postrzępionymi krawędziami. Na kikucie owocniki gmatwicy chropowatej (<i>Daedaleopsis confragosa</i>). Na pniu zabliźnione pęknięcie sięgające od podstawy do wysokości ok 6m. Od strony północnej od podstawy pnia do wysokości ok. 1m liczne owocniki gmatkówki szarawej (<i>Cerrena unicolor</i>). Nabiegi widoczne, typowe dla gatunku. od strony południowej (od strony ulicy) ślady uszkodzeń. Brak śladów żerowania nornic. <u>Drzewo wykazuje objawy obumierania, nie rokuje szans na dalszą prawidłową, wieloletnią vegetację.</u>	PILNE usunięcie suszu co jednocześnie w znacznym stopniu odciąży koronę, obserwacja drzewa; z uwagi na stan drzewa nie rokujący szans na wieloletnią vegetację, należy w najbliższych latach zaplanować wymianę, przy czym zalecane jest pozostawienie drzewa jako świadka; przegląd drzewa min 1raz/rok
31	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	295	30	18	Drzewo o masywnej konstrukcji. Rośnie na niewielkim wyniesieniu. Rozwidlenie U-kształtne od wysokości ok. 3m, prawidłowe. Korona w miarę regularna, średnio zagęszczona. Udział suszu do max. 15% masy, głównie drobny. 1 wg Roloffa. Susz gruby zlokalizowany w partiach północnych, więc brak bezpośredniego zagrożenia. Pień bez uwag. Nabiegi silne, typowe dla gatunku, uszkodzenia mechaniczne od strony południowej (od strony ulicy). Na nabiegach pojedyncze owocniki rozszczepki pospolitej (<i>Schizophyllum commune</i>). Od strony północnej na jednym z korzeni szkieletowych owocnik lakownicy spłaszczonej (<i>Ganoderma applanatum</i>). Brak śladów żerowania nornic.	usunięcie suszu; redukcja korony od góry o ok. 2m; przegląd drzewa min. 1raz/rok
32	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	232	18	13	Drzewo proste. Korona asymetryczna, silniej rozwinięta od strony od strony wschodniej. Rozwidlenie U-kształtne od wysokości ok. 4m. W rozwidleniu gniazdo. Konar od strony północnej martwy. Korona w części wierzchołkowej martwa, w dobrej kondycji jest konar główny centralny, pozostałe są martwe lub obumierają. Konar centralny wykazuje jeszcze przyrosty w zakresie krótkopędów. Korona najbardziej zagęszczona w	PILNE usunięcie suszu co jednocześnie w znacznym stopniu obniży i odciąży koronę; drzewo ma znaczne szanse na odtworzenie dolnej

Nr inw.	Nazwa polska	Nazwa łacińska	Obwód [cm]	Wys. [m]	Korona [m]	Opis/uwagi	zalecenia
1	2	3	4	5	6	7	8
						dolnych partiach. Na martwych konarach pojedyncze owocniki gmatwicy chropowatej (<i>Daedaleopsis confragosa</i>). Susz ok 40%, przy czym głównie w części wierzchołkowej. 1/2 w skali Roloffa. Na wysokości 2-3m liczne zgrubienia po zabliźnionych ubytkach. Od strony płu. na wysokości 2,5m ślad po wyłamanej konarze. Na pniu pojedyncze odrosty. Słabo widoczne nabiegi korzeniowe.	korony; przegląd drzewa min. 1raz/rok
33	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	144	19	14	Drzewo proste. Zdecydowanie młodsze od poprzednich jesionów. Konstrukcja typowa dla gatunku z wyniesioną, regularną koroną (od wysokości ok. 8m), ażurową, ale nie przerzedzoną. Susz max. do 15%, drobny -1 wg Roloffa. Pień bez uwag. Nabiegi widoczne, typowe dla gatunku. Brak śladów żerowania nornicy.	usunięcie suszu; przegląd drzewa min. 1raz/rok
34	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	338	25	15	Drzewo o masywnej konstrukcji. Ostatnie w szpalerze drzew po północnej stronie ulicy. Styczna podstawy pnia b. blisko krawędzi ulicy. Rozwidlenie U-kształtne na wysokości ok. 4-5m, prawidłowe, bez oznak osłabienia w postaci pęknięć lub zakorka. Konstrukcję korony tworzą dwa konary konstrukcyjne. Od strony północnej na wysokości ok. 3m, czyli poniżej rozwidlenia potężny ślad po usuniętym w przeszłości konarze, zabliźniony jedynie na krawędziach z widocznym rozkładem w części centralnej. Na wysokości ok. 7-8m na zachodnim konarze ubytek zabliźniony jedynie na krawędziach. Korona przerzedzona ze znaczną ilością suszu głównie w partiach wierzchołkowych (ok. 20%). 1/2 w skali Roloffa. Pień masywny, bez oznak rozkładu, ubytków i patogenów. Nabiegi silne, typowe dla gatunku z powierzchniowymi uszkodzeniami od strony ulicy.	PILNE usunięcie suszu, co jednocześnie w znacznym stopniu obniży i odciąży koronę; redukcja korony na konarze od strony ulicy; z uwagi na sąsiedztwo z budynkiem mieszkalnym należy rozważyć instalację wiązania dynamicznego min. 2t; przegląd drzewa min. 1raz/rok

Nr inw.	Nazwa polska	Nazwa łacińska	Obwód [cm]	Wys. [m]	Korona [m]	Opis/uwagi	zalecenia
1	2	3	4	5	6	7	8
35	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	325	32	15	Potężne drzewo o wyniesionej konstrukcji. Korona silnie podkrzesana, wierzchołkowa. Drzewo rośnie naprzeciwko budynku mieszkalnego, zlokalizowanego po drugiej stronie ulicy. Rozgałęzienie na 3 potężne konary konstrukcyjne na wysokości ok.5m U-kształtne z wyraźnymi bruzdami, czyli silnie zmocowane. Korona dopiero od wysokości ok. 20m, bez obecności suszu i w pariach wierzchołkowych prawidłowo zagęszczona. O wg Roloffa. Na wysokości ok 18m wiązanie na dwóch konarach, przy czym jest ono zainstalowane w sposób nieprawidłowy; wzmocnienie w tym przypadku powinno być zainstalowane na 3 konarach a nie tylko 2, samo wiązanie powinno być wyposażone w opasy dla każdego z konarów; zachodzi również wątpliwość co do zasadności wykonania w tym przypadku tego rodzaju wzmocnienia. Pień prosty, bez uwag. Nabiegi nadmiernie rozrośnięte. Potężny rozkład w odziomku widoczny zwłaszcza od strony południowej, gdzie znajdują się otwory wylotowe oraz wypróchnienia w rejonie nabiegów i korzeni. Sondowanie wykazało rozkład na całej średnicy podstawy pnia dlatego wykonano w tym przypadku próbę obciążającą badającą stabilizację drzewa w gruncie. Badanie wykazało, że drzewo spełnia wymagania zarówno w zakresie wytrzymałości na złamanie jak też stabilności w gruncie i wskazano brak konieczności redukcji korony. Jednak z uwagi na wyraźne wypróchnienie podstawy i odziomka wykonano dodatkowo badanie rezystografem. Odwierty wykonano w nabiegach, których stan wskazywał że nie są one w rozkładzie t.j. od strony zachodniej, wschodniej i północnej na wysokości 20cm. Badanie wykazało, że od strony zachodniej i wschodniej drzewo posiada 20cm twarde, zdrowe ścianki - głębiej znajduje się ubytek, a od strony północnej zdrowe ścianki to zaledwie 12cm, głębiej zaczyna się zgnilizna i ubytek. Badanie rezystografem wykazało, że drzewo ma bardzo osłabioną podstawę pnia, dlatego odciążenie drzewa poprzez wykonanie redukcji korony jest konieczne ze względów bezpieczeństwa.	PILNA redukcja od góry korony o ok. 2-3m; wymiana wiązań na prawidłowe -potrójne opasowe, np. typu kobra lub gefa dynamiczne o podwyższonej wytrzymałości min. 4t, przegląd drzewa min. 1raz/rok

Nr inw.	Nazwa polska	Nazwa łacińska	Obwód [cm]	Wys. [m]	Korona [m]	Opis/uwagi	zalecenia
1	2	3	4	5	6	7	8
36	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	272	14	10	Rozwidlenie U-kształtne (z bruzdą) na wysokości ok 2,5m, przy czym konar od strony południowej zredukowany (to kikut dł. ok. 6m) martwy. Koronę tworzy jedynie konar północny, który od strony wsch. i zach. posiada odsklepiającą się korę. Martwica również w rejonie rozwidlenia. Zagęszczenie korony prawidłowe z niewielkim udziałem suszu (ok 10%). 1 w skali Roloffa. Pień prosty, od strony zachodniej z powierzchniowym ubytkiem (martwica o powierzchni 0,85x0,85m). Od strony wschodniej, od podstawy do rozwidlenia zabliźnione pęknięcie (prawdopodobnie listwa mrozowa). Nabiegi typowe, od strony zachodniej stare ślady znacznych uszkodzeń mechanicznych.	usunięcie suszu, obserwacja drzewa; w przypadku pogorszenia stanu rozważenie wycinki
37	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	324	26	16	Drzewo o potężnej konstrukcji. Koronę tworzą 4 masywne konary od wysokości ok 3,5m. Konary od strony południowej i północnej to martwe, kilkumetrowe kikuty. Konar centralny (w osi drzewa) pokryty masowo owocnikami gmatwicy chropowatej (<i>Daedaleopsis confragosa</i>). Jedynie konar wyrosnięty od strony wschodniej nie wykazuje zmian patologicznych, jest witalny i niemal bez suszu. W części wierzchołkowej wisi złamana gałąź. Korona średnio zagęszczona. 1/2 wg Roloffa. W rejonie rozwidlenia odsklepiona kora z martwicą. Oględziny w koronie wykazały obecność siewek niecierpka drobnokwiatowego (<i>Impatiens parviflora</i>), klonu pospolitego (<i>Acer platanoides</i>) oraz klonu jesionolistnego (<i>Acer negundo</i>). W rozwidleniu znajduje się warstwa organiczna (ziemia), ale pod nią drewno jest twarde. Konar od strony południowej jest powierzchniowo zbutwiał z podłużnymi i poprzecznymi pęknięciami - może stanowić zagrożenie. Pień masywny, prosty bez uwag. Nabiegi silne, typowe dla gatunku. Od strony północnej (od strony ulicy) ślady uszkodzeń.	PILNA redukcja korony od góry, zwłaszcza osłabionego konaru z owocnikami, co jednocześnie zmniejszy masę i obniży środek ciężkości drzewa; redukcja konaru południowego- nad ścieżką; usunięcie suszu; przegląd drzewa min 1raz/rok
38	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	197	24	13	Rozwidlenie na wysokości ok. 5m U-kształtne z wyraźną bruzdą. Korona wąska z ok.20% udziałem suszu, głównie drobnego, w tym również nad ulicą. Na konarze od strony południowej (od strony stawu) masowe owocniki gmatwicy chropowatej (<i>Daedaleopsis confragosa</i>). Korona średnio zagęszczona, wykazująca przyrosty głównie w zakresie krótkopędów. 1/2 wg Roloffa. Na pniu od strony południowej, pojedyncze	usunięcie całego konaru pokrytego owocnikami grzyba; usunięcie suszu; pozostawienie pędów odroślowych odtwarzających

Nr inw.	Nazwa polska	Nazwa łacińska	Obwód [cm]	Wys. [m]	Korona [m]	Opis/uwagi	zalecenia
1	2	3	4	5	6	7	8
						pędy odroślowe (do zachowania). Liczne zabliźnione ślady po wykonywanych w przeszłości cięciach lub w trakcie zabliźniania. Pień prosty. Brak wyraźnych nabiegów korzeniowych.	dolną partię korony; przegląd drzewa min 1raz/rok
39	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	262	27	16	Drzewo proste z 4-konarową koroną rozgałęziającą się na wysokości ok. 6m. Rozgałęzienia U-kształtne prawidłowe. Konar południowy (od strony stawu był w przeszłości redukowany). W konarze północnym na wysokości ok. 10m 2 dziuple wykute przez dzięcioła (nad ulicą). Konar południowo-wschodni z pęknięciem. Korona ażurowa z niewielkim udziałem susz (max do 10%) z przyrostami w zakresie krótko jak też długopędów. 1 wg Roloffa. Pień prosty, bez uwag. Nabiegi silne, typowe. Od strony południowej w niewielkim ubytku biały owocnik - z uwagi na wczesny etap rozwoju - nie do identyfikacji. Od strony północnej (od strony ulicy) wyraźne uszkodzenia mechanicznie korzeni i nabiegów korzeniowych.	PILNA redukcja konaru z dziuplami nad ulicą; usunięcie martwego, południowego konaru; usunięcie suszu; przegląd drzewa min 1raz/rok
40	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	295	27	15	Drzewo proste, o wyniosłej, przewodnikowej konstrukcji. Rozgałęzienie na boczne konary na wysokości ok. 7m, kolejne na wys. ok. 10m. Rozgałęzienia prawidłowe bez oznak pęknięć oraz zakorka (widoczne bruzdy). Korona statyczna, w miarę regularna. Prawidłowo zagęszczona, wykazująca przyrosty w zakresie krótko jak też długopędów. Susz nie przekracza 10% całej masy (drobny). 0/1 wg Roloffa. Na wysokości ok. 20m - 2 ślady po wyłamanych konarach (na konarze zachodnim i wschodnim). To najcięższe punkty, najbardziej narażone na złamanie. Pień prosty, bez uwag. Nabiegi i korzenie szkieletowe wyraźnie uszkodzone od strony północnej (od strony ulicy). Od strony zachodniej, między nabiegami ubytek wgłębny o średnicy 8cm (sondowanie wykazało rozległy rozkład). Pozostałe nabiegi silne, bez oznak ubytków lub osłabienia.	rozważenie redukcji (cięcia ponadnormatywne) konarów z ubytkami po wyłamanych konarach; usunięcie suszu; przegląd drzewa min 1raz/rok
41	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	281	30	16	Drzewo o masywnej konstrukcji. Pierwsze rozgałęzienie na wysokości ok. 4m, kolejne 1m powyżej. Obydwa rozgałęzienia U-kształtne, prawidłowe, z bruzdami korowymi. Drzewo wykazuje silne przyrosty w zakresie krótko jak też długopędów. Susz nie przekracza 10% (głównie drobny). 0/1 wg Roloffa. Na wysokości ok. 8-9m na centralnym konarze ślad po wyłamaniu w przeszłości konarze z zaawansowanym rozkładem, w rejonie którego	susz do usunięcia; redukcja południowego konaru; przegląd drzewa min 1raz/rok

Nr inw.	Nazwa polska	Nazwa łacińska	Obwód [cm]	Wys. [m]	Korona [m]	Opis/uwagi	zalecenia
1	2	3	4	5	6	7	8
						stwierdzono 2 dziuple wykute przez dzięcioła. Pień prosty, masywny, bez uwag. Nabiegi wyraźne, typowe, ze śladami mechanicznych uszkodzeń od strony ulicy. Od strony zachodniej między nabiegami owocniki czernidłaka błyszczącego (<i>Corpinus micaeus</i>)	
42	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	313	28	11	Rozwidlenie szeroko U-kształtne na wysokości ok. 3m na dwa potężne konary konstrukcyjne. Rozwidlenie prawidłowe z bruzdą korową. Konar wschodni silniej odchylony (fukowato wygięty) w kierunku wschodnim. Od spodu wykształcone drewno reakcyjne. Konar zachodni z zabliźnionymi częściowo śladami po usuwanych w przeszłości konarach. Drzewo wykazuje dobrą reakcję zabliźniającą. Korona prawidłowo zagęszczona, przyrosty w zakresie krótko jak też długopędów. Susz ok 20% (zarówno drobny jak też gruby). 1 wg Roloffa. Pień prosty, masywny bez uwag. Pokryty mchem i rudymi glonami z rodzaju <i>Trentepohlia</i> . Nabiegi wyraźne, silne z nieznacznym powierzchniowym uszkodzeniem od strony ulicy.	susz do usunięcia; redukcja południowego konaru; przegląd drzewa min 1raz/rok
43	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	220	23	9	Rozgałęzienie na wysokości ok. 9m prawidłowe z bruzdą korową. Na wysokości ok. 3m od strony południowej nadmiernie wyrośnięty boczny konar z suszem w części wierzchołkowej. Korona asymetryczna, głównie rozwinięta od strony południowej, stosunkowo wąska, średnio zagęszczona. Susz zajmuje max. 10% masy korony (głównie drobny). Przyrosty w zakresie krótko jak też długopędów. 1 wg Roloffa. Od strony wschodniej na wysokości ok. 3m częściowo zabliźniony ślad po usuniętym w przeszłości konarze. Pień prosty, bez uwag. Nabiegi słabo widoczne, bez uwag.	susz do usunięcia; redukcja południowego konaru; przegląd drzewa min 1raz/rok

Nr inw.	Nazwa polska	Nazwa łacińska	Obwód [cm]	Wys. [m]	Korona [m]	Opis/uwagi	zalecenia
1	2	3	4	5	6	7	8
44	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	228	18	11	Drzewo odchylone od pionu ok. 10 stopni w kierunku południowym. Na wysokości ok. 3m od strony południowo-zachodniej niezabliźniony ślad po nieprawidłowo wyciętym konarze z cieniem asymilatów. Rozwidlenie U-kształtne na wysokości ok 9-10m. Korona asymetryczna, silniej rozwinięta od strony południowej (od strony północnej praktycznie brak korony). Korona prawidłowo zagęszczona, wykazująca przyrosty w zakresie krótkopędów i długopędów. Susz max. do 10% (drobny). 0 w g Roloffa. W pniu od strony zachodniej na wys. 1,5m niewielki niezabliźniony ubytek w postaci dziupli o średnicy 4cm i głębokości 14cm, czyli bez większego wpływu na kondycję drzewa. Nabiegi wyraźne, silne, typowe dla gatunku bez uwag.	susz do usunięcia; przegląd drzewa min 1raz/rok
45	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	259	20	10	Drzewo proste, przewodnikowe. Korona asymetryczna, rozwinięta wyłącznie od strony południowej. Pierwszy konar boczny wyrosnięty na wysokości ok. 4m niemal pod kątem prostym. Korona przerzedzona wykazująca przyrosty jedynie w zakresie krótkopędów. Susz ok. 20%, w tym drobny i gruby. 1/2 wg Roloffa. Pień prosty z pojedynczymi, drobnymi śladami żerowania dzięcioła. Od strony południowej od wys. 1,5m do ok. 10m zabliźnione pęknięcie (prawdopodobnie po zgorzeli słonecznej). Nabiegi wyraźne, typowe. Powierzchniowo uszkodzone od strony północnej oraz południowej. Na powierzchni nabiegów mech.	susz do usunięcia; przegląd drzewa min 1raz/rok
46	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	222	17	11	Drzewo odchylone od pionu ok. 10 stopni w kierunku południowym. Przewodnik złamany na wysokości ok. 12m. W rejonie złamania, ślady rozkładu i liczne dziuple przez dzięcioła. Korona asymetryczna, rozwinięta głównie od strony południowej. Susz ok. 10% (głównie drobny). Korona prawidłowo zagęszczona z przyrostami w zakresie krótkopędów i długopędów. 0/1 wg Roloffa. Od strony zachodniej pęknięcie w pniu sięgające do wysokości ok 2m, częściowo zabliźnione. Nabiegi wyraźne, silne, typowe dla gatunku. Nieznaczące mechaniczne uszkodzenie od strony północnej, od strony ulicy. Na powierzchni nabiegów mech.	susz do usunięcia; przegląd drzewa min 1raz/rok

Nr inw.	Nazwa polska	Nazwa łacińska	Obwód [cm]	Wys. [m]	Korona [m]	Opis/uwagi	zalecenia
1	2	3	4	5	6	7	8
47	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	274	18	9	Drzewo proste. Rozwidlenie na dwa, główne konary konstrukcyjne od wysokości ok. 4m. Rozwidlenie U-kształtne, prawidłowe. Konar południowo-wschodni od wewnętrznej strony z ubytkiem rynnowym sięgającym od rozwidlenia o długości ok. 6m, zajmujący ok 60% przekroju poprzecznego. Z ubytku wysypuje się próchno kostkowe (brunatna zgnilizna). Inspekcja w koronie wykazała, że po warstwa próchna ścianki są twarde, nie wykazujące dalszego rozkładu, nie mniej jednak z uwagi na duży udział ubytku konieczne jest odciążenie tego konaru. Korona nieznacznie asymetryczna, gęsta, susz znikomy, max do 5%. Przyrosty silne w zakresie krótko i długopędów. 0 w g Roloffa. Drzewo wykazuje silną reakcję zablizniającą. Od strony południowo-zachodniej na pniu zabliznione pęknięcie sięgające od rozwidlenia, ok 1,8m w dół. Pień prosty, bez uwag. Nabiegi silne, prawidłowe, typowe, bez uwag. Nabiegi porośnięte mchem.	redukcja konaru z ubytkiem rynnowym w zakresie do 20% całej masy max.; usunięcie suszu; przegląd drzewa min. 1 raz/rok
48	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	280	20	10	Drzewo proste, rozgałęzione na 3 konary konstrukcyjne na wysokości ok 4m. Rozgałęzienia U-kształtne z bruzdami korowymi. W rozwidleniu resztki owocnika żółciaka siarkowego (<i>Laetiporus sulphureus</i>) oraz siewki roślin zielnych, m.in. glistnika jaskółczeziele. Inspekcja w koronie wykazała obecność wielu owocników żółciaka -to świadczy o osłabionym mocowaniu konarów. Ścianki ubytku rynnowego twarde, nie wykazujące postępującego rozkładu. W koronie również ślad po usuniętym w przeszłości konarze. Korona nieznacznie asymetryczna, prawidłowo zagęszczona, wykazująca przyrosty w zakresie krótko jak też długopędów. Susz nie przekracza 10% (drobny). 0/1 wg Roloffa. W konarze południowym ubytek wgłębny rynnowy, zajmujący ok 50% przekroju poprzecznego. Powierzchnia ubytku wskazuje, że był on w przeszłości oczyszczany starymi (nie stosowanymi obecnie) metodami. Pień prosty, bez uwag. Nabiegi wyraźne, typowe dla gatunku. Od strony północnej między nabiegami ubytek z rozkładem. Sondowanie wykazało rozległy rozkład (sonda weszła na całą długość). Widoczna biała zgnilizna. Opukiwanie pnia młotkiem wykazało obecność pustych przestrzeni do wysokości ok 1,5m - Z tego	PILNA redukcja korony od góry, silna, ponadnormatywna redukcja południowego konaru, przy którego podstawie stwierdzono owocniki żółciaka siarkowego- redukcję wskazano na zdjęciu w dokumentacji fotograficznej; usunięcie suszu; przegląd drzewa min. 1 raz/rok

Nr inw.	Nazwa polska	Nazwa łacińska	Obwód [cm]	Wys. [m]	Korona [m]	Opis/uwagi	zalecenia
1	2	3	4	5	6	7	8
						względnie dokonano badanie rezystografem. Dokonano 3 odwiertów badawczych. Pierwszy wykonano od strony północnej, na wysokości 30cm, czyli tuż nad ubytkiem. Odwiert wykazał obecność rozkładu tuż pod powierzchnią kory, a na głębokości 16cm ubytek. Kolejne dwa odwierty wykonano przy nabiegach od strony wschodniej i zachodniej na wysokości 20cm pod kątem, tak aby wiertło doszło do odziomka. Odwierty wykazały rozkład na głębokości 19cm i 27 cm. Oznacza to, że drzewo ma osłabione zmocowanie z podłożem i konieczne jest odciążenie korony poprzez wykonanie jej redukcji. Nabiegi porośnięte mchem. <u>Drzewo wykazuje objawy obumierania i nie rokuje szans na dalszą wieloletnią wegetację</u>	
49	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	253	22	9	Drzewo proste. Rozwidlenie U-kształtne na wys. ok.6m z bruzdą korową. Korona wierzchołkowa, asymetryczna, głównie rozwinięta od strony południowej. Wierzchołek martwy. Susz ok. 70% całej masy korony (zarówno drobny jak i gruby). Brak wyraźnych przyrostów w zakresie długo jak też krótkopędów. 3 wg Roloffa. Na konarze wschodnim na wysokości ok. 9-10m ubytek w formie dziupli, w której wyrosły rośliny zielne. Na konarze zachodnim od strony wsch. kikut po wyłamanym bocznym konarze o długości ok 40cm z postrzępionymi krawędziami i rozkładem.	PILNA redukcja konarów z ubytkami; usunięcie suszu (co jednocześnie zmniejszy ciężar korony) i obniży środek ciężkości drzewa; obserwacja drzewa - nie rokuje ono na wieloletnią wegetację, dlatego warto w najbliższych latach zaplanować jego usunięcie, przy czym zalecane jest pozostawienie drzewa w formie świadka

Nr inw.	Nazwa polska	Nazwa łacińska	Obwód [cm]	Wys. [m]	Korona [m]	Opis/uwagi	zalecenia
1	2	3	4	5	6	7	8
50	Jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	265	27	10	Drzewo proste o wyniesionej konstrukcji. Rozwidlenie V-kształtne, prawidłowe na wysokości ok 8m. Na wysokości ok. 5,5m od strony południowej pod kątem niemal 90 stopni wyrasta konar. Korona asymetryczna, rozwinięta głównie od strony południowej, średnio zagęszczona. Susz ok 10%, głównie drobny. Przyrosty w zakresie krótko jak też długopędów. 1 wg Roloffa. Prawidłowa reakcja zabliźniająca. Większość śladów zabliźniona -część jeszcze w trakcie procesu zabliźniania. Na wysokości ok 6m od strony wschodniej i na wys. ok 7m od północnej ubytki po nie do końca zabliźnionych śladach w postaci dziupli. Pień prosty, bez uwag. Nabiegi wyraźne, silne, nieco nadmiernie rozwinięte. Od strony północnej (od strony ulicy) nieznaczne powierzchniowe uszkodzenie. Na powierzchni pnia i nabiegów mech oraz glony z rodzaju gatunku <i>Trentepohlia</i> .	susz do usunięcia; redukcja korony od góry o ok. 2m; przegląd drzewa min. 1 raz/rok
51	Jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	210	12	9	Drzewo pozbawione w przeszłości przewodnika na wysokości ok 7m. W miejscu wytamania ubytek wgłębny, kominowy. Inspekcja w koronie wykazała, że ścianki ubytku są twarde, bez oznak świeżego rozkładu. Rozwidlenie U-kształtne na wysokości ok 4m, prawidłowe z bruzdą korową. Na konarze zachodnim i północnym przy rozwidleniu ubytki wgłębne rynnowe, mogące mieć wpływ na osłabienie wwiązania. Korona asymetryczna, silniej rozwinięta od strony południowej, przerzedzona. Susz ok 15%, głównie drobny, w koronie wiszą połamane gałęzie. 1/2 wg Roloffa. Pień prosty, bez uwag. Nabiegi wyraźne nieco nienaturalnie rozrośnięte. Nieznaczne uszkodzenie mechaniczne od strony północnej(od strony ulicy). Na powierzchni pnia i nabiegów mech oraz glony z rodzaju gatunku <i>Trentepohlia</i> .	usunięcie suszu i martwych gałęzi z korony, w tym południowego kikuta; przegląd drzewa min. 1 raz/rok

Nr inw.	Nazwa polska	Nazwa łacińska	Obwód [cm]	Wys. [m]	Korona [m]	Opis/uwagi	zalecenia
1	2	3	4	5	6	7	8
52	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	260	17	10	Drzewo proste z bocznym odgałęzieniem na wysokości ok. 3,5m od strony południowej. Konar wyrosnięty pod kątem ok. 40 stopni. Rozwidlenie prawidłowe z wyraźną bruzdą korową. Konar centralny (w osi drzewa) prosty z wysoko osadzoną koroną i licznymi dziuplami wykutymi przez dzięciolą na wysokości ok.7m (6 dziupli). Miejsce to jest osłabione co zwiększa ryzyko złamania. Korona przerzedzona, wykazuje przyrosty jedynie w zakresie krótkopędów. Susz ok 25%, w tym również gruby.2 wg Roloffa. Pień prosty, bez uwag nieznacznie pokryty porostami (o plechach skorupiastych) i glonami z rodzaju gatunku <i>Trentepohlia</i> . Nabiegi wyraźne, nienaturalnie rozrośnięte. Od strony południowej między nabiegami ubytek wgłębny w formie dziupli o wymiarach 20cmx20cm. Wewnątrz widoczny zaawansowany rozkład odziomka. Powierzchniowe uszkodzenia mechaniczne nabiegów korzeniowych. Od przeciwnej strony, czyli od północy również ubytek. Sondowanie wykazało, że rozkład obejmuje powyżej 50% powierzchni przekroju poprzecznego podstawy pnia - drzewo ma w znacznym stopniu osłabioną podstawę a co za tym idzie mocowanie	konieczność radykalnej redukcji korony zarówno w celu usunięcia suszu jak też zmniejszenia masy, obserwacja drzewa, w przypadku pogorszenia stanu, rozważenie usunięcia, przegląd drzewa min. 1raz/rok
53	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	265	20	9	Drzewo odchylone od pionu ok. 10 stopni w kierunku południowym. Rozgałęzienie na wysokości ok. 4m, U-kształtne, prawidłowe z widoczną bruzdą korową. Na wys. ok. 3,5m od strony południowej boczny konar z prawidłowym rozwidleniem. Korona asymetryczna, głównie od strony południowej. Korona zagęszczona, wykazująca przyrosty w zakresie krótko i długopędów. Susz ok 10%, w tym również gruby i zlokalizowany nad ulicą.1 wg Roloffa. Na konarze południowo-wschodnim na wys.ok.10 dwa ubytki po usuniętych w przeszłości konarach - jest to miejsce narażone na złamanie. Od strony wschodniej wklęsnięcie w pniu do wysokości ok 2m. Na powierzchni pnia i nabiegów mech i porosty (o plechach skorupiastych). Nabiegi wyraźne, typowe dla gatunku, nieznacznie uszkodzone powierzchniowo od strony północnej (od strony ulicy).	redukcja południowo-wschodniego konaru z dwoma ubytkami na tej samej wysokości; usunięcie suszu; redukcja konaru od strony południowej; przegląd drzewa min. 1raz/rok

Nr inw.	Nazwa polska	Nazwa łacińska	Obwód [cm]	Wys. [m]	Korona [m]	Opis/uwagi	zalecenia
1	2	3	4	5	6	7	8
54	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	264	18	11	Drzewo odchylone od pionu ok. 10 stopni w kierunku południowym. Rozwidlenie U-kształtne na wysokości ok. 6 m, prawidłowe z bruzdą korową. Konar południowy odchylony od pionu pod kątem 80 stopni. Drugi konar konstrukcyjny prosty. Korona w znacznym stopniu przerzedzona, wykazująca jedynie przyrosty w zakresie krótkopędów. Susz ok. 40%, w tym gruby, zlokalizowany nad ulicą. 2 wg Roloffa. Na wysokości ok. 3m od strony wschodniej ubytek w formie komina o średnicy ok 40cm. Inspekcja w koronie wykazała, że ścianki ubytku są twarde, bez oznak rozkładu. W okolicy ubytku wyrósł konar, który obumiera. U podstawy pnia próchnowisko, które pochodzi z wyższych partii drzewa. Pień bez uwag. Nabiegi wyraźne, typowe dla gatunku z nieznacznym uszkodzeniem mechanicznym od strony północnej (od strony ulicy). Na nabiegach mech.	usunięcie suszu; przegląd drzewa min. 1raz/rok
55	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	292	25	13	Drzewo proste. Rozwidlenie U-kształtne na wysokości ok.. 7-8m, prawidłowe, z bruzdą korową. Korona asymetryczna, silniej rozwinięta od strony południowej, średnio zagęszczona. Wykazuje przyrosty w zakresie krótko jak też długopędów. Susz ok. 10%, głównie drobny, ale zlokalizowany w szczytowych partiach, nad ulicą.. 1 wg Roloffa. Od strony południowej, na wysokości ok 2m, ubytek w formie dziupli, w znacznym stopniu zabliźniony na krawędziach-pozostała niezabliźniona dziupla o średnicy ok. 8cm. Pod ubytkiem ok. 30cm zainstalowany w przeszłości sącdek (rurka PCV) odprowadzający nadmiar wody (zabieg obecnie już niestosowany). Nadal działający, o czym świadczy wydostająca się wilgoć z rozkładającym się drewnem. Od strony zachodniej na wysokości ok 3m niezabliźniony ubytek po usuniętym w przeszłości konarze o średnicy ok 20cm. Nabiegi wyraźne, typowe dla gatunku. od strony północnej (od strony ulicy) podejrzenie uszkodzenia.	usunięcie suszu; redukcja korony od strony południowej; przegląd drzewa min. 1raz/rok

Nr inw.	Nazwa polska	Nazwa łacińska	Obwód [cm]	Wys. [m]	Korona [m]	Opis/uwagi	zalecenia
1	2	3	4	5	6	7	8
56	jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	170	16	9	Rośnie między drzewami o nr 24 i 25. Egzemplarz wyraźnie młodszy od pozostałych jesionów w alei. Rozgałęzienie na wysokości ok. 3m na 2 konary. W przeszłości koronę tworzyło więcej konarów, po których pozostały zabliźnione miejsca na tej samej wysokości. Po jednym z nich pozostała niezabliźniona część centralna w formie dziupli. Korona asymetryczna, rozwinięta głównie od strony północnej. Korona średnio zagęszczona z suchym wierzchołkiem, wykazująca przyrosty głównie w zakresie krótkopędów. Susz ok. 20%, w tym również gruby i w partiach szczytowych. Pień prosty, bez uwag. Nabiegi widoczne, typowe, ze śladami powierzchniowych uszkodzeń od strony ulicy.	usunięcie suszu; przegląd drzewa min. 1raz/rok
Klony srebrzyste							
57	klon srebrzysty	<i>Acer saccharinum</i>		20	18	Masywne, potężne drzewo. Drzewo odchylone od pionu o ok. 10 stopni w kierunku północnym (w kierunku ulicy). Korona zbudowana z 4 głównych konarów konstrukcyjnych. Pierwsze rozgałęzienie na wysokości ok. 5m. Wszystkie rozwidlenia ostre, ale bez widocznych śladów zakorka oraz innych nieprawidłowości tj. np. pęknięć. Korona w przeszłości podkrzesywana jak też redukowana w częściach wierzchołkowych, średnio zagęszczona z niewielkim udziałem suszu -max. do 10%, głównie drobnego. Tuż nad rozwidleniem młode pędy i gałęzie odtwarzające dolne partie korony. Na wysokości ok 6m od strony wschodniej ślad (o średnicy ok 40-50cm) po usuniętym w przeszłości konarze zabliźniony jedynie na krawędziach z rozkładem i ubytkiem w formie dziupli w części centralnej. W dziupli gniazdo owadów (pszczoł lub szerszeni). Klon posiada potężne konary konstrukcyjne, w tym również od strony i nad ulicą. Biorąc pod uwagę wiek, rozmiary jak też cechy gatunkowe klonów srebrzystych (kruchość ich drewna) konieczna jest redukcja konarów a także ich zabezpieczenie poprzez instalację wiązań. Pod pierwszym rozwidleniem na wysokości ok. 5m od strony wschodniej ślad po mechanicznym uszkodzeniu zabliźniony na krawędziach. Pień (poza odchyleniem) bez widocznych wad oraz ubytków. Od strony północnej i północno-zachodniej wyraźne pasma drewna reakcyjnego, mające na celu dodatkowe	usunięcie suszu; redukcja koron od góry o ok. 2-3m; instalacja wiązań elastycznych np. typu cobra lub gefa o wytrzymałości 4t (w ilości 4 szt.) -schemat instalacji pokazano na zdjęciu w dokumentacji fotograficznej (fot. nr 317); należy pozostawić wszystkie pędy i gałęzie wyrastające w dolnych partiach korony -dzięki temu drzewo ma szansę na odtworzenie tej części, co jednocześnie poprawi jego statykę; prace należy potraktować jako PILNE

Nr inw.	Nazwa polska	Nazwa łacińska	Obwód [cm]	Wys. [m]	Korona [m]	Opis/uwagi	zalecenia
1	2	3	4	5	6	7	8
						wzmocnienie pnia. Nabiegi słabo wyraźne, ale prawidłowe. U podstawy pnia od strony północnej ślady próchna.	
58	klon srebrzysty	<i>Acer saccharinum</i>	440	19	16	Drzewo odchylone od pionu o ok. 15 stopni w kierunku północnym (w kierunku ulicy). Rozgałęzienia od wysokości ok. 5 i 6m na 3 konary konstrukcyjne. Rozwidlenia prawidłowe, bez obecności zakorka. W pierwszym rozwidleniu na wysokości 5m ślad po usuniętym w przeszłości konarze z wypróchnieniem i ubytkiem, co może mieć wpływ na osłabienie zmocowania między konarami. W rozwidleniu wyrosły sławki bzu czarnego (<i>Sambucus nigra</i>). Przy rozwidleniu na wysokości 6m również ubytek wgłębny po usuniętym w przeszłości konarze. Nad ulicą konar ze złamanym wierzchołkiem (z osłabionym mocowaniem) oraz martwy kikut. Korona średnio zagęszczona z suszem nie przekraczającym 10%. W koronie wiszą połamane, martwe gałęzie zlokalizowane w części południowej nad ścieżką. Od strony południowej (nad ścieżką) przy krawędzi zredukowanego konaru wyrosnięte pionowo 2 reiteratu wymagające redukcji lub usunięcia jednego z nich (ponieważ w miarę przyrostu może dojść do wyłamania). Pień bez widocznych ubytków. Wzmacniające pasma drewna reakcyjnego od strony południowej i południowo-zachodniej. Od strony południowej, na wysokości 2m obrzęk (rak bakteryjny). Nabiegi prawidłowe, wyraźne zwłaszcza od strony południowej (w odpowiedzi na odchylenie drzewa). Od strony wschodniej między nabiegami ubytek. Sondowanie wykazało, że ścianki są twarde, bez postępującego wewnętrznego rozkładu.	PILNE usunięcie martwego kikuta nad ulicą i redukcja złamanego konaru zlokalizowanych nad ulicą; usunięcie jednego z dwóch reiteratów wyrosniętych na konarze od strony południowej (schematycznie pokazano na zdjęciu w dokumentacji fotograficznej-fot. nr 321); usunięcie suszu i martwych gałęzi wiszących w koronie; redukcja korony od góry, zwłaszcza od strony południowej

Nr inw.	Nazwa polska	Nazwa łacińska	Obwód [cm]	Wys. [m]	Korona [m]	Opis/uwagi	zalecenia
1	2	3	4	5	6	7	8
59	klon srebrzysty	<i>Acer saccharinum</i>	340	17	16	Drzewo odchylone od pionu ok. 20 stopni w kierunku północno-wschodnim. Rozgałęzienie na 2, główne konary konstrukcyjne od wysokości ok. 5m. Rozwidlenie szeroko U-kształtne bez zakorka. Korona silnie rozbudowana w ekspozycji północ-południe, czyli nad ulicą i ścieżką, ale stosunkowo ażurowa (zwłaszcza w partiach wierzchołkowych). W konarze od strony południowej (od strony ulicy) ubytek wgłębny w rejonie jego podstawy osłabiający jego wytrzymałość na złamanie. Nad ścieżką konar o nieprawidłowej konstrukcji w części wierzchołkowej przy miejscu redukcji wyrosły reiteraty, które w miarę przyrostu na grubość będą miały tendencje do wyłamywania. W rejonie rozgałęzienia od strony południowej, młode pędy i gałęzie świadczące o odtwarzaniu dolnej partii korony. Od strony wschodniej między nabiegami ubytek wgłębny - sondowanie wykazało, że ścianki ubytku są twarde bez postępującego rozkładu.	PILNA redukcja korony od góry jak też od strony północnej i południowej o ok 2-3m (w zakresie gałęzi nie przekraczających średnicy 5cm); redukcja w większym zakresie w przypadku konaru zlokalizowanego nad ulicą o osłabionej wytrzymałości; usunięcie części reiteratów wyrosniętych w części wierzchołkowej południowego konaru zlokalizowanych nad ścieżką (schematycznie zakres redukcji pokazano w dokumentacji fotograficznej na fot. nr 330, 331), zlokalizowanych nad ścieżką; należy pozostawić wszystkie pędy i gałęzie wyrastające w dolnych partiach korony - dzięki temu drzewo ma szansę na odtworzenie tej części, co jednocześnie poprawi jego statykę
60	klon srebrzysty	<i>Acer saccharinum</i>	246	16	11	Korona 3-konarowa od wysokości ok. 5-6m. W przeszłości drzewo posiadało więcej konarów. Od strony wschodniej w rejonie rozwidlenia ślad po konarze o śr. 50cm z wypróchnieniem i ubytkiem (zabliżony jedynie na krawędziach); kolejny ślad od strony północnej o średnicy 30cm. Konar od strony północnej (od strony ulicy) zamiera-wierzchołek martwy, posiada liczne dziuple wykute dzięcioła oraz owocniki grzybów, w tym	PILNA silna, ponadnormatywna redukcja korony - przybliżony zakres redukcji północnego konaru pokazano na zdjęciu w dokumentacji fotograficznej

Nr inv.	Nazwa polska	Nazwa łacińska	Obwód [cm]	Wys. [m]	Korona [m]	Opis/uwagi	zalecenia
1	2	3	4	5	6	7	8
						hubiaka pospolitego (<i>Fomes fometarius</i>) -konar ten stanowi ryzyko zagrożenia. W dolnej części korony młode pędy i gałęzi odtwarzają tę część. Susz w koronie nie przekracza 15%. Pień prosty z powierzchniowym, mechanicznym ubytkiem od strony północnej- martwica ma wymiary 150x30cm. Nasad pnia prawidłowa, nabiegi silnie prawidłowe	(fot. nr 339); redukcja pozostałych konarów od góry o ok. 3-4m; usunięcie suszu
61	klon srebrzysty	<i>Acer saccharinum</i>	340	20	14	Korona od wysokości ok. 3m o zdeformowanej konstrukcji na skutek usuniętego w przeszłości potężnego konaru od strony północnej (na wys. ok. 4m) o średnicy ok. 40cm z wypróchnieniem w części centralnej. W ubytku samosiewki jasnoty białej. W rozwidleniu resztki ptasiego gniazda. Konar od strony południowej (nad ścieżką) to obumierający ok 8m kikut (złamany z postrzępionymi krawędziami). Na kikucie duży, świeży owocnik hubiaka pospolitego (<i>Fomes fometarius</i>). W koronie dojrzałe reiteraty wyrastające bardzo blisko siebie (w wiązkach), które w miarę przyrostu na grubość będą miały tendencje do wyłamywania, dlatego konieczna jest redukcja ich ilości. Pień prosty, bez uwag. U podstawy pnia, na wysokości 30cm liczne młode pędy i gałęzie do zachowania.	Konar (kikut) od strony południowej do PILNEGO usunięcia. Pozostała część korony również do redukcji - konieczne obniżenie o ok. 5m. Redukcja ilości reiteratów wyrastających z tych samych punktów. Pozostawienie pędów i gałęzi odtwarzających dolne partie drzewa.
62	klon srebrzysty	<i>Acer saccharinum</i>	275	16	17	Drzewo rośnie w ekspozycji, w której jest praktycznie odsłonięte ze wszystkich stron, co czyni je bardziej narażonym na ewentualne, bezpośrednie uderzenia wiatrów, a tym samym na wyłamania. Drzewo jest odchylone od pionu ok. 10 stopni w kierunku wschodnim. Korona rozpoczyna się od wysokości ok 4m. Posiada 3 główne konary konstrukcyjne o nasadach U-kształtnych, prawidłowo zmocowane. Susz nie przekracza 10% masy korony. Na wysokości ok. 3m od strony południowo-wschodniej ślad po usuniętym w przeszłości konarze (o średnicy ok.40cm) zabliźniony jedynie na krawędziach z zaawansowanym rozkładem i ubytkiem w części centralnej. Opukiwanie pnia pod ubytkiem wskazało na obecność pustych przestrzeni, co oznacza że wewnątrz pnia istnieje ubytek. Pień (poza odchyleniem) bez uwag. Nabiegi mało widoczne, ale również bez uwag.	Drzewo z uwagi na ekspozycję i zwiększone narażenie na uderzenia wiatrów jak też osłabioną część pnia (na wysokości ok. 3m) wymaga zmniejszenia masy korony jak też jej obniżenia-zalecana redukcja o ok. 3-4m od góry. Prace należy potraktować jako PILNE

Nr lnw.	Nazwa polska	Nazwa łacińska	Obwód [cm]	Wys. [m]	Korona [m]	Opis/uwagi	zalecenia
1	2	3	4	5	6	7	8
63	klon srebrzysty	<i>Acer saccharinum</i>	285	17	18	Drzewo odchylone od pionu o ok. 20 stopni w kierunku wschodnim. Rozgałęzienie na 2 główne konary konstrukcyjne na wysokości ok. 5m U-kształtne bez zakorka. Konary posiadają nieco zdeformowaną konstrukcję, co czyni je bardziej podatnymi na złamania (skręcające) podczas uderzeń wiatrów. Konar południowy nadwieszony nad ulicą-wierzchołek tej części jest obumarły. Susz w koronie max. 10% masy. Drzewo nieco wyższe od sąsiednich. Pień poza odchyleniem bez widocznych wad i ubytków. Od strony północno-zachodniej i zachodniej wyraźne wzmocnienia pasm drewna reakcyjnego. Nabiegi wyraźne, prawidłowe	Usunięcie suszu, w tym PILNE usunięcie martwej części zlokalizowanej nad ulicą; redukcja korony od góry w celu jej obniżenia o ok. 2-3m
64	klon srebrzysty	<i>Acer saccharinum</i>	300	18	17	Drzewo odchylone od pionu ok. 15-20 stopni w kierunku wschodnim. Rozwidlenie na wysokości ok. 6m V-kształtne, bez zakorka, prawidłowe. Wierzchołek korony zlokalizowanej nad ulicą martwy. Korona średnio zagęszczona z max. 10% udziałem suszu (głównie drobnego). Pień bez uwag. U podstawy pnia, od strony wschodniej uszkodzenie mechaniczne o wymiarach 30cmx40cm (zabliźnione na krawędziach). Nabiegi wyraźne, silne.	PILNE usunięcie martwej, wierzchołkowej części korony zlokalizowanej nad ulicą; usunięcie suszu; redukcja korony od góry o ok. 2-3m
65	klon srebrzysty	<i>Acer saccharinum</i>	246	18	12	Drzewo odchylone od pionu ok. 10 stopni w kierunku wschodnim. Rozwidlenie na wysokości ok. 5m, prawidłowe. Konar boczny wyrosnięty w kierunku wschodnim. Posiada ubytek wgłębny w rejonie jego podstawy, co wpływa na osłabienie jego z mocowania z drzewem. Sondowanie bezpośrednie ubytku wykazało, że jego ścianki są twarde bez postępującego rozkładu, jednak z uwagi na jego zasięg -zajmuje ponad 50% przekroju poprzecznego jest przyczyną jego osłabienia. Korona silnie wierzchołkowa, skoncentrowana w partiach wierzchołkowych, przez co statyka drzewa jest zaburzona. W koronie jemiola -1 sztuka. W rejonie rozwidlenia pojedyncze, młode pędy. Od strony północnej na wysokości 2m obrzęk (rak bakteryjny). Wyraźne pasma drewna reakcyjnego wzmacniające pień, zwłaszcza od strony północnej. Nabiegi silne, wyraźne.	PILNA redukcja bocznego konaru w celu odciążenia jego masy z uwagi na osłabione z mocowanie; redukcja korony od góry o ok. 3-4m; usunięcie suszu

ZAŁ. NR 2 – DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA

(STAN NA LIPIEC/SIERPIEŃ 2021r.)

ZAŁĄCZNIK NR 2 - DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA DRZEW ROSNĄCYCH W ALEI HRABSKIEJ W MIEJSCOWOŚCI FALENTY, GMINA RASZYN (opracowanie obejmuje jesiony wyniosłe będące pomnikami przyrody oraz klony srebrzyste nie będące pod ochroną prawną) zdjęcia wykonano w czerwcu, lipcu i sierpniu 2021r. *Autor zdjęć: Agnieszka Papis*

Fot. 1,2. Jesion wyniosły nr 1; widok od strony wschodniej; ubytek podłużny od strony zachodniej z martwicą sięgający od wysokości 1,8m, przechodzący przez konar zachodni zlokalizowany nad ulicą prawie do wierzchołka drzewa.

Fot. 3,4. Jesion wyniosły nr 1 -ubytek w rejonie rozwidlenia: ścianki ubytku twarde; rozwidlenie prawidłowe, U-kształtne bez zakorka

Fot. 5,6. Jesion wyniosły nr 1 -rozwidlenie na wysokości ok 6m; ubytek w rejonie rozwidlenia -twardy

Fot. 7,8. Jesion wyniosły nr 1 – ubytek po usuniętym w przeszłości konarze od strony południowej (zabliźniony na krawędziach); nasada pnia z widocznym próchnowiskiem u podstawy (od strony północnej)

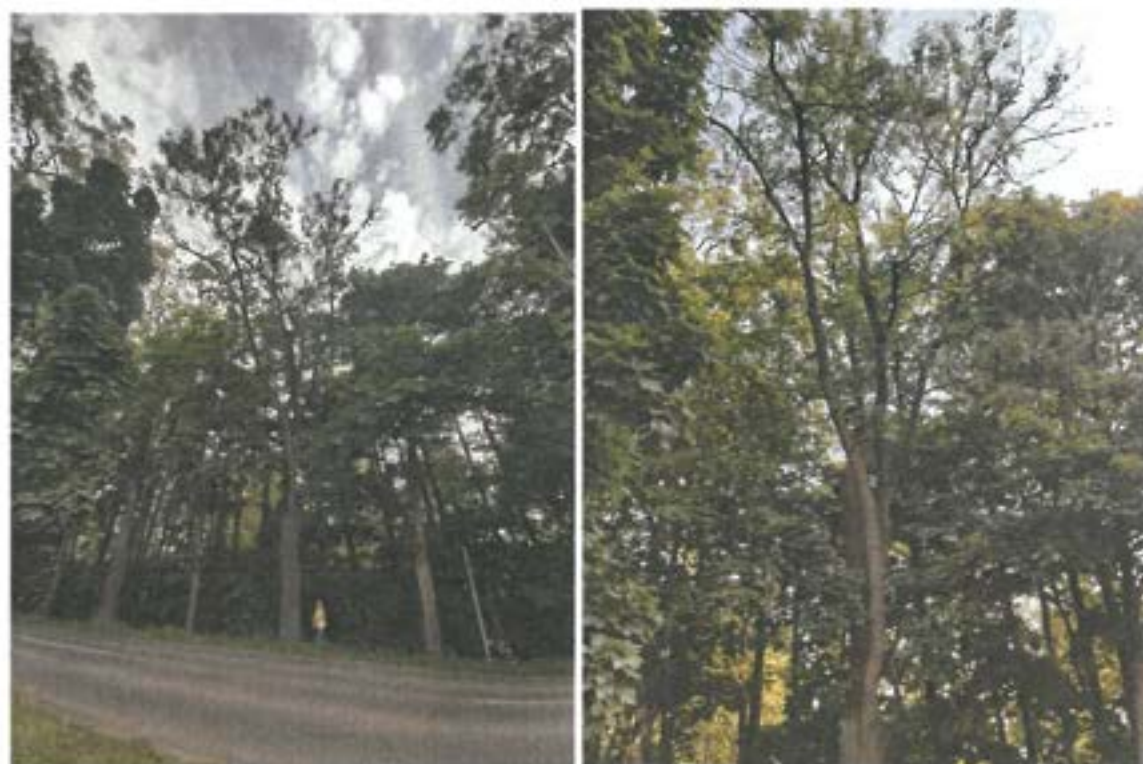
Fot. 9,10. Resztki pancerzyka i odnóży chrząszczy i larwa chrząszcza z rodziny sprężyków (drutowiec) znalezione w próchnowisku jesionu nr 1

Fot. 11,12. Jesion wyniosły nr 2 -widok od strony wschodniej; pień i rozgałęzienie na wysokości

Fot. 13, 14 Jesion wyniosły nr 2 -pień z mechanicznym uszkodzeniem od strony południowej na wysokości ok 3,5m; korona przerzedzona, wykazująca przyrosty głównie w zakresie krótkopędów

Fot. 15,16 Jesion wyniosły nr 3 -widok od strony południowo-wschodniej; korona przerzedzona, wierzchołkowa na skutek podkrzesywania wykonywanego na przestrzeni lat

Fot. 17, 16 Jesion wyniosły nr 3 -widok od strony południowej; rozgałęzienie na wysokości ok. 6m prawidłowe z silnym wiązaniem między pniem a konarem, ubytek w formie dziupli

Fot. 18, 19 Jesion wyniosły nr 3 -podstawa pnia wraz z nabiegami; owocniki łakownicy spłaszczonej (*Ganoderma applanatum*)

Fot. 20, 21 Jesion wyniosły nr 4 widok od strony południowej; na wysokości ok. 5m rozwidlenie V-kształtne, prawidłowe (bez zakorka i pęknięć); na wysokości ok 8-9m niezabliźniony ślad po usuniętym w przeszłości konarze

Fot. 22, 23 Jesion wyniosły nr 4 – rozwidlenie oraz nasada pnia z prawidłowo wykształconymi nabiegami

Fot. 24, 25 Jesion wyniosły nr 5 – widok od strony północno-wschodniej; widoczne rozwidlenie na wysokości ok. 3m

Fot. 26, 27 Jesion wyniosły nr 5 –rozwidlenie na wysokości ok. 3m z wyraźną bruzdą korową; przereźzona korona

Fot. 28, 29 Jesion wyniosły nr 6 –widok od strony wschodniej; rozgałęzienie na wysokości ok. 5 m

Fot. 30, 31 Jesion wyniosły nr 6 –liczne owocniki zgliszczaka pospolitego (*Kretzschmaria deusta*)

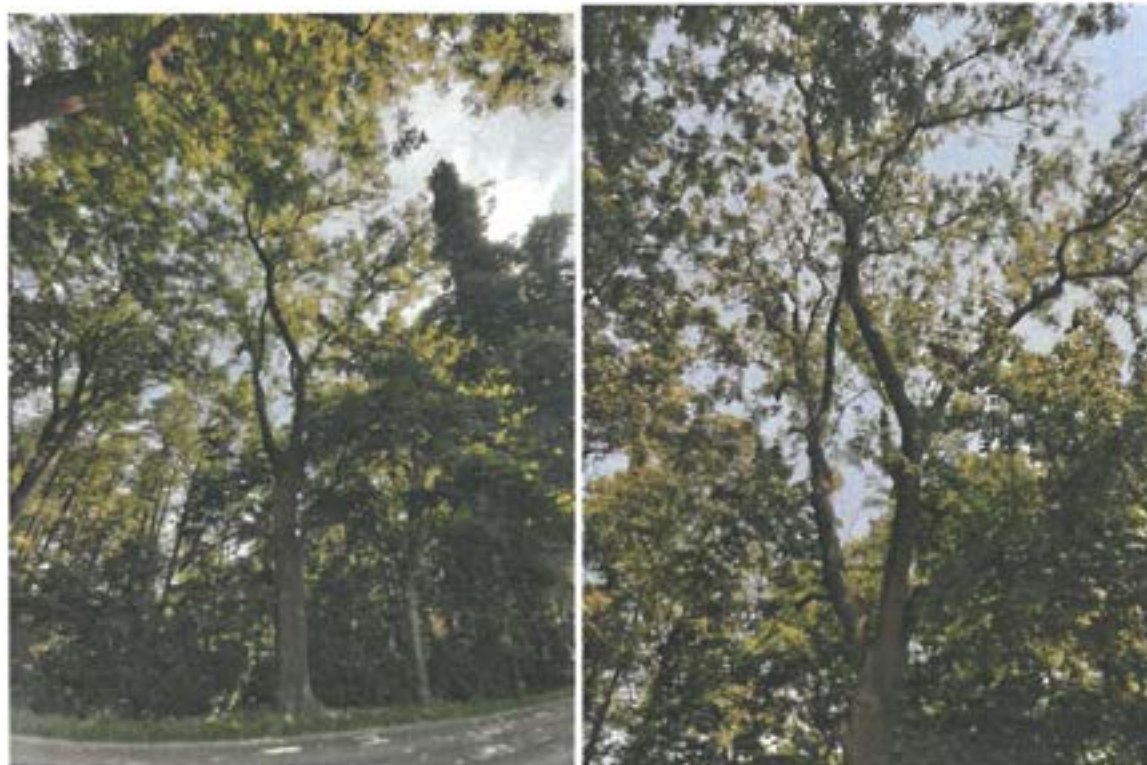
Fot. 32, 33 Jesion wyniosły nr 7 – rozwidlenie na wysokości ok. 10m prawidłowe, bez zakorka oraz pęknięć, korona średnio zagęszczona, wykazująca przyrosty w zakresie krótko jak też długopędów

Fot. 34, 35 Jesion wyniosły nr 8 – rozwidlenie na wysokości ok. 10m prawidłowe, bez zakorka oraz pęknięć, korona średnio zagęszczona, wykazująca przyrosty w zakresie krótko jak też długopędów

Fot. 36 Otwory wylotowe nor wykopane przez normicę w rejonie jesionu nr 8

Fot. 37, 38 Jesion wyniosły nr 9 -widok od strony południowo-zachodniej; korona silnie rozbudowana (rozłożysta) od wysokości ok. 9m, zbudowana z 3 głównych konarów konstrukcyjnych. Korona średnio zagęszczona, wykazująca przyrosty w zakresie krótko jak też długopędów

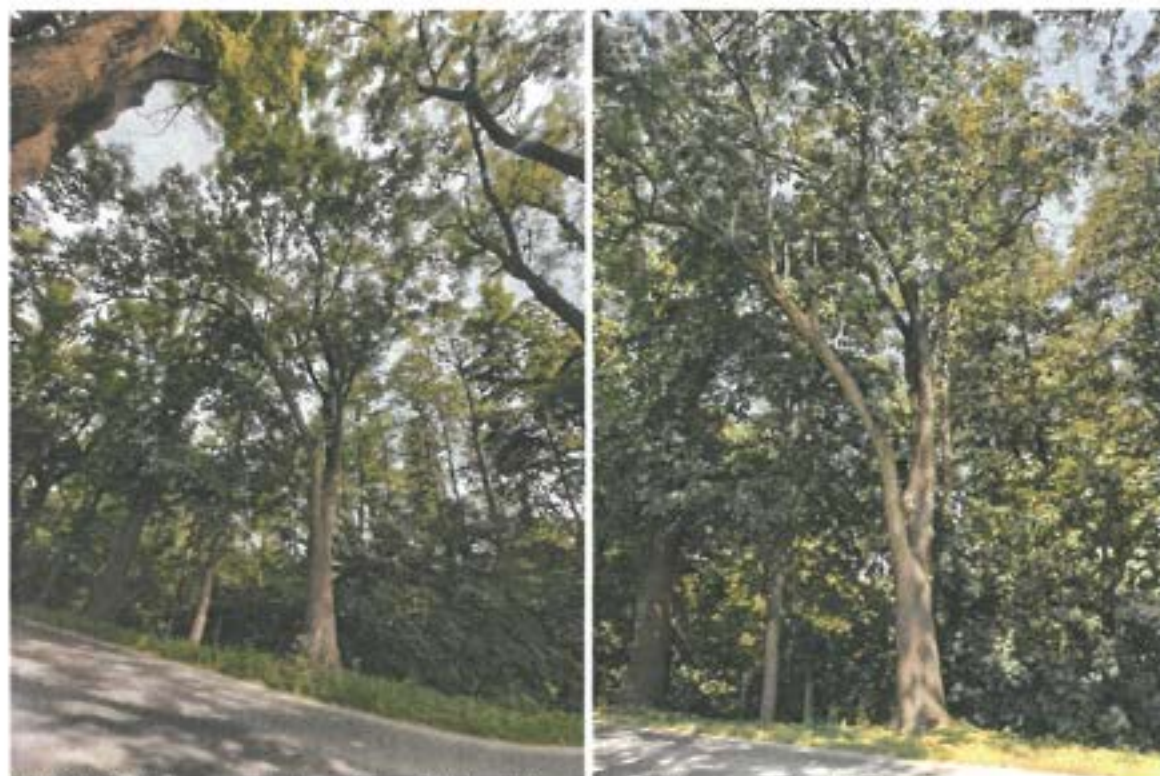
Fot. 39, 40 Jesion wyniosły nr 9 -pień -widok od strony południowo-zachodniej; nasada pnia i nabiegi od strony południowej]

Fot. 41 Jesion wyniosły nr 9 - nasada pnia i nabiegi od strony północnej z owocnikami żółciaka siarkowego (*Laetiporus sulphureus*)

Fot. 42 Jesion wyniosły nr 9 - próchnowisko zebrane z rejonu podstawy pnia z licznymi odchodami owadów

Fot. 43, 44 Jesion wyniosły nr 10 - widok od strony południowo-wschodniej

Fot. 43, 44 Jesion wyniosły nr 10 - pień z rozwidleniem oraz korona w nieznacznym stopniu przerzedzona

Fot. 45, 46 Jesion wyniosły nr 10 - widok od strony zachodniej; pień z zabliźnionym starym pęknięciem (od strony wschodniej) oraz wyraźne nabiegi korzeniowe

Fot. 47, 48 Jesion wyniosły nr 11 - widok od strony południowej; pień prosty

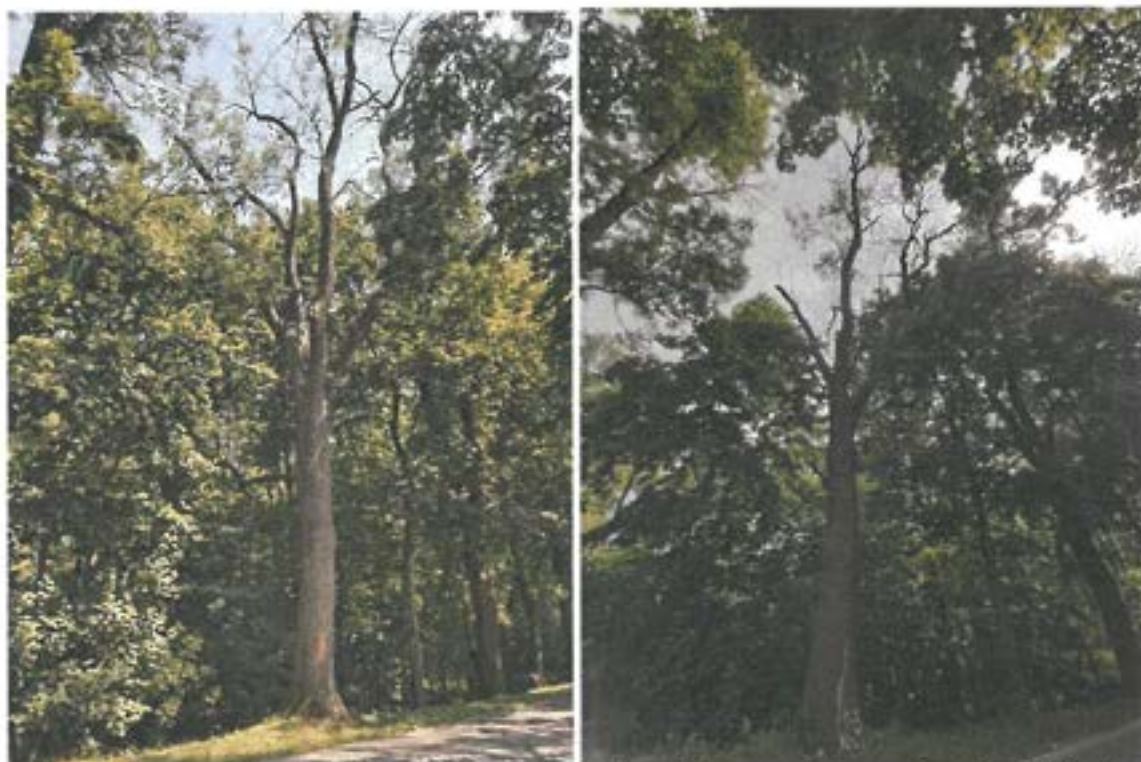
Fot. 49, 50 Jesion wyniosły nr 11 - pień z widocznymi ubytkami po usuniętych w przeszłości konarach; korona wierzchołkowa, 50% korony od strony zachodniej jest martwa, część suchych gałęzi i konarów jest zlokalizowana bezpośrednio nad ulicą, brak przyrostów długopędów jak też przyrostów na grubość; wierzchołek obumiera

Fot. 51, 52 Jesion wyniosły nr 12 - widok od strony południowej; rozgałęzienie na wysokości ok. 8m na 3 główne konary konstrukcyjne. Korona regularna, bardzo przerzedzona, wykazująca niewielkie przyrosty jedynie w zakresie krótkopędów, wierzchołek martwy.

Fot. 53, 54 Jesion wyniosły nr 12 - nieznaczne, powierzchniowe uszkodzenia mechaniczne w dolnej części pnia od strony wschodniej; nabiegi korzeniowe mało widoczne, bardziej wyraźne od strony północnej.

Fot. 55, 56 Jesion wyniosły nr 13 - drzewo martwe, tylko pojedyncze, drobne pędy wykazują żywotność.

Fot. 57, 58 Jesion wyniosły nr 13 - podstawa pnia i nabiegi wykazują oznaki zaawansowanego rozkładu. Fragmenty odsklepionej kory na pniu, na powierzchni ślady żerujących owadów (m.in. korytarze kornika i innych chrząszczy), obecność próchnowiska w rejonie podstawy pnia.

Fot. 59, 60 Jesion wyniosły nr 14 - widok od strony południowej; rozwidlenie na wysokości ok 8m, konar zachodni złamany - pozostał ok. 3m kikut z postrzępionymi krawędziami po złamaniu, część korony wykazująca żywotność wysoko osadzona, ażurowa z 10% udziałem suszu, średnio zagęszczona wykazująca przyrosty w zakresie krótko jak też długopędów.

Fot. 61 Jesion wyniosły nr 14 - znaczne wypióchnienie i rozkład nabiegu północno-zachodniego

Fot. 62 Jesion wyniosły nr 14 - ciolek matowy w próchnowisku (*Dorcus parallelipedus*)

Fot. 63, 64 Jesion wyniosły nr 14 - zaskroniec zwyczajny (*Natrix natrix*); od strony południowej (od strony ulicy) odsklepiająca się kora w dolnej części pnia

Fot. 65, 66 Jesion wyniosły nr 14 - od strony zachodniej na pniu do wysokości ok 2m owocniki grzybów, niemożliwych do identyfikacji ze względu na zaschnięcie i zaawansowany rozkład

Fot. 67, 68 Jesion wyniosły nr 15 - rozwidlenie szeroko U-kształtne prawidłowe od wysokości ok 4m bez oznak pęknięć ani zakorka. Korona regularna z nieznaczną ilością suszu głównie w szczytowych partiach, konar od strony zachodniej zdecydowanie wyższy (górujący) od wschodniego, korona średnio zagęszczona, wykazująca przyrosty krótko i długopędów

Fot. 69 Jesion wyniosły nr 15 - nasada pnia z bardzo silnymi i wyraźnymi nienaturalnie rozrośniętymi nabiegami korzeniowymi. Od strony zachodniej u podstawy pnia potężny obrzęk lub zrakowacenie o średnicy ok 1m

Fot. 70 Jesion wyniosły nr 15 - nasada pnia od strony północnej z bardzo silnymi i wyraźnymi nabiegami korzeniowymi

Fot. 71, 72 Jesion wyniosły nr 16 - rozwidlenie U-kształtne, prawidłowe, korona wierzchołkowa, ażurowa, część od strony północno-zachodniej martwa (ok. 70% całej masy korony)

Fot. 73 Jesion wyniosły nr 16 - Nasada pnia i nabiegi prawidłowe, typowe dla gatunku, jednak drzewo wykazuje objawy zamierania

Fot. 74, 75 Jesion wyniosły nr 17 - widok od strony wschodniej i południowej

Fot. 76, 77 Jesion wyniosły nr 17 - korona-widok od strony zachodniej wraz z konarem nadmiernie wyrośniętym nad ulicą; widok od strony południowej, korona regularna, susz do 15%, głównie drobny, w tym również zlokalizowany nad ulicą, wyraźne przyrosty na grubość, przyrosty w zakresie krótko jak też długopędów, przy czym część wierzchołkowa przeredzona.

Fot. 78, 79 Jesion wyniosły nr 18 - drzewo weszło w fazę obumierania, żywotność wykazują jedynie dwa wschodnie konary, przy czym ich partie wierzchołkowe są również martwe a drzewo wykazuje jedynie przyrosty w zakresie krótkopędów

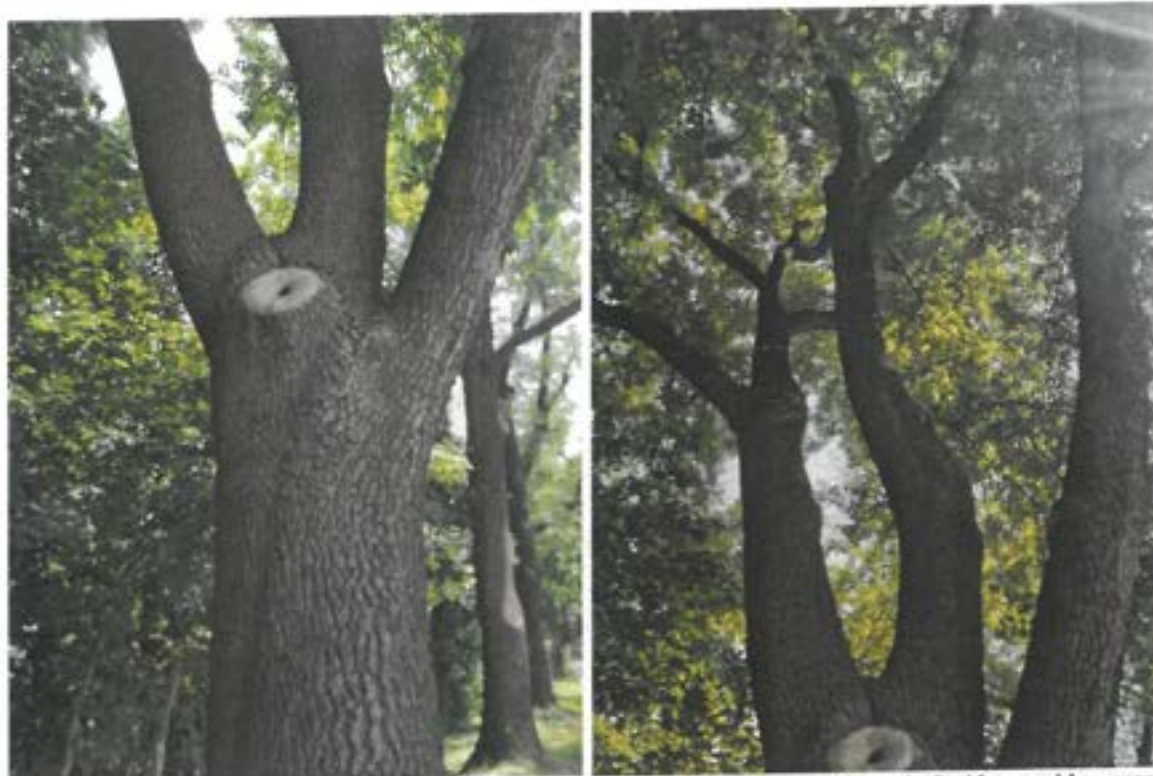
Fot. 80, 81 Jesion wyniosły nr 18 - martwy konar od strony południowej zlokalizowany bezpośrednio nad ulicą

Fot. 82, 83 Jesion wyniosły nr 18 - nasada pnia od strony północnej - ubytek z zaawansowanym rozkładem -sonda weszła na całą długość, wewnątrz stwierdzono brunatną zgniliznę, rozkład sięga zarówno w głąb do korzeni jak też ku górze do wysokości ok 2,5m (o czym świadczy m.in. odsklepiająca się kora i wklęsnięcie w pniu)

Fot. 84, 85 Jesion wyniosły nr 19 - widok od strony zachodniej i wschodniej

Fot. 86, 87 Jesion wyniosły nr 19 - korona od wysokości 3m rozpoczynająca się 3 głównymi konarami konstrukcyjnymi, wiązania między konarami silne U-kształtne z wyraźną brewką, korona gęsta, regularna, rozłożysta, rozbudowana mocno na boki - głównie w płaszczyźnie płn.-płd., wykazująca silne przyrosty w zakresie krótko jak też długopędów.

Fot. 88,89 Jesion wyniosły nr 19 - widoczna prawidłowo zagęszczona, regularna korona z minimalnym udziałem suszu

Fot. 90 Jesion wyniosły nr 19 - nasada pnia i nabiegi od strony północnej (widoczny silny korzeń szkieletowy)

Fot. 91, 92 Jesion wyniosły nr 20 – widok od strony południowo-zachodniej, ślad skrzywienia pnia z zabiżnioną listwą od strony zachodniej

Fot. 93,94 Jesion wyniosły nr 20 – korona od wysokości ok. 5-6m, asymetryczna, średnio zagęszczona, wykazująca przyrosty głównie w zakresie długopędów

Fot. 95 Jesion wyniosły nr 20 – od strony południowej (od strony ulicy) częściowo odkryte i uszkodzone nabiegi korzeniowe i korzenie szkieletowe

Fot. 96, 97 Jesion wyniosły nr 20 – od strony wschodniej na wysokości ok 3m ubytek po wyłamanej konarze z widocznym wypróchnieniem i dziuplą; sondowanie ubytku wykazało, że jego ścianki są twarde a proces rozkładu nie postępuje

Fot. 98, 99 Jesion wyniosły nr 20 – ubytek po usuniętym w przeszłości konarze: widoczna są na nim ślady

wykonywanie przed laty zabiegów (obecnie niestosowanych) t.j. formowanie podstawy ubytku w tzw. leżkę oraz pozostałości środka impregnującego (najprawdopodobniej była to smoła)

Fot. 100,101 Jesion wyniosły nr 21 –widok od strony wschodniej i zachodniej

Fot. 102,103 Jesion wyniosły nr 21 -u podstawy pnia od strony zachodniej ubytek otwarty w formie dziupli o wymiarach 0,4mx0,4m, zabliźniony na krawędziach

Fot. 104,105 Jesion wyniosły nr 21 -wewnątrz ubytku zaawansowany rozkład i brunatna zgnilizna oraz liczne (w tym wieloletnie) owocniki lakownicy spłaszczonej (*Ganoderma applanatum*). Ubytek przekracza 70% przekroju poprzecznego pnia u jego podstawy. Mocowanie drzewa w gruncie może być w znacznym stopniu osłabione.

Fot. 106,107 Jesion wyniosły nr 21 -po zinventaryzowaniu drzewa (w trakcie prac nad dokumentacją) drzewo uległo złamaniu; pozostał „świadek”

Fot. 108,109 Jesion nr 22 -widok od strony zachodniej; korona wysoko osadzona, silnie przerzedzona, wykazująca przyrosty jedynie w zakresie krótkopędów; korona o konstrukcji 5-konarowej od wysokości ok. 4m, nasada korony prawidłowa.

Fot. 110, 111 Jesion nr 22 -nasada korony widoczna od strony północno- wschodniej oraz pień z wyraźnymi nabiegami korzeniowymi

Fot. 112,113 Jesion nr 22 -nasada korony bez oznak najmniejszego rozkładu, zdrowe drewno; prawidłowe rozwidlenie z bruzdą korową; (sonda jedynie oparta-nie jest wbita)

Fot. 114, 115 Jesion nr 22 -martwy północny konar; widoczne pasmo drewna reakcyjnego w rozwidleniu;

Fot. 116, 117 Jesion nr 22 -stary, zasuszony owocnik grzyba (trudny do identyfikacji z uwagi na stopień rozkładu, ale prawdopodobnie jest to hubiak pospolity)

Fot. 118 Jesion nr 22 -owocnik hubiaka pospolitego między nabiegami korzeniowymi od strony północnej

Fot. 119, 120 Jesion nr 22 -dorosła postać ciolka matowego (*Dorcus parallelipipedus*) oraz liczne otwory wylotowe widoczne na powierzchni kory

Fot. 121, 122 Jesion nr 23 -widok od strony południowej

Fot. 123, 124 Jesion nr 23 -widoczna zdeformowana konstrukcja, ubytek powierzchniowy, mechaniczny u podstawy pnia; przewodnik jest nieco odchylony od pionu w kierunku wschodnim, korona silnie przerzedzona, zwłaszcza w partiach wierzchołkowych (susz ok 80%, w tym również gruby i zlokalizowany nad ulicą).

Fot. 125, 126 Jesion nr 23 - Na konarze od strony południowej (nad ulicą) ubytek wgłębny w formie dziupli, drzewo wykazuje objawy obumierania

Fot. 127 Jesion nr 23 - u podstawy pnia, od strony południowej (od strony ulicy) powierzchniowe uszkodzenie mechaniczne z martwicą o wymiarach 50cmx40cm

Fot. 128 Jesion nr 23 – owocnik lakownicy spłaszczonej na jednym z korzeni szkieletowych od strony północno-wschodniej

Fot. 129, 130 Jesion nr 24 – widok od strony południowo-wschodniej; korona silnie przerzedzona, zwłaszcza w partiach wierzchołkowych (susz ok 80%, w tym również gruby i zlokalizowany nad ulicą). Przyrosty nieznaczne, wyłącznie w zakresie krótkopędów

Fot. 131, 132 Jesion nr 24 – nasada korony ze śladami po zabliźnionych, usuniętych w przeszłości konarach; nasada pnia -na wyraźnym wyniesieniu w stosunku do poziomu ulicy

Fot. 133 Jesion nr 24 – uszkodzenia korzeni szkieletowych od strony ulicy

Fot. 134 Jesion nr 24 – owocniki lakownicy spłaszczonej (*Ganoderma applanatum*) na nabiegach korzeniowych

Fot. 135,136 Jesion nr 25 – widok od strony południowo-zachodniej oraz południowo-wschodniej

Fot. 137,138 Jesion nr 25 – Wylamany przewodnik na wysokości ok. 7m. Pozostał kikut z postrzępionymi krawędziami i widocznym rozkładem, koronę tworzą jedynie dwa konary: jeden od strony zachodniej, drugi od strony północnej; Od strony wschodniej na wysokości ok. 6-7m wieloletni owocnik hubiaka (*Fomes fometarius*)

Fot. 139 Jesion nr 25 – podstawa pnia; w rejonie stwierdzono U podstawy pnia próchnowisko z larwami chrząszczy sprężyków- drutowcami

Fot. 140, 141 Jesion nr 26 – widok od strony wschodniej; przerzedzona korona drzewa

Fot. 142,143 Jesion nr 26 – pień oraz mechaniczne uszkodzenia nabiegów od strony ulicy; nasada korony

Fot. 144 Jesion nr 26 – od strony północnej jeden z nabiegów i korzeń w zaawansowanym rozkładzie obejmujące znaczną powierzchnię odziomka

Fot. 145, 146 Jesion nr 26 – na wysokości ok 5m kikut długości ok. 2m z licznymi dziuplami wykutymi przez dzięcioła; nabieg w rozkładzie i widoczne młode owocniki grzyba (najprawdopodobniej gmatwicy chropowatej (*Daedaleopsis confragosa*))

Fot. 147, 148 Jesion nr 27 – widok od strony południowo-wschodniej

Fot. 149, 150 Jesion nr 27 – pień wraz z nasadą korony -widok od strony wschodniej i zachodniej

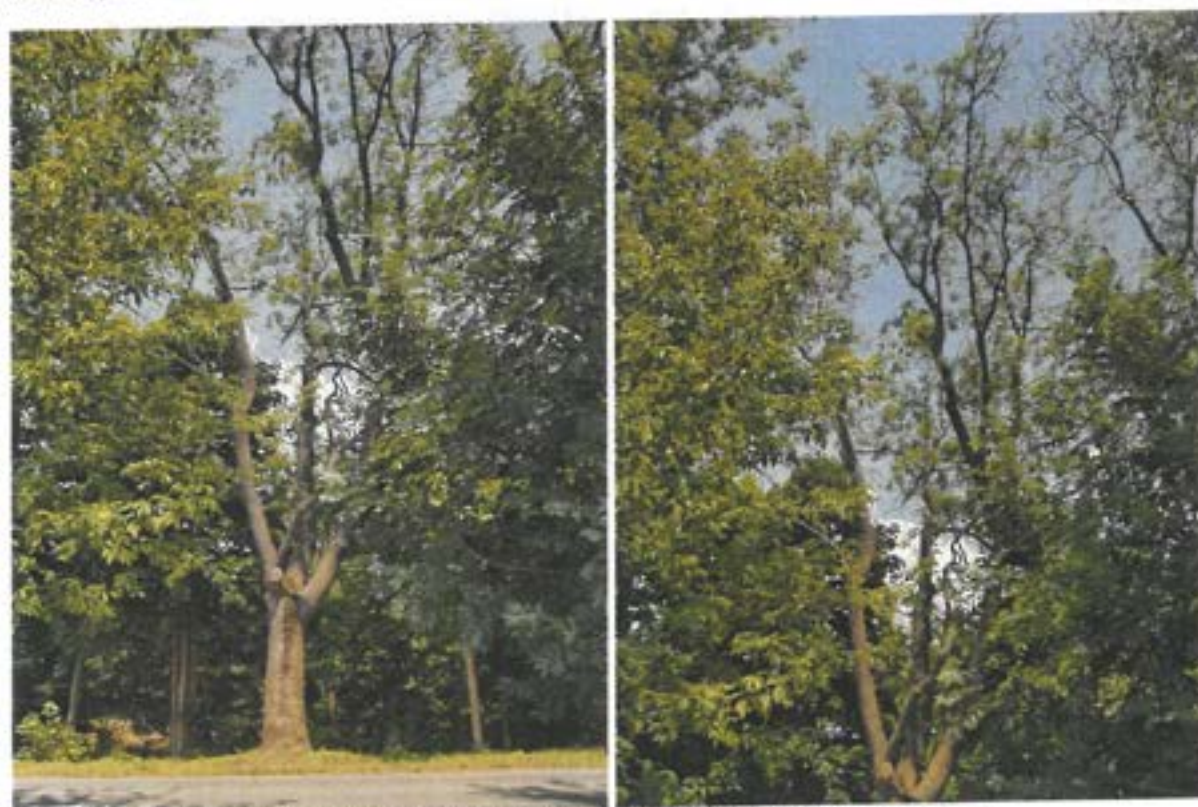
Fot. 151 Jesion nr 27 – nasada pnia i nabiegi korzeniowe

Fot. 152, 153 Jesion nr 28 – widok od strony południowej; pień drzewa

Fot. 154, 155 Jesion nr 28 – silnie przerzedzona korona; zabliźnione pęknięcie w pniu

Fot. 156, 157 Jesion nr 29 – widok od strony południowej; silnie przerzedzona korona

Fot. 158, 159 Jesion nr 29 – widok od strony południowo-zachodniej; U-kształtna nasada korony

Fot. 160, 161 Jesion nr 29 – widoczne liczne owocniki gmatwicy chropowatej (*Daedaleopsis confragosa*) oraz otwory wylotowe owadów żerujących, co świadczy o wewnętrznym rozkładzie tkanek

Fot. 162, 163 Jesion nr 30 – widok od strony południowej; przerzedzona korona-zwłaszcza w partiach wierzchołkowych

Fot. 164,165 Jesion nr 30 – widoczny kikut o długości ok. 3m z postrzępionymi krawędziami; na kikucie owocniki gmatwicy chropowatej (*Daedaleopsis confragosa*); zablźnione pęknięcie na pniu

Fot. 166 Jesion nr 30 – nabiegi korzeniowe i ślady uszkodzeń mechanicznych w obrębie korzeni szkieletowych

Fot. 167,168 Jesion nr 30 – zabliźnione pęknięcie na pniu i liczne owocniki gmatkówki szarawej (*Cerreia unicolor*)

Fot. 169, 170 Jesion nr 31 – widok od strony południowej; widoczny pień i nabiegi

Fot. 171, 172 Jesion nr 31 – widok od strony południowo-wschodniej; widoczne nieznaczne przerzedzenie korony w części wierzchołkowej

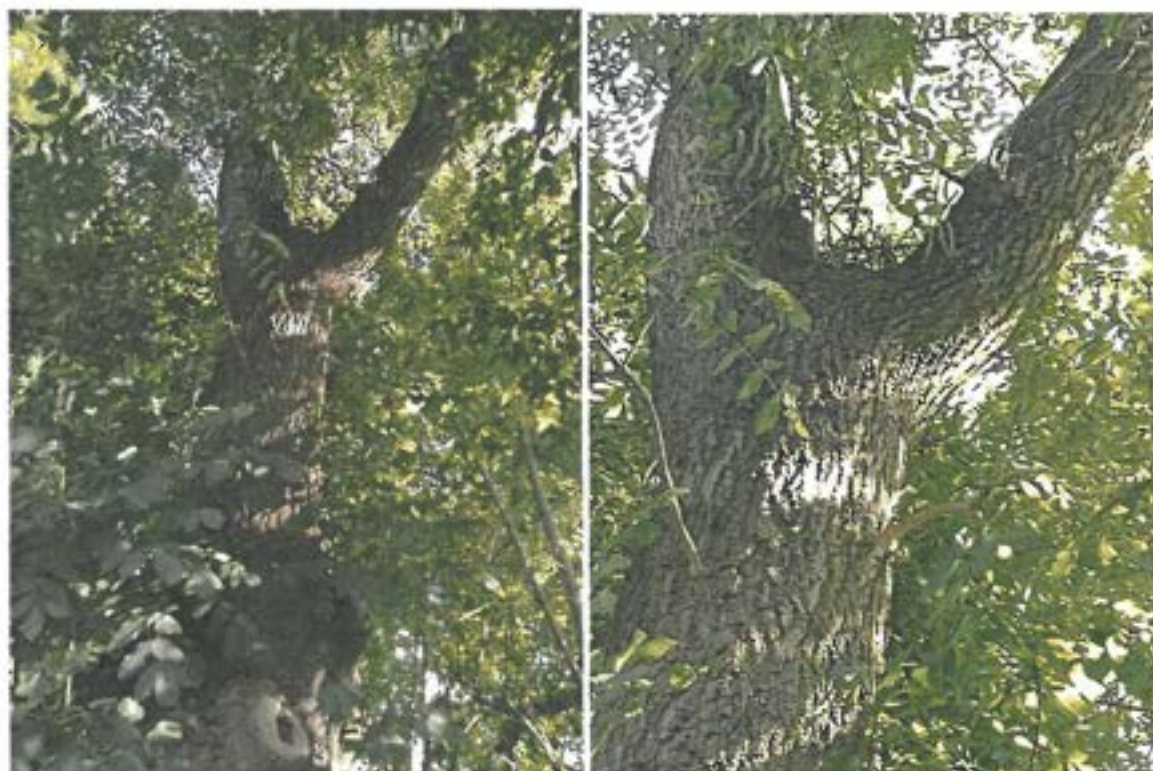
Fot. 173 Jesion nr 31 – nasada pnia i widoczne uszkodzenia mechaniczne korzeni szkieletowych od strony ulicy

Fot. 174 Jesion nr 31 – Od strony północnej na jednym z korzeni szkieletowych owocnik lakownicy spłaszczonej (*Ganoderma applanatum*)

Fot. 175, 176 Jesion nr 32 – widok od strony południowo-wschodniej; korona w partiach wierzchołkowych obumarła

Fot. 177, 178 Jesion nr 32 – rozwidlenie U-kształtne na wysokości ok.4m; w rozwidleniu gniazdo

Fot. 179 Jesion nr 32 – konar od strony północnej martwy

Fot. 180, 181 Jesion nr 33 – widok od strony południowo-zachodniej; drzewo proste z wyniesioną koroną, młodsze od pozostałych

Fot. 182, 183 Jesion nr 34 – widok od strony południowej; rozwidlenie U-kształtne na wysokości ok. 4-5m; korona przerzedzona ze znaczną ilością suszu głównie w partiach wierzchołkowych

Fot. 184, 185 Jesion nr 34 – widok od strony południowo-wschodniej i południowo-zachodniej

Fot. 186 Jesion nr 34 – silne, prawidłowe nabiegi bez oznak osłabienia lub rozkładu

Fot. 187 Jesion nr 34 – silne, prawidłowe nabiegi bez oznak osłabienia lub rozkładu

Fot. 188,189 Jesion nr 34 – od strony północnej na wysokości ok. 3m, czyli poniżej rozwidlenia potężny ślad po usuniętym w przeszłości konarze, zabliźniony jedynie na krawędziach z widocznym rozkładem w części centralnej

Fot. 190,191 Jesion nr 35– widok od strony północno- zachodniej; nasada korony U-kształtna na wysokości ok. 5m - 3 konary

Fot. 192, 193 Jesion nr 35– na wysokości ok 18m wiązanie na dwóch konarach, przy czym jest ono zainstalowane w sposób nieprawidłowy- wzmocnienie powinno być zainstalowane na 3 konarach a samo wiązanie powinno być wyposażone w opasy dla każdego z konarów

Fot. 194, 195 Jesion nr 35– nasada pnia -widok od strony wschodniej i zachodniej

Fot. 196 Jesion nr 35– nasada pnia -widok od strony południowej -widoczne zaawansowane wypróchnienie

Fot. 197,198 Jesion nr 36– widok od strony północno-wschodniej oraz południowo-zachodniej

Fot. 199, 200 Jesion nr 36– konar od strony południowej martwy; koronę tworzy jedynie konar północny, który od strony wsch. i zach. posiada odsklepiającą się korę; martwica również w rejonie rozwidlenia

Fot. 201, 202 Jesion nr 36- pień od strony zachodniej z powierzchniowym ubytkiem (martwica o powierzchni 0,85x0,85m)

Fot. 203 Jesion nr 36- nabiegi typowe, od strony zachodniej stare ślady znacznych uszkodzeń mechanicznych

Fot. 204, 205 Jesion nr 37- widok od strony południowo-zachodniej; drzewo o potężnej konstrukcji; koronę tworzą 4 masywne konary od wysokości ok 3,5m.; konary od strony południowej i północnej to martwe, kilkumetrowe kikuty

Fot. 206, 207 Jesion nr 37- nasada korony i konar centralny masowo pokryty owocnikami gmatwicy chropowatej (*Daedaleopsis confragosa*)

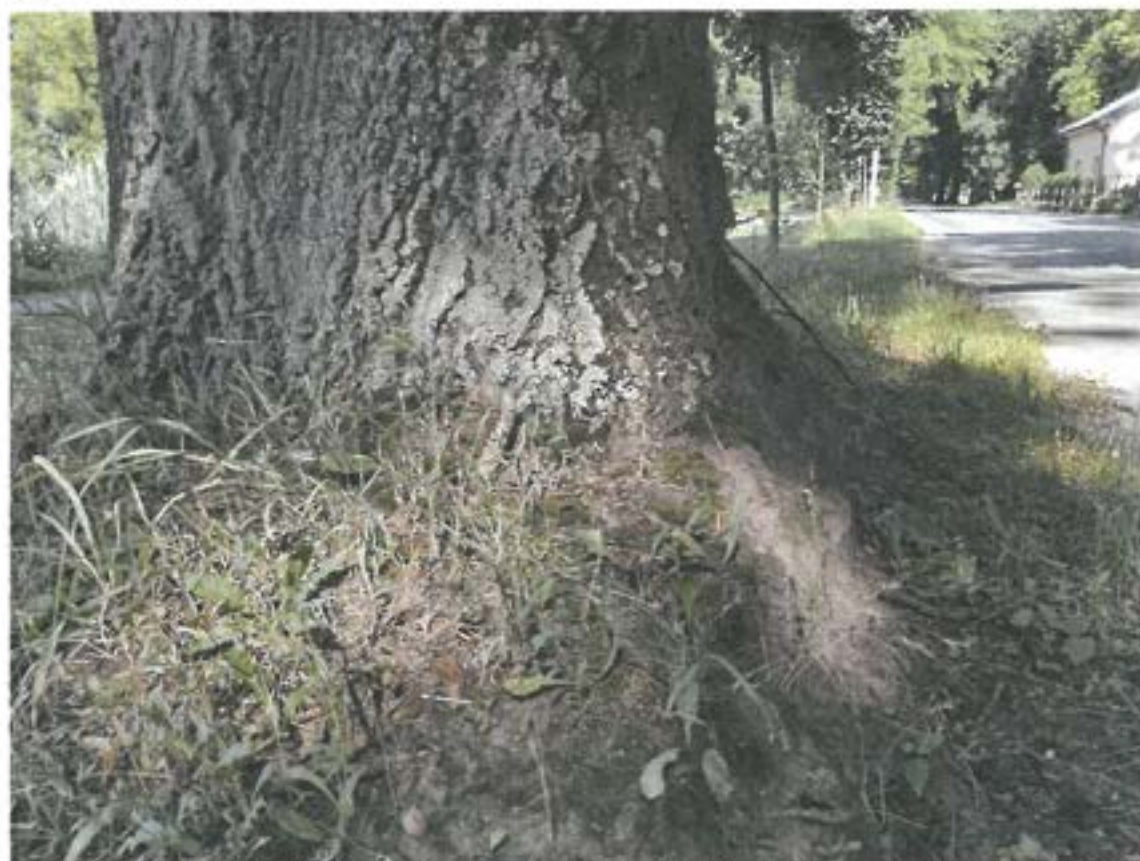
Fot. 208 Jesion nr 37- widoczne martwe konary -kikuty (północny i południowy)

Fot. 209, 210 Jesion nr 37- w rozwidleniu obecność siewek niecierpka drobnokwiatowego (*Impatiens parviflora*), klonu pospolitego (*Acer platanoides*) oraz klonu jesionolistnego (*Acer negundo*); w rozwidleniu znajduje się warstwa organiczna (ziemia), ale pod nią drewno jest twarde

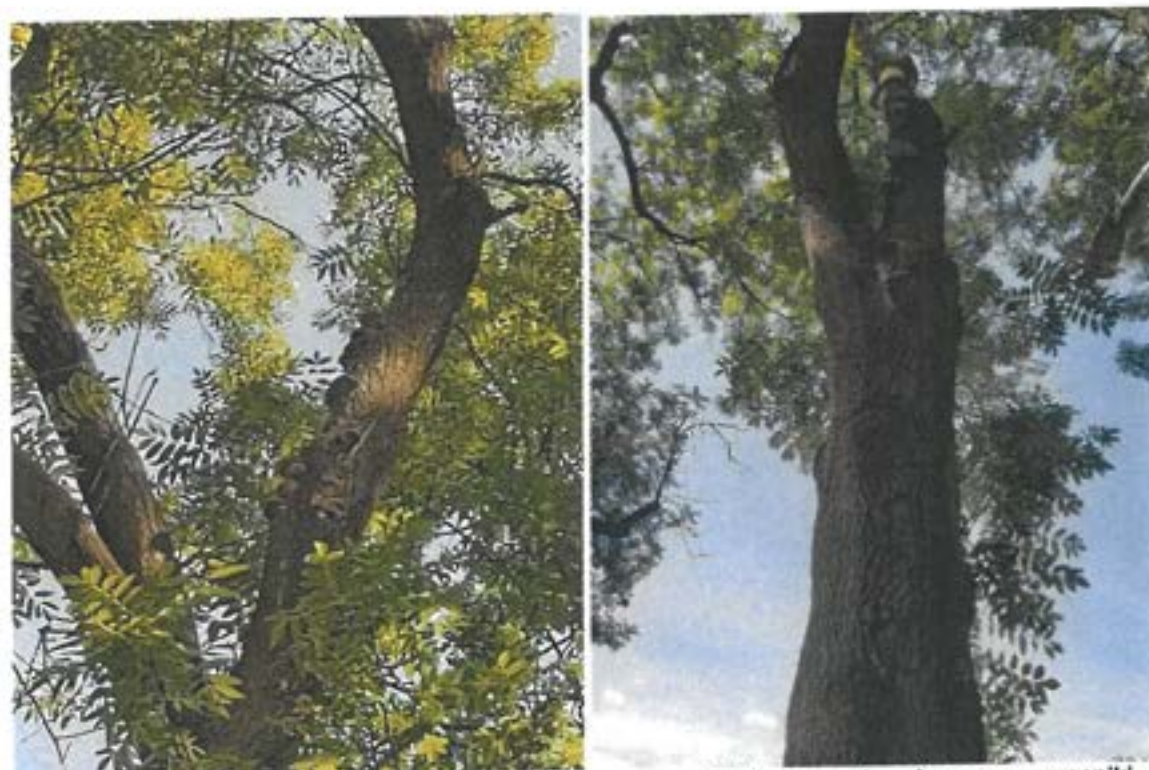
Fot. 211, 212 Jesion nr 37- konar od strony południowej jest powierzchniowo zbutwiałły z podłużnymi i poprzecznymi pęknięciami -może stanowić zagrożenie

Fot. 213 Jesion nr 37- nabiegi silne, typowe dla gatunku. Od strony północnej (od strony ulicy) ślady uszkodzeń

Fot. 214, 215 Jesion nr 38- widok od strony południowo-wschodniej; korona z ok 20% udziałem suszu

Fot. 216, 217 Jesion nr 38- na konarze od strony południowej (od strony stawu) masowe owocniki gmatwicy chropowatej (*Daedaleopsis confragosa*); stosunkowo wąska korona

Fot. 218, 219 Jesion nr 39 – widok od strony południowo-zachodniej; 4-konarowa korona

Fot. 220, 221 Jesion nr 39- od strony zachodniej, między nabiegami ubytek wgłębny o średnicy 8cm (sondowanie wykazało rozległy rozkład)

Fot. 222, 223 Jesion nr 39 – od strony południowej w niewielkim ubytku biały owocnik - z uwagi na wczesny etap rozwoju -nie do identyfikacji

Fot. 224 Jesion nr 39- od strony północnej (od strony ulicy) wyraźne uszkodzenia mechaniczne korzeni i nabiegów korzeniowych

Fot. 225, 226 Jesion nr 40- widok od strony wschodniej; drzewo proste, o wyniosłej, przewodnikowej konstrukcji

Fot. 225, 226 Jesion nr 40- od strony zachodniej, między nabiegami ubytek wgłębny o średnicy 8cm (sondowanie wykazało rozległy rozkład)

Fot. 227, 228 Jesion nr 40 - na wysokości ok. 20m - 2 ślady po wylamanych konarach (na konarze zachodnim i wschodnim); to najsłabsze punkty, najbardziej narażone na złamanie;

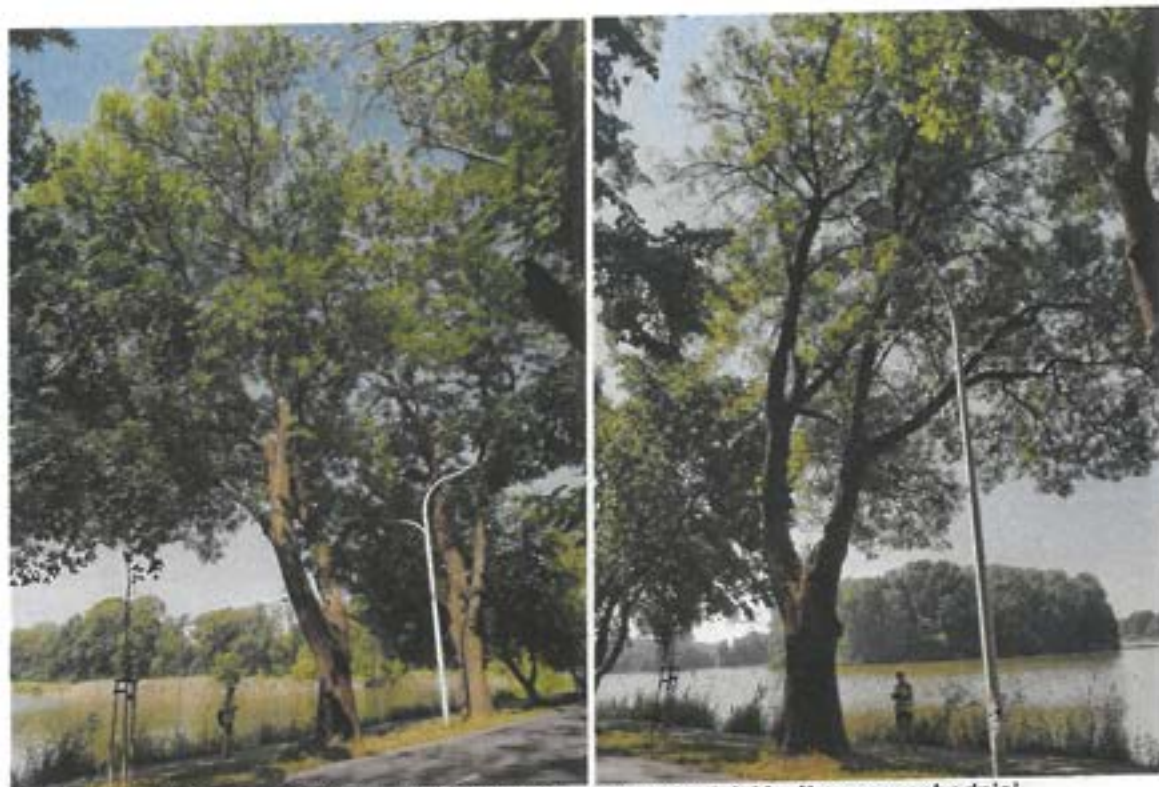
Fot. 229, 230 Jesion nr 41-widok od strony południowo-wschodniej i północno-zachodniej

Fot. 231, 232 Jesion nr 41- na wysokości ok. 8-9m na centralnym konarze ślad po wylamanym w przeszłości konarze z zaawansowanym rozkładem, w rejonie którego stwierdzono 2 dziuple wykute przez dzięcioła

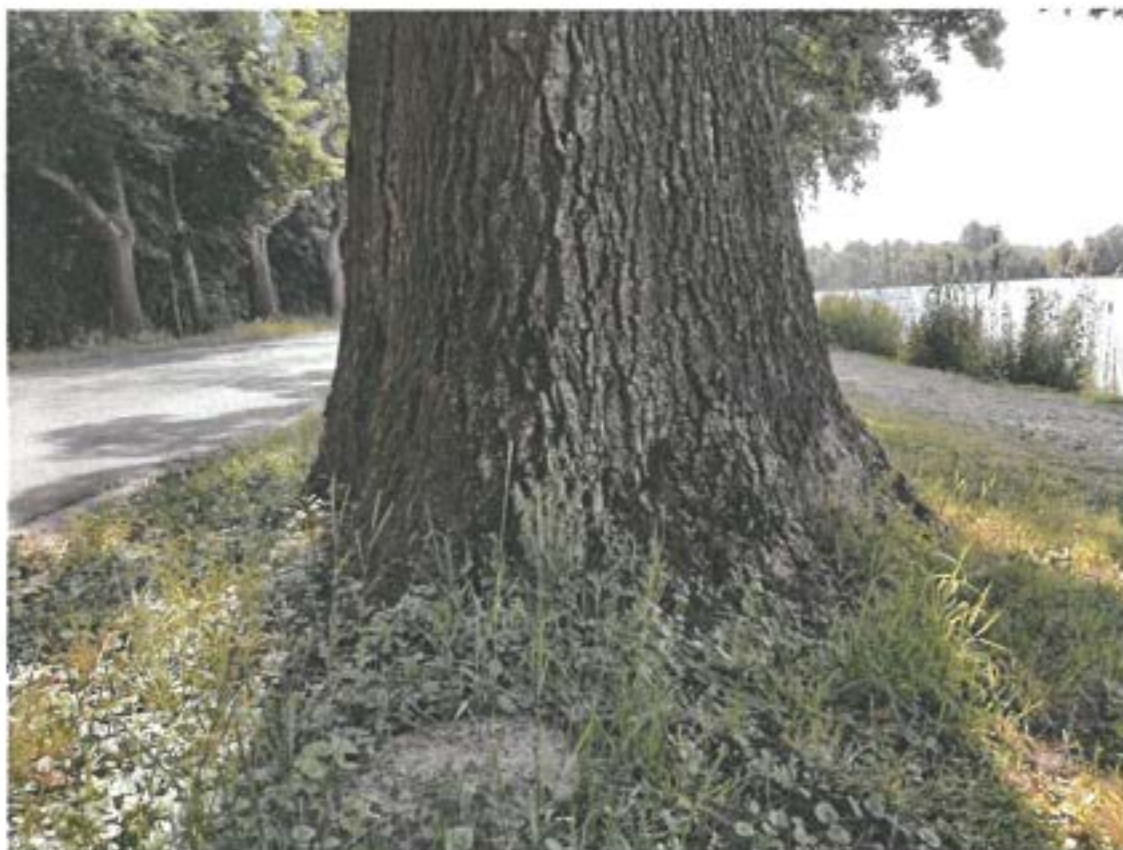
Fot. 233, 234 Jesion nr 41- Od strony zachodniej między nabiegami owocnik czernidłaka błyszczącego (*Corpinus micaeus*)

Fot. 235, 236 Jesion nr 42- widok od strony północno-wschodniej i północno-zachodniej

Fot. 237, 238 Jesion nr 42- prawidłowe, silne rozwidlenie i nasada korony

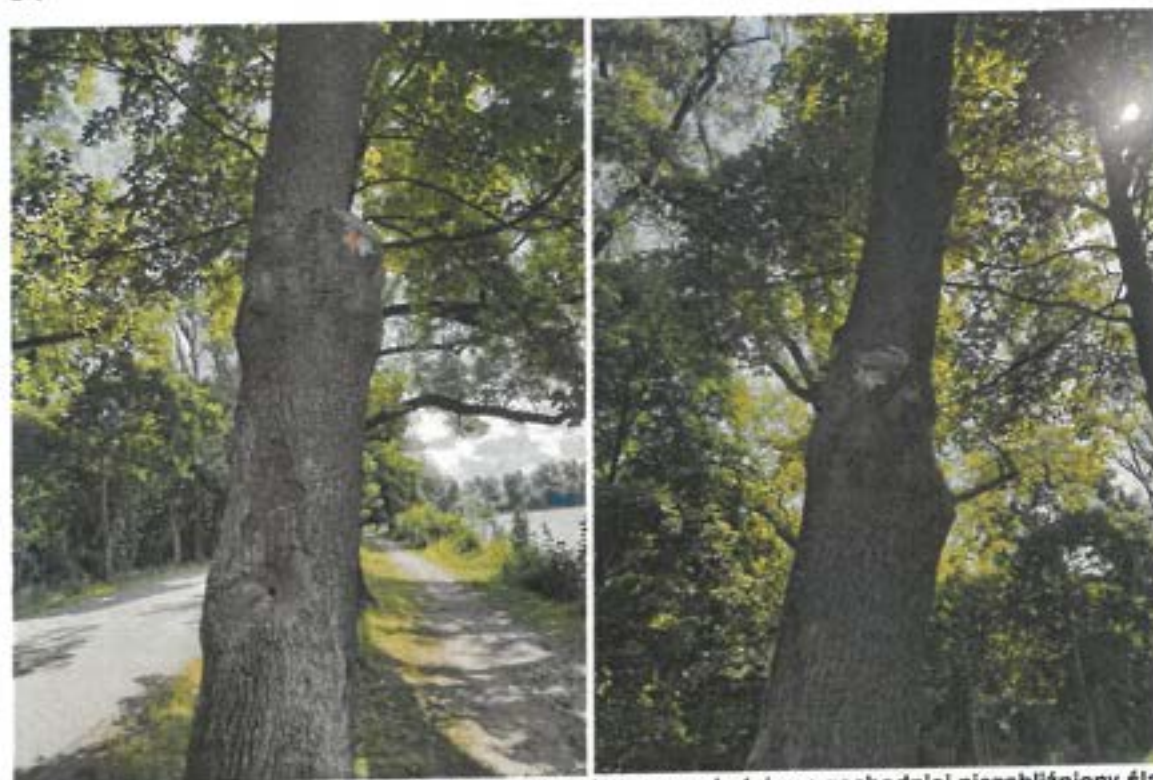
Fot. 239 Jesion nr 42- nasada pnia i prawidłowe, typowe nabiegi korzeniowe

Fot. 240, 241 Jesion nr 43 – widok od strony wschodniej i zachodniej - na wysokości ok. 3m od strony południowej widoczny nadmiernie wyrośnięty boczny konar z suszem w części wierzchołkowej

Fot. 242, 243 Jesion nr 44- drzewo odchylone od pionu ok. 10 stopni w kierunku południowym; w pniu od strony zachodniej na wys. 1,5m niewielki niezabliźniony ubytek w postaci dziupli o średnicy 4cm i głębokości 14cm, czyli bez większego wpływu na kondycję drzewa

Fot. 244, 245 Jesion nr 44- na wysokości ok. 3m od strony południowo-zachodniej niezabliźniony ślad po nieprawidłowo wyciętym konarze z cieniem asymilatów

Fot. 246, 247 Jesion nr 45- korona asymetryczna, rozwinięta wyłącznie od strony południowej, pierwszy konar boczny wyrosnięty na wysokości ok. 4m niemal pod kątem prostym; od strony południowej od wys. 1,5m do ok. 10m zabliźnione pęknięcie (prawdopodobnie po zgorzeli słonecznej)

Fot. 248 Jesion nr 45- nabiegi wyraźne, typowe, powierzchniowo uszkodzone od strony północnej oraz południowej

Fot. 249, 250 Jesion nr 46- widok od strony wschodniej i od zachodniej -widoczny złamany przewodnik

Fot. 251, 252 Jesion nr 46- złamany przewodnik; od strony zachodniej pęknięcie w pniu sięgające do wysokości ok 2m, częściowo zabliźnione

Fot. 253, 254 Jesion nr 47- rozwidlenie na dwa, główne konary konstrukcyjne od wysokości ok. 4m. rozwidlenie U-kształtne, prawidłowe

Fot. 255, 256 Jesion nr 47- rejon rozwidlenia z widocznym ubytkiem (od strony wschodniej i zachodniej)

Fot. 257, 258 Jesion nr 47- konar południowo-wschodni od wewnętrznej strony z ubytkiem rynnowym sięgającym od rozwidlenia o długości ok. 6m, zajmujący ok 60% przekroju poprzecznego. Z ubytku wysypuje się próchno kostkowe (brunatna zgnilizna). Inspekcja w koronie wykazała, że pod warstwą próchna ścianki są twarde, nie wykazujące dalszego rozkładu

Fot. 259 Jesion nr 47- pień prosty, bez uwag, nabiegi silne, prawidłowe, typowe, bez uwag

Fot. 260, 261 Jesion nr 48- widok od strony północno-wschodniej; nasada korony z widocznym ubytkiem rynnowym po wewnętrznej stronie południowego konaru

Fot. 262, 263 Jesion nr 48- widok od strony południowo-zachodniej; nasada korony z widocznym śladem po usunięciu w przeszłości jednym z konarów

Fot. 264 Jesion nr 48- od strony północnej między nabiegami ubytek z rozkładem; sondowanie wykazało rozległy rozkład (sonda weszła na całą długość); widoczna biała zgnilizna, opukiwanie pnia młotkiem wykazało obecność pustych przestrzeni do wysokości ok 1,5m

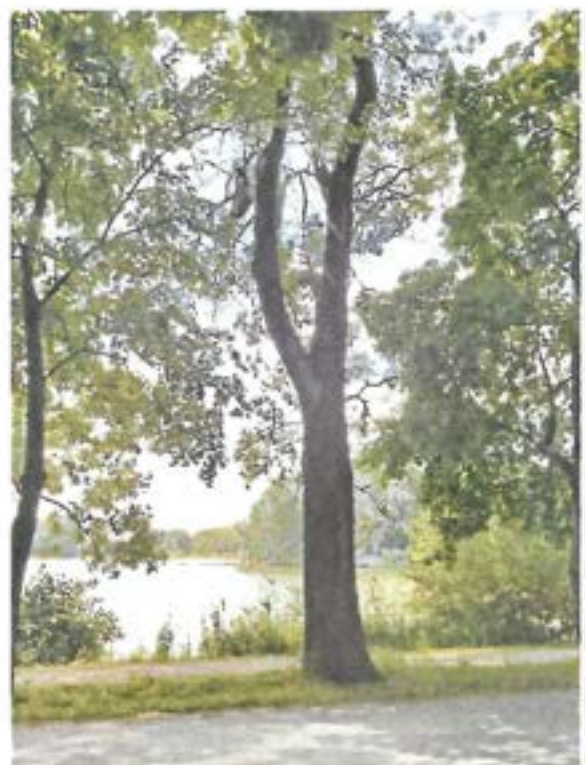

Fot. 265, 266 Jesion nr 48- w rozwidleniu resztki owocnika żółciaka siarkowego (*Laetiporus sulphureus*) oraz siewki roślin zielnych, m.in. glistnika jaskółczeziela; inspekcja w koronie wykazała obecność wielu owocników żółciaka -to świadczy o osłabionym mocowaniu konarów. Ścianki ubytku rynnowego twarde,

nie wykazujące postępującego rozkładu; powierzchnia ubytku wskazuje, że był on w przeszłości oczyszczany starymi (nie stosowanymi obecnie) metodami

Fot. 267 Jesion nr 48- zalecana jest silna, ponadnormatywna redukcja konarów (wskazano schematycznie czerwonymi liniami)

Fot. 268, 269 Jesion nr 49- widok od strony północnej; na konarze zachodnim od strony wsch. kikut po wyłamanym bocznym konarze o długości ok 40cm z postrzępionymi krawędziami i rozkładem

Fot. 268, 269 Jesion nr 49- korona wierzchołkowa, asymetryczna, głównie rozwinięta od strony południowej, wierzchołek martwy

Fot. 270 Jesion nr 49- podstawa pnia i nabiegi prawidłowe

Fot. 271, 272 Jesion nr 50- drzewo proste o wyniesionej konstrukcji, rozwidlenie V-kształtne, prawidłowe na wysokości ok 8m, na wysokości ok. 5,5m od strony południowej pod kątem niemal 90 stopni wyrasta konar, korona asymetryczna, rozwinięta głównie od strony południowej, średnio zagęszczona

Fot. 273, 274 Jesion nr 50- pień prosty z silnymi nabiegami korzeniowymi (typowymi dla gatunku)

Fot. 275, 276 Jesion nr 51- drzewo pozbawione w przeszłości przewodnika na wysokości ok 7m; w miejscu wyłamania ubytek wgłębny, kominowy

Fot. 277, 278 Jesion nr 51- inspekcja w koronie wykazała, że ścianki ubytku są twarde, bez oznak świeżego rozkładu

Fot. 279, 280 Jesion nr 51- nasada korony; pień prosty z silnymi nabiegami korzeniowymi

Fot. 281, 282 Jesion nr 52- drzewo proste z bocznym odgałęzieniem na wysokości ok. 3,5m od strony południowej, konar wyrosnięty pod kątem ok. 40 stopni

Fot. 283, 284 Jesion nr 52- konar centralny (w osi drzewa) prosty z wysoko osadzoną koroną i licznymi dziuplami wykutymi przez dzięcioła na wysokości ok. 7m (6 dziupli); miejsce to jest osłabione co zwiększa ryzyko złamania

Fot. 285, 286 Jesion nr 52- nabiegi wyraźne, nienaturalnie rozrośnięte, od strony południowej między nabiegami ubytek wgłębny w formie dziupli o wymiarach 20cmx20cm; wewnątrz widoczny zaawansowany rozkład odziomka, powierzchniowe uszkodzenia mechaniczne nabiegów korzeniowych

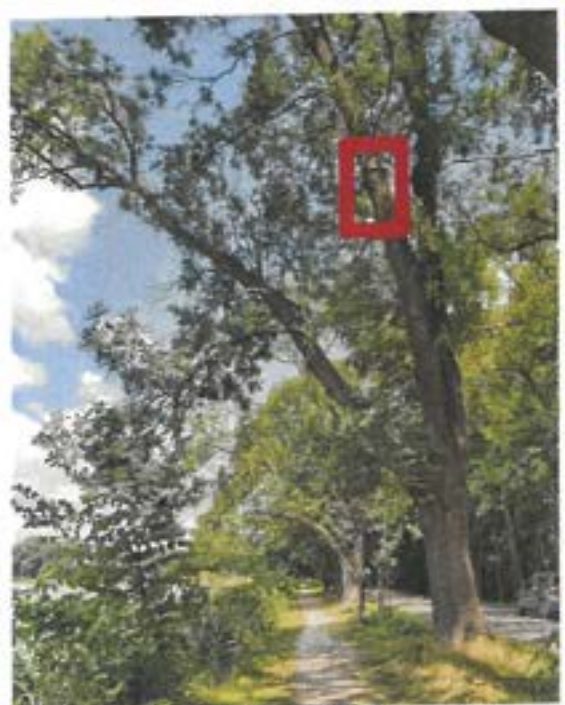
Fot. 287 Jesion nr 52- od strony południowej między nabiegami ubytek wgłębny w formie dziupli o wymiarach 20cmx20cm; wewnątrz widoczny zaawansowany rozkład odziomka, powierzchniowe uszkodzenia mechaniczne nabiegów korzeniowych

Fot. 288 Jesion nr 52- od północy również ubytek, sondowanie wykazało, że rozkład obejmuje powyżej 50% powierzchni przekroju poprzecznego podstawy pnia - drzewo ma w znacznym stopniu osłabioną podstawę a co za tym idzie mocowanie

Fot. 289, 290 Jesion nr 53- drzewo odchylone od pionu ok. 10 stopni w kierunku południowym, rozgałęzienie na wysokości ok. 4m, U-kształtne, prawidłowe z widoczną bruzdą korową,

Fot. 291, 292 Jesion nr 53- na konarze południowo-wschodnim na wys.ok.10 dwa ubytki po usuniętych w przeszłości konarach - jest to miejsce szczególnie narażone na złamanie

Fot. 293 Jesion nr 53- nabiegi wyraźne, typowe dla gatunku, nieznacznie uszkodzone powierzchniowo od strony północnej (od strony ulicy)

Fot. 294, 295 Jesion nr 54- widok od strony północno-wschodniej; drzewo odchylone od pionu ok. 10 stopni w kierunku południowym, na wysokości ok. 3m od strony wschodniej ubytek w formie komina o średnicy ok 40cm

Fot. 296, 297 Jesion nr 54- w rejonie ubytku wyrósł konar, który obumiera; korona w znacznym stopniu przerzedzona, wykazująca jedynie przyrosty w zakresie krótkopędów

Fot. 298, 299 Jesion nr 54- inspekcja ubytku wykazała, że ścianki ubytku są twarde, bez oznak rozkładu

Fot. 300, 301 Jesion nr 55- widok od strony zachodniej

Fot. 302, 303 Jesion nr 55- korona asymetryczna, silniej rozwinięta od strony południowej, średnio zagęszczona, wykazuje przyrosty w zakresie krótko jak też długopędów

Fot. 304, 305 Jesion nr 55- od strony południowej, na wysokości ok 2m, ubytek w formie dziupli, w znacznym stopniu zablężniony na krawędziach-pozostała niezablężniona dziupla o średnicy ok. 8cm, pod ubytkiem ok. 30cm zainstalowany w przeszłości sącdek (rurka PCV) odprowadzający nadmiar wody (zabieg obecnie już nie stosowany), nadal działający, o czym świadczy wydostająca się wilgoć z rozkładającym się drewnem

Fot. 306, 307 Jesion nr 56- rośnie między drzewami o nr 24 i 25, egzemplarz wyraźnie młodszy od pozostałych jesionów w alei

Fot. 308, 309 Jesion nr 56- rozgałęzienie na wysokości ok. 3m na 2 konary, w przeszłości koronę tworzyło więcej konarów, po których pozostały zabliźnione miejsca na tej samej wysokości, po jednym z nich pozostała niezabliźniona część centralna w formie dziupli, pień prosty, bez uwag, nabiegi widoczne, typowe, ze śladami powierzchniowych uszkodzeń od strony ulicy

Klony srebrzyste

Fot. 310, 311 Klon srebrzysty nr 57 – widok od strony północnej; korona zbudowana z 4 głównych konarów konstrukcyjnych; pierwsze rozgałęzienie na wysokości ok.5m; wszystkie rozwidlenia ostre, ale bez widocznych śladów zakorka oraz innych nieprawidłowości t.j. np. pęknięć; korona w przeszłości podkrzesywana jak też redukowana w częściach wierzchołkowych, średnio zagęszczona z niewielkim udziałem suszu -max. do 10%, głównie drobnego

Fot. 312, 313 Klon srebrzysty nr 57 – na wysokości ok 6m od strony wschodniej ślad (o średnicy ok 40-50cm) po usuniętym w przeszłości konarze zablizniony jedynie na krawędziach z rozkładem i ubytkiem w formie dziupli w części centralnej; w dziupli gniazdo owadów (pszczół lub szerszeni).

Fot. 314, 315 Klon srebrzysty nr 57 – pień (poza odchyleniem) bez widocznych wad oraz ubytków; od strony północnej i północno-zachodniej wyraźne pasma drewna reakcyjnego, mające na celu dodatkowe wzmocnienie pnia; nabiegi słabo wyraźne, ale prawidłowe

Fot. 316, 317 Klon srebrzysty nr 57 – pień -widok od strony północnej; schemat instalacji 4 wiązań dynamicznych 4t

Fot. 318, 319 Klon srebrzysty nr 58 – widok od strony północnej; korona średnio zagęszczona z suszem nie przekraczającym 10% - ad ulicą konar ze złamanym wierzchołkiem (z osłabionym mocowaniem) – kółko

Fot. 320, 321 Klon srebrzysty nr 58 – korona od strony południowej, do redukcji jeden z dojrzałych reiteratów

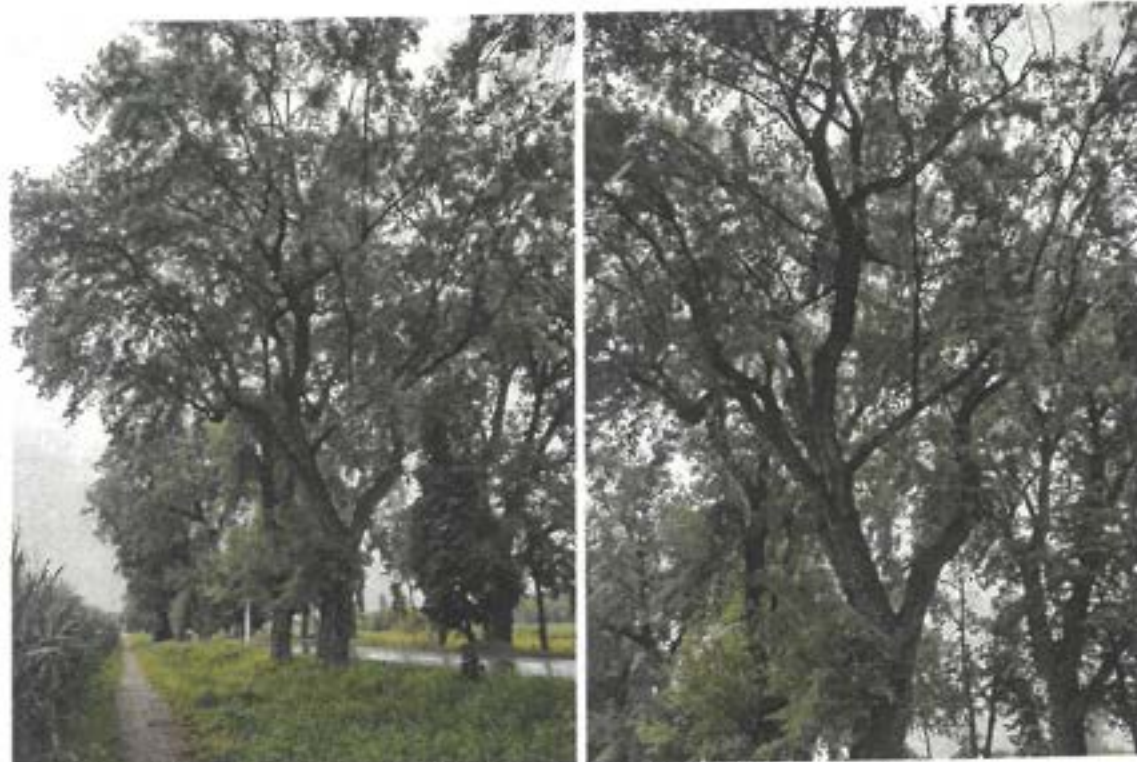
Fot. 322, 323 Klon srebrzysty nr 58 – pień od strony wschodniej z widocznym ubytkiem między nabiegami (sondowanie wykazało, że ścianki są twarde i brak jest rozkładu); widok na pień i koronę od strony południowej -widoczny obrzęk na wysokości 1,5m (rak bakteryjny)

Fot. 324, 325 Klon srebrzysty nr 58 – pień – widok od strony południowej -widoczne pasma drewna wzmacniającego oraz nabiegł korzeniowe; widok od strony zachodniej -widoczne odchylenie od pionu

Fot. 326, 327 Klon srebrzysty nr 59 – widok od strony północnej i południowo-zachodniej; widoczne odchylenie od pionu

Fot. 328, 329 Klon srebrzysty nr 59 – korona od strony południowo-wschodniej

Fot. 330, 331 Klon srebrzysty nr 59 – nad ścieżką konar o nieprawidłowej konstrukcji -w części wierzchołkowej przy miejscu redukcji wyrosły reiteraty, które w miarę przyrostu na grubość będą miały tendencje do wylamywania -dlatego zalecana jest redukcja (pokazano przykładowy zakres redukcji)

Fot. 332, 333 Klon srebrzysty nr 59 – w konarze od strony południowej (od strony ulicy) ubytek wgłębny w rejonie jego podstawy osłabiający jego wytrzymałość na złamanie

Fot. 334, 335 Klon srebrzysty nr 59 – Od strony wschodniej między nabiegami ubytek wgłębny - sondowanie wykazało, że ścianki ubytku są twarde bez postępującego rozkładu

Fot. 336, 337 Klon srebrzysty nr 60 – widok od strony północnej; korona z widocznym obumierającym konarem od strony północnej (nad ulicą)

Fot. 338, 339 Klon srebrzysty nr 60 – złamany północny konar z widocznym wypróchnieniem i otworami wykutymi przez dzięcioła; przybliżona ponadnormatywna redukcja konaru

Fot. 340, 341 Klon srebrzysty nr 60 – korona nad ścieżką od strony południowej z pokazanym zakresem redukcji jednego z reiteratów

Fot. 342, 343 Klon srebrzysty nr 60 – uszkodzenie mechaniczne pnia z martwica od strony północnej (od strony ulicy)

Fot. 344, 345 Klon srebrzysty nr 61 – widok od strony południowo-wschodniej i północno-zachodniej

Fot. 346, 347 Klon srebrzysty nr 61 – widok od strony wschodniej; widoczny ubytek po potężnym konarze -brak konaru spowodował asymetrię korony; w ubytku siewka jasnoty białej

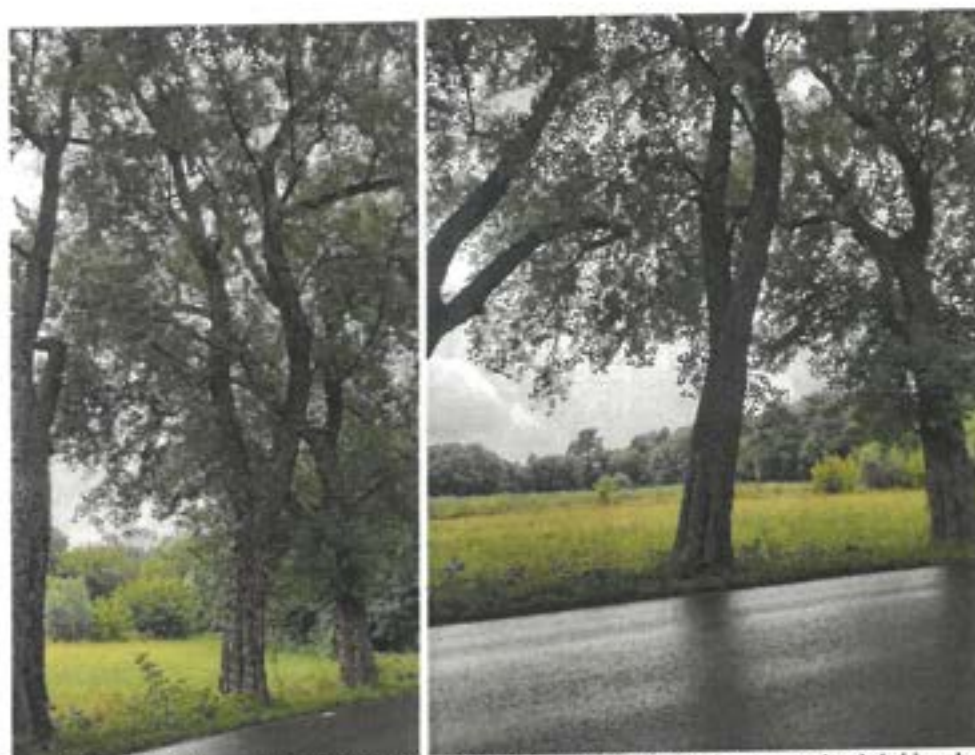
Fot. 348, 349 Klon srebrzysty nr 61 – widok od strony wschodniej; widoczny obumierający konar z owocnikiem hubiaka pospolitego (*Fomes fometarius*)

Fot. 350, 351 Klon srebrzysty nr 62 – widok od strony zachodniej i południowej

Fot. 352, 353 Klon srebrzysty nr 62 – widok od strony wschodniej - na wysokości ok. 3m od strony południowo-wschodniej ślad po usuniętym w przeszłości konarze (o średnicy ok.40cm) zabliźniony jedynie na krawędziach z zaawansowanym rozkładem i ubytkiem w części centralnej

Fot. 354, 355 Klon srebrzysty nr 63 – widok od strony południowo-wschodniej i południowej

Fot. 356, 357 Klon srebrzysty nr 63 – rozgałęzienie na 2 główne konary konstrukcyjne na wysokości ok. 5m U-kształtne bez zakorka; konary posiadają nieco zdeformowaną konstrukcję, co czyni je bardziej podatnymi na złamania (skręcające) podczas uderzeń wiatrów

Fot. 358, 359 Klon srebrzysty nr 64 –widok od strony południowo-wschodniej; widoczne odchylenie od pionu

Fot. 360, 361 Klon srebrzysty nr 64 – rozwidlenie na wysokości ok. 6m V-kształtne, bez zakorka, prawidłowe; wierzchołek korony zlokalizowanej nad ulicą martwy; korona średnio zagęszczona z max. 10% udziałem suszu (głównie drobnego)

Fot. 362, 363 Klon srebrzysty nr 65 – widok od strony południowej i zachodniej

Fot. 364, 365 Klon srebrzysty nr 65 – Konar boczny wyrosnięty w kierunku wschodnim; posiada ubytek wgłębny w rejonie jego podstawy, co wpływa na osłabienie jego zmocowania z drzewem; sondowanie bezpośrednie ubytku wykazało, że jego ścianki są twarde bez postępującego rozkładu

ZAŁ. NR 3 – BADANIA WYTRZYMAŁOŚCIOWE

(STAN NA LIPIEC/SIERPIEŃ 2021r.)

Próby obciążeniowe

drzew rosnących przy al. Hrabskiej w Falentach

Akademia Drzewacza Krzysztof Wystrach
ul. Oswiecimska 200AK2/1 45-641 Opole
NIP: 7541790454 REGON: 160270646
tel. 509954322, 505464643
<https://arborysta.net/>
<https://treeclimbing.academy/>

Warszawa, czerwiec 2021

Wstęp

Praca obejmuje wykonanie prób obciążeniowych pięciu drzew, rosnących przy al. Hrabskiej w Falentach, oraz analizę ich wyników. Ekspertyza została przeprowadzona na zlecenie Centrum Pielęgnacji Drzew Chachulscy sp. J, 02-679 Warszawa.

Prace terenowe zostały wykonane w dniu 28.06.2021 r.

Metodyka

Badanie zostało wykonane przy użyciu zestawu Rinntech DYNATIM. Analiza wyników została przeprowadzona przy użyciu programu Rinntech ARWILO Scientific w oparciu o Tabele Stuttgardzkie (Wessolly and Erb 1998).

Drzewo nr 1

1.1 Dane podstawowe

Nazwa polska	Jesion wyniosły
Nazwa łacińska	Fraxinus excelsior
Nr inwentaryzacyjny	3

1.2 Ocena statyki w teście obciążeniowym

Analiza parametrów drzewa i działających na nie sił (ArWilo)

Dane drzewa (pomiar)	
Wysokość drzewa [m]	21
Wysokość punktu ciągnięcia [m]	4
Odległość do punktu kotwienia [m]	8
Średnica pnia w kier. badania [cm]	69
Średnica pnia prostopadle do kier. badania [cm]	68
Kierunek ciągnięcia [°]	285

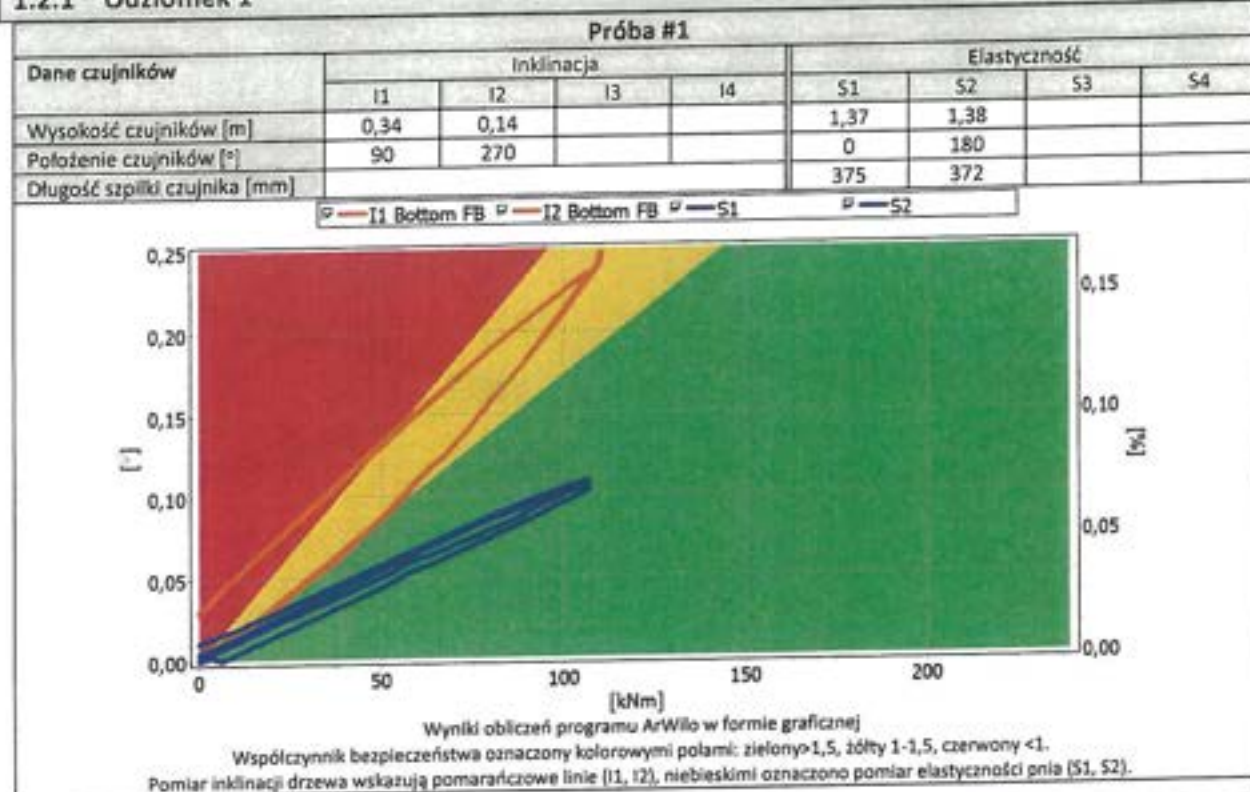
Dane drzewa (wyliczenia programu ArWilo)	
Powierzchnia korony [m ²]	184
Wysokość środka korony [m]	12,5
Wysokość głównego punktu naporu wiatru [m]	13,4
Siła oddziałująca na koronę [kN]	18
Moment zginający pień [kNm]	240
Moment skręcający [kNm]	26

Dane modelu	
Prędkość wiatru [m/s]	33
Limit elastyczności [%]	0,42
Współczynnik oporu aerodynamicznego	0,2
Współczynnik lokalizacji	0,3

Legenda:

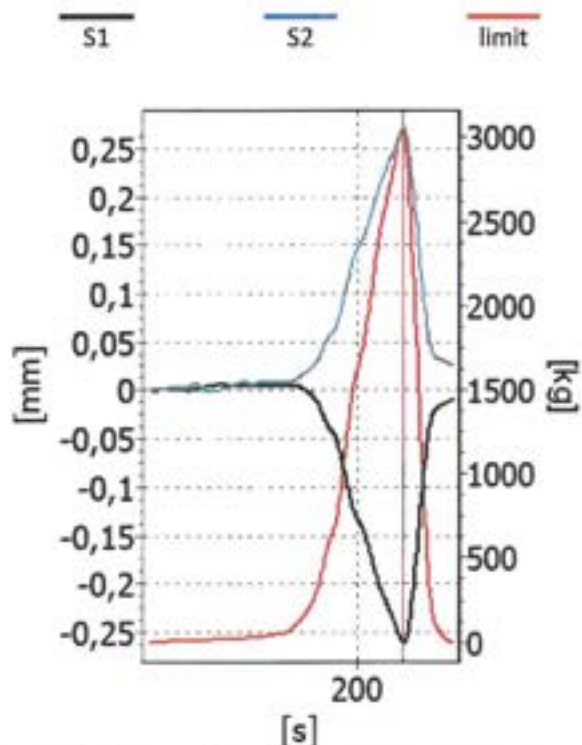
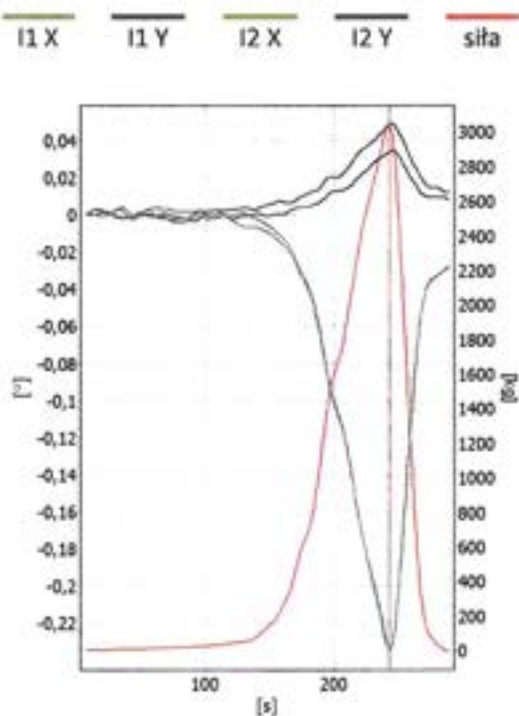
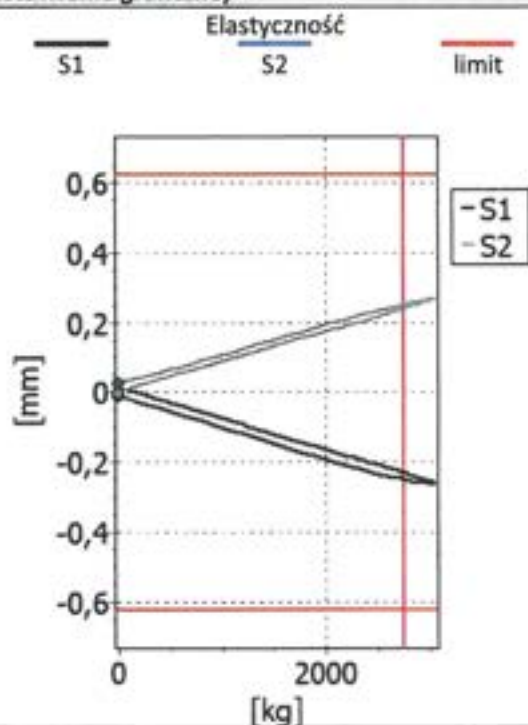
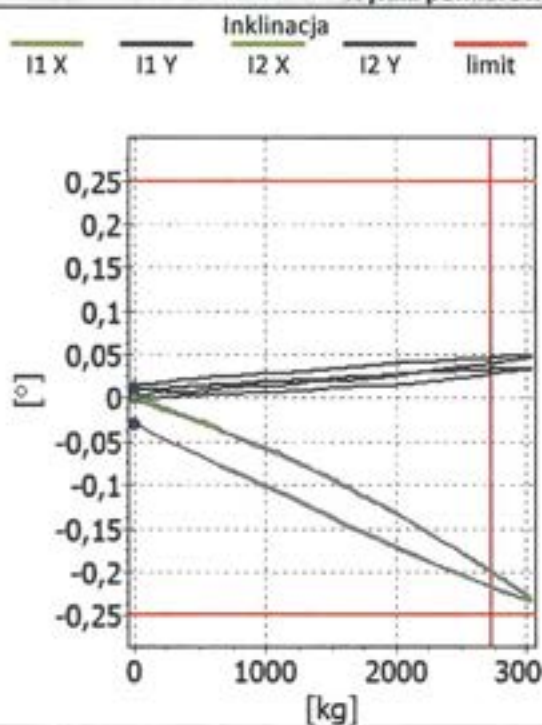
- podstawa pnia
- najwyższy punkt
- x — środek korony
- główny punkt naporu
- środkowa linia skręcenia

1.2.1 Odziomek 1

Osiągnięte współczynniki bezpieczeństwa							
Stabilność w gruncie (inklinalcja)				Odporność na złamanie (elastyczność)			
I1	I2	I3	I4	S1	S2	S3	S4
1,1	1,2			2,7	2,6		
I=1,1				S=2,6			
• Drzewo nie spełnia wymagań modelu w zakresie stabilności drzewa w gruncie. Uzyskano wartości na poziomie I=1,1 (przy zalecanym w modelu minimum I=1,5). • Drzewo spełnia wymagania modelu w zakresie odporności na złamanie pnia w badanym odcinku. Uzyskano wartości na poziomie S=2,6 (przy zalecanym minimum S=1,5).							

Wyniki pomiarów (przedstawienie graficzne)

1.3 Zalecenia

Zgodnie z wynikami badania, należy przeprowadzić redukcję korony drzewa (ok. 13%). Rozmiar redukcji i proponowany sposób jej wykonania poniżej.

1.3.1 Redukcja drzewa

Analiza teoretycznych parametrów drzewa i działających na nie sił (ArWilo)

Dane drzewa (wyliczenia programu ArWilo)			
	Aktualne	Po redukcji	Rozmiar redukcji
Powierzchnia korony [m ²]	184	159	-13%
Wysokość środka korony [m]	12,5	11,7	-7%
Wysokość głównego punktu naporu wiatru [m]	13,4	12,4	-7%
Siła oddziałująca na koronę [kN]	18	15	-17%
Moment zginający pień [kNm]	240	185	-23%
Moment skręcający [kNm]	26	18	-33%

Legenda:

- x – podstawa pnia
- x – najwyższy punkt
- x – środek korony
- x – główny punkt naporu
- środkowa linia skręcenia

* błękitne pole obrazuje zakres niezbędnej redukcji korony, zgodny z przedstawionymi ww. wyliczeniami.

Osiągnięte teoretyczne współczynniki bezpieczeństwa po redukcji

Stabilność w gruncie (inklinacja)				Odporność na złamanie (elastyczność)			
I1	I2	I3	I4	S1	S2	S3	S4
1,5	1,5			3,5	3,3		
I=1,5				S=3,3			
• Drzewo spełnia wymagania modelu w zakresie stabilności drzewa w gruncie. Uzyskano wartości na poziomie I=1,5 (przy zalecanym w modelu minimum I=1,5). • Drzewo spełnia wymagania modelu w zakresie odporności na złamanie pnia w badanym odcinku. Uzyskano wartości na poziomie S=3,3 (przy zalecanym minimum S=1,5).							

Należy jednak pamiętać, że przytoczone powyżej wyliczenia obowiązują dla drzewa wolnostojącego. Drzewa alejowe osłaniają się nawzajem, obniżając siłę wiatru napierającego na ich korony. Ze względu na to, podczas redukcji należy kierować się przede wszystkim stanem drzewa i jego potrzebami i można obniżyć zakres redukcji do 5-10% korony. Nadmierna redukcja może doprowadzić do jego osłabienia, a tym samym do zmniejszenia poziomu bezpieczeństwa do niższego stanu niż obecnie.

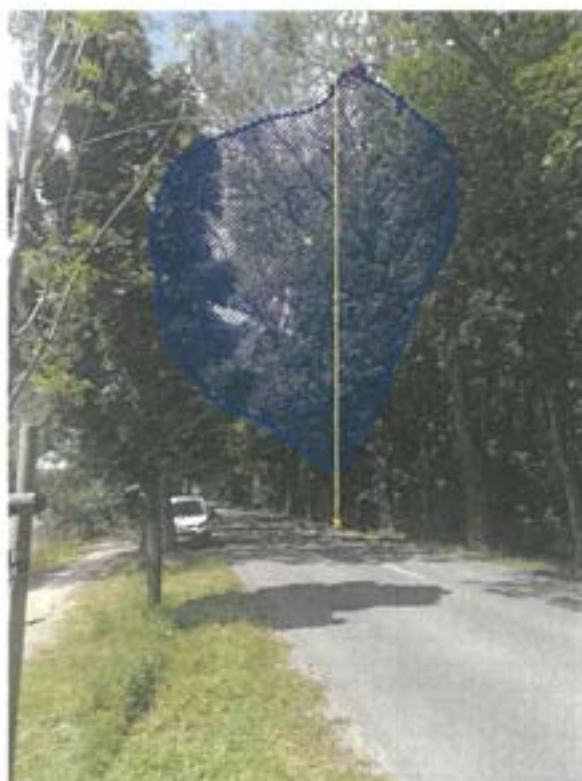
Drzewo nr 2

2.1 Dane podstawowe

Nazwa polska	Jesion wyniosły
Nazwa łacińska	Fraxinus excelsior
Nr inwentaryzacyjny	6

2.2 Ocena statyki w teście obciążeniowym

Analiza parametrów drzewa i działających na nie sił (ArWilo)

Dane drzewa (pomiar)	
Wysokość drzewa [m]	24
Wysokość punktu ciągnięcia [m]	3,5
Odległość do punktu kotwienia [m]	8
Średnica pnia w kier. badania [cm]	76
Średnica pnia prostopadle do kier. badania [cm]	74,5
Kierunek ciągnięcia [°]	130

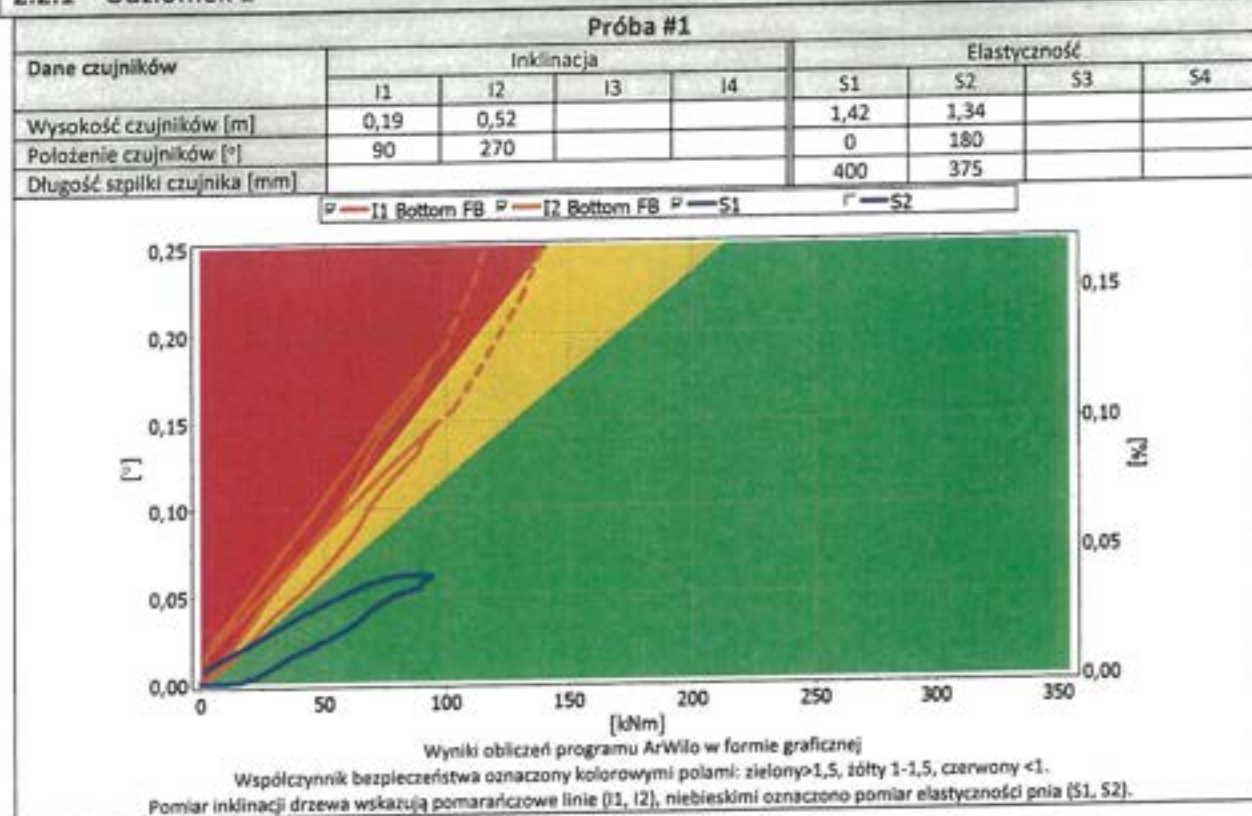
Dane drzewa (wyliczenia programu ArWilo)	
Powierzchnia korony [m ²]	228
Wysokość środka korony [m]	15,5
Wysokość głównego punktu naporu wiatru [m]	15,0
Siła oddziałująca na koronę [kN]	24
Moment zginający pień [kNm]	355
Moment skręcający [kNm]	36

Dane modelu	
Prędkość wiatru [m/s]	33
Limit elastyczności [%]	0,42
Współczynnik oporu aerodynamicznego	0,2
Współczynnik lokalizacji	0,3

Legenda:

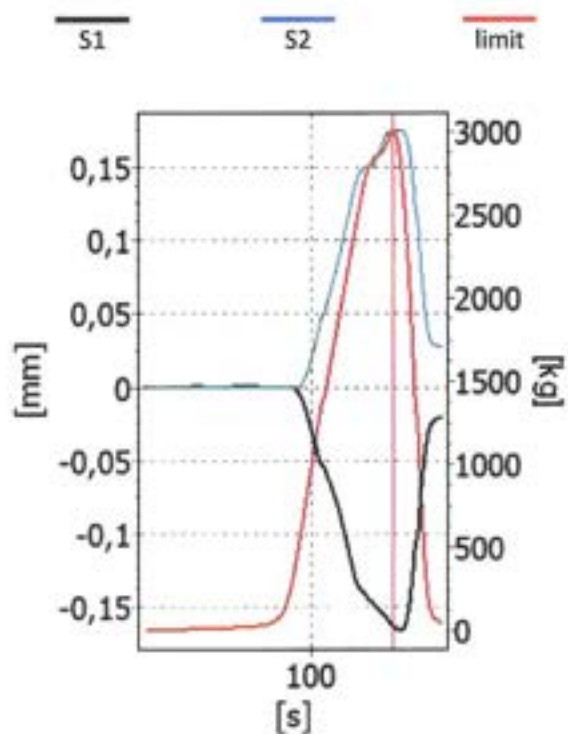
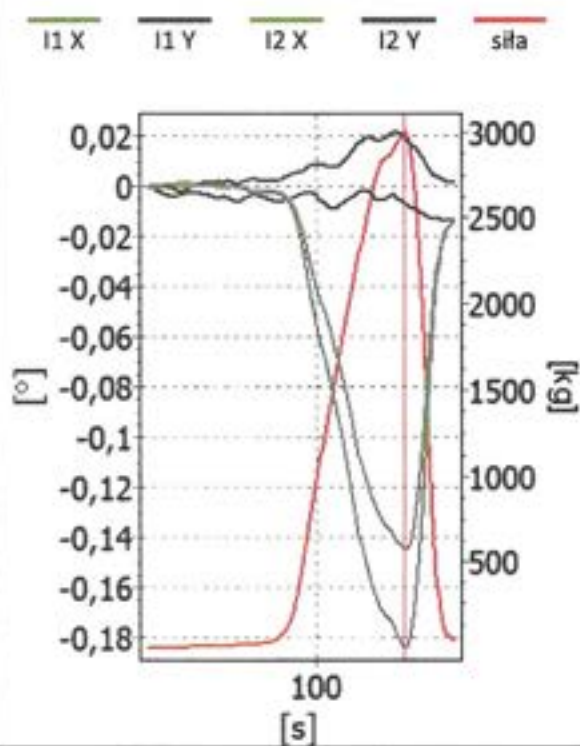
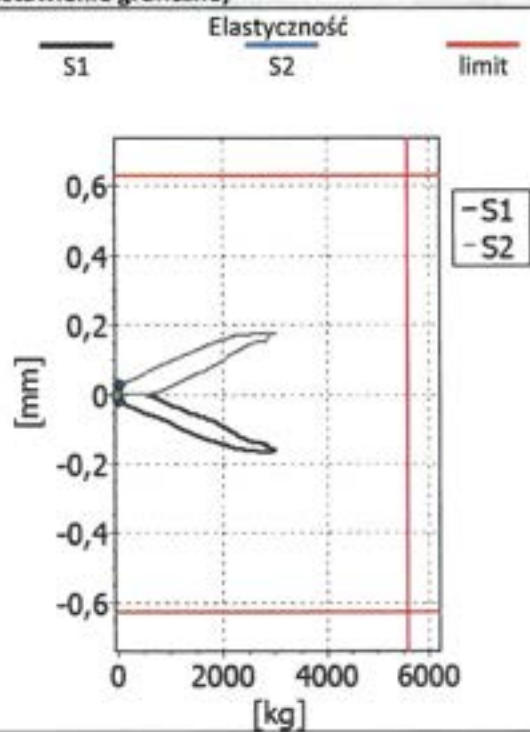
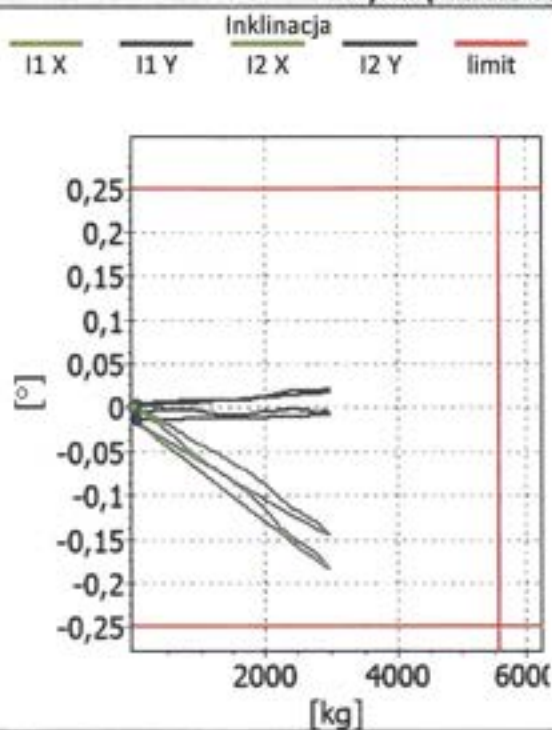
- podstawa pnia
- — najwyższy punkt
- x — środek korony
- główny punkt naporu
- środkowa linia skręcenia

2.2.1 Odziomek 1

Osiągnięte współczynniki bezpieczeństwa							
Stabilność w gruncie (inklinacja)				Odporność na złamanie (elastyczność)			
I1	I2	I3	I4	S1	S2	S3	S4
0,8	1,0			2,5	2,4		
I=0,8				S=2,4			
- Drzewo nie spełnia wymagań modelu w zakresie stabilności drzewa w gruncie. Uzyskano wartości na poziomie I=0,8 (przy zalecanym w modelu minimum I=1,5). - Drzewo spełnia wymagania modelu w zakresie odporności na złamanie pnia w badanym odcinku. Uzyskano wartości na poziomie S=2,4 (przy zalecanym minimum S=1,5).							

Wyniki pomiarów (przedstawienie graficzne)

2.3 Zalecenia

Zgodnie z wynikami badania, należy przeprowadzić redukcję korony drzewa (ok. 27%). Rozmiar redukcji i proponowany sposób jej wykonania poniżej.

2.3.1 Redukcja drzewa

Analiza teoretycznych parametrów drzewa i działających na nie sił (ArWilo)

Dane drzewa (wyliczenia programu ArWilo)			
	Aktualne	Po redukcji	Rozmiar redukcji
Powierzchnia korony [m ²]	228	167	-27%
Wysokość środka korony [m]	15,5	11,9	-15%
Wysokość głównego punktu naporu wiatru [m]	15,0	12,7	-16%
Siła oddziałująca na koronę [kN]	24	16	-33%
Moment zginający pień [kNm]	355	199	-44%
Moment skręcający [kNm]	36	31	-15%

Legenda:

- x – podstawa pnia
- x – najwyższy punkt
- x – środek korony
- = – główny punkt naporu
- – środkowa linia skręcenia

* błękitne pole obrazuje zakres niezbędnej redukcji korony, zgodny z przedstawionymi ww. wyliczeniami.

Osiągnięte teoretyczne współczynniki bezpieczeństwa po redukcji

Stabilność w gruncie (inklinacja)				Odporność na złamanie (elastyczność)			
I1	I2	I3	I4	S1	S2	S3	S4
1,5	1,8			4,4	4,2		
Wsp. inklino I=1,5				Wsp. elasto S=4,2 Wsp. elasto			
- Drzewo spełnia wymagania modelu w zakresie stabilności drzewa w gruncie. Uzyskano wartości na poziomie I=1,5 (przy zalecanym w modelu minimum I=1,5). - Drzewo spełnia wymagania modelu w zakresie odporności na złamanie pnia w badanym odcinku. Uzyskano wartości na poziomie S=4,2 (przy zalecanym minimum S=1,5).							

Należy jednak pamiętać, że przytoczone powyżej wyliczenia obowiązują dla drzewa wolnostojącego. Drzewa alejowe osłaniają się nawzajem, obniżając siłę wiatru napierającego na ich korony. Jeżeli nie ma dodatkowych czynników wskazujących na znaczne osłabienie systemu korzeniowego (agresywne patogeny, wielopunktowy rozkład korzeni), można podjąć próbę ocalenia drzewa, zmniejszając rozmiar redukcji do ok. 15%.

Należy w tym miejscu podkreślić, że redukcja takiego drzewa (rosnącego w warunkach niedoświetlenia) w rozmiarze 27%, spowoduje jego zamarcie i taki zabieg nie ma sensu.

Drzewo nr 3

3.1 Dane podstawowe

Nazwa polska	Jesion wyniosły
Nazwa łacińska	Fraxinus excelsior
Nr inwentaryzacyjny	21

3.2 Ocena statyki w teście obciążeniowym

Analiza parametrów drzewa i działających na nie sił (ArWilo)

Dane drzewa (pomiar)	
Wysokość drzewa [m]	19,3
Wysokość punktu ciągnięcia [m]	3,6
Odległość do punktu kobwienia [m]	17
Średnica pnia w kier. badania [cm]	62
Średnica pnia prostopadle do kier. badania [cm]	61
Kierunek ciągnięcia [°]	125

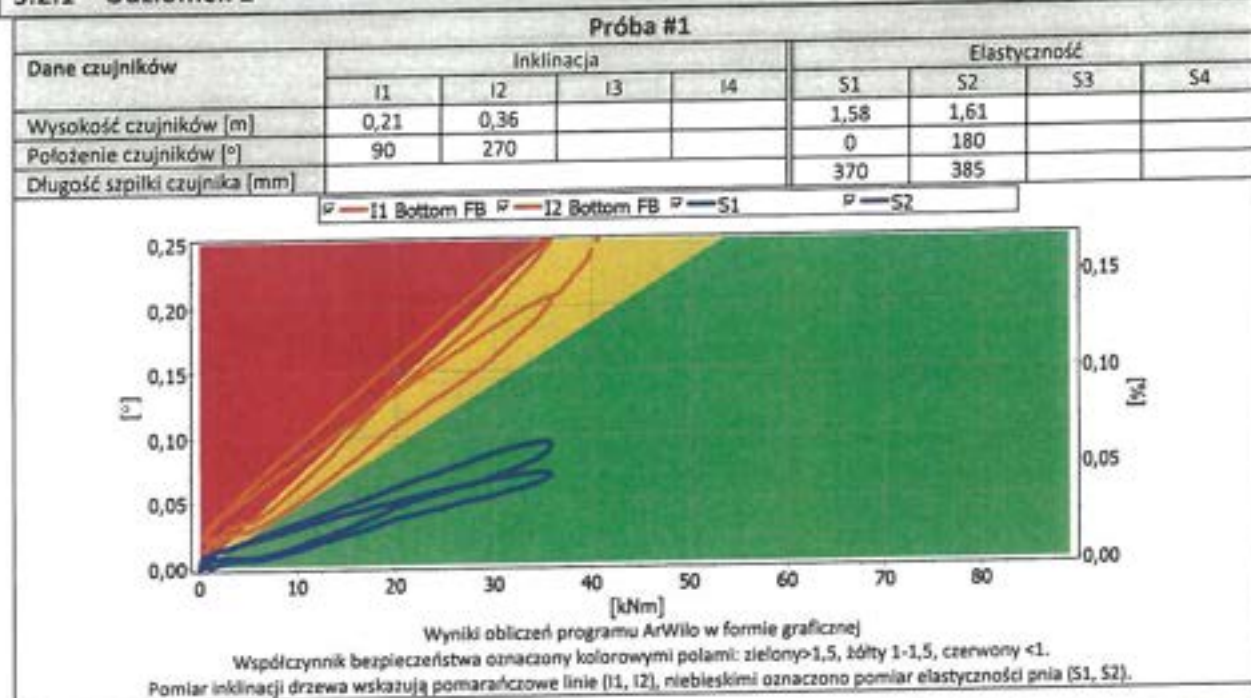
Dane drzewa (wyliczenia programu ArWilo)	
Powierzchnia korony [m ²]	64
Wysokość środka korony [m]	13,3
Wysokość głównego punktu naporu wiatru [m]	13,6
Siła oddziałująca na koronę [kN]	7
Moment zginający pień [kNm]	89
Moment skręcający [kNm]	3

Dane modelu	
Prędkość wiatru [m/s]	33
Limit elastyczności [%]	0,42
Współczynnik oporu aerodynamicznego	0,2
Współczynnik lokalizacji	0,3

Legenda:

- – podstawa pnia
- – najwyższy punkt
- – środek korony
- – główny punkt naporu
- – środkowa linia skręcenia

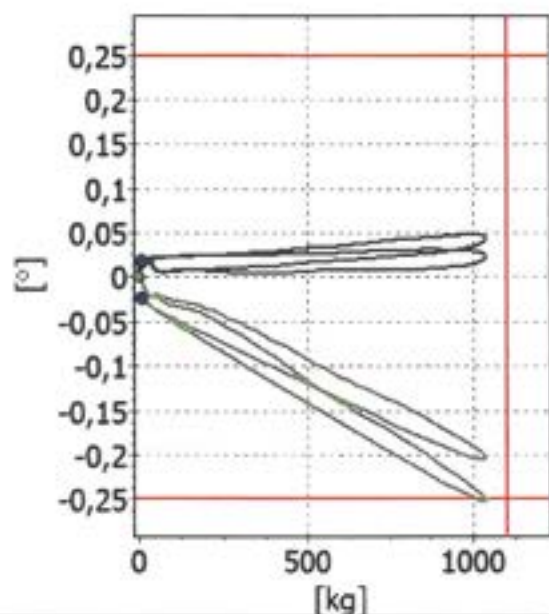
3.2.1 Odziomek 1

Osiągnięte współczynniki bezpieczeństwa							
Stabilność w gruncie (inklinacja)				Odporność na złamanie (elastyczność)			
I1	I2	I3	I4	S1	S2	S3	S4
1,0	1,1			2,6	3,4		
Wsp. inklino I=1,0				Wsp. elasto S=2,6 Wsp. elasto			
- Drzewo nie spełnia wymagań modelu w zakresie stabilności drzewa w gruncie. Uzyskano wartości na poziomie I=1 (przy zalecanych w modelu minimum I=1,5). - Drzewo spełnia wymagania modelu w zakresie odporności na złamanie pnia w badanym odcinku. Uzyskano wartości na poziomie S=2,6 (przy zalecanych minimum S=1,5).							

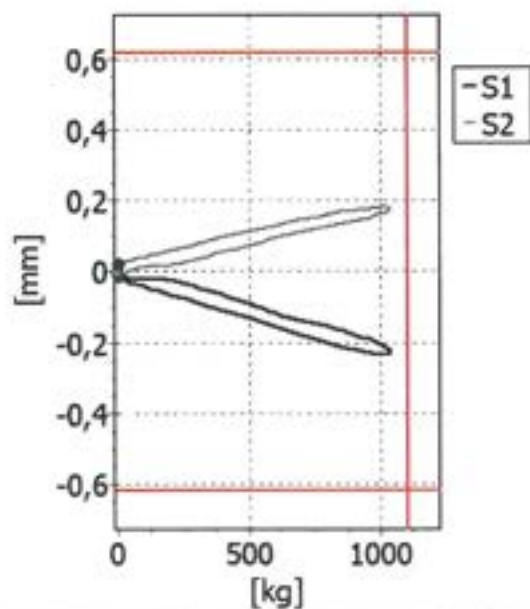
Wyniki pomiarów (przedstawienie graficzne)

— I1 X — I1 Y — I2 X — I2 Y — limit

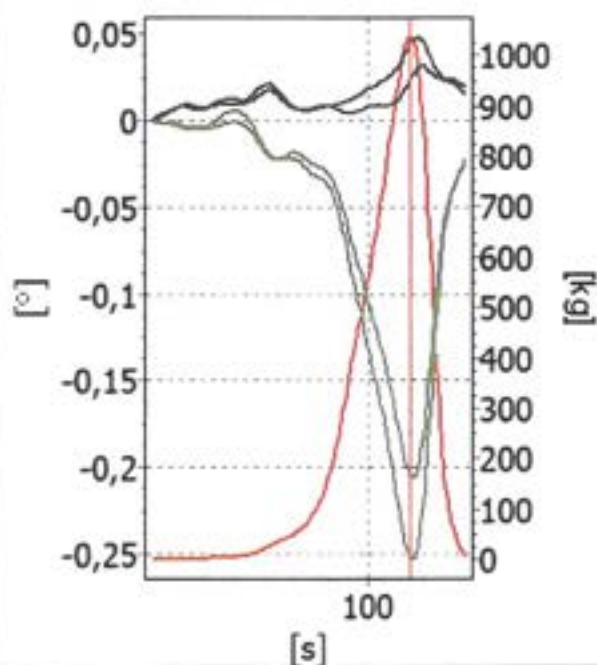

Elastyczność

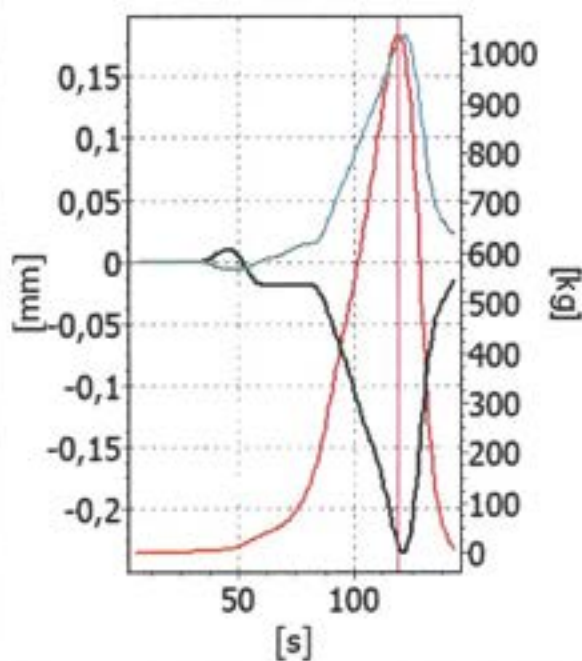
— S1 — S2 — limit

— I1 X — I1 Y — I2 X — I2 Y — siła

— S1 — S2 — limit

3.3 Zalecenia

Zgodnie z wynikami badania, należy przeprowadzić redukcję korony drzewa (ok. 26%). Rozmiar redukcji i proponowany sposób jej wykonania poniżej.

3.3.1 Redukcja drzewa

Analiza teoretycznych parametrów drzewa i działających na nie sił (ArWilo)

Dane drzewa (wyliczenia programu ArWilo)			
	Aktualne	Po redukcji	Rozmiar redukcji
Powierzchnia korony [m ²]	64	48	-26%
Wysokość środka korony [m]	13,3	12,2	-8%
Wysokość głównego punktu naporu wiatru [m]	13,6	12,4	-9%
Siła oddziałująca na koronę [kN]	7	5	-29%
Moment zginający pień [kNm]	89	58	-35%
Moment skręcający [kNm]	3	-1	-56%

Legenda:

- x – podstawa pnia
- x – najwyższy punkt
- x – środek korony
- x – główny punkt naporu
- środkowa linia skręcenia

* błękitne pole obrazuje zakres niezbędnej redukcji korony, zgodny z przedstawionymi ww. wyliczeniami.

Osiągnięte teoretyczne współczynniki bezpieczeństwa po redukcji

Stabilność w gruncie (inklinacja)				Odporność na złamanie (elastyczność)			
I1	I2	I3	I4	S1	S2	S3	S4
1,5	1,8			4,0	5,3		
Wsp. inklino I=1,5				Wsp. elasto S=4,0 Wsp. elasto			

- Drzewo **spełnia** wymagania modelu w zakresie stabilności drzewa w gruncie. Uzyskano wartości na poziomie I=1,5 (przy zalecanym w modelu minimum I=1,5).
- Drzewo **spełnia** wymagania modelu w zakresie odporności na złamanie pnia w badanym odcinku. Uzyskano wartości na poziomie S=4 (przy zalecanym minimum S=1,5).

Należy jednak pamiętać, że przytoczone powyżej wyliczenia obowiązują dla drzewa wolnostojącego. Drzewa alejowe osłaniają się nawzajem, obniżając siłę wiatru napierającego na ich korony. Jeżeli nie ma dodatkowych czynników wskazujących na znaczne osłabienie systemu korzeniowego (agresywne patogeny, wielopunktowy rozkład korzeni), można podjąć próbę ocalenia drzewa, zmniejszając rozmiar redukcji do ok. 15%.

Należy w tym miejscu podkreślić, że redukcja takiego drzewa (rosnącego w warunkach niedoświetlenia) w rozmiarze 26%, spowoduje jego zamarcie i taki zabieg nie ma sensu.

Drzewo nr 4

4.1 Dane podstawowe

Nazwa polska	Jesion wyniosły
Nazwa łacińska	Fraxinus excelsior
Nr inwentaryzacyjny	35

4.2 Ocena statyki w teście obciążeniowym

Analiza parametrów drzewa i działających na nie sił (ArWilo)

Dane drzewa (pomiar)	
Wysokość drzewa [m]	27,8
Wysokość punktu ciągnięcia [m]	3,9
Odległość do punktu kotwienia [m]	20,6
Średnica pnia w kier. badania [cm]	107
Średnica pnia prostopadłe do kier. badania [cm]	104
Kierunek ciągnięcia [°]	293

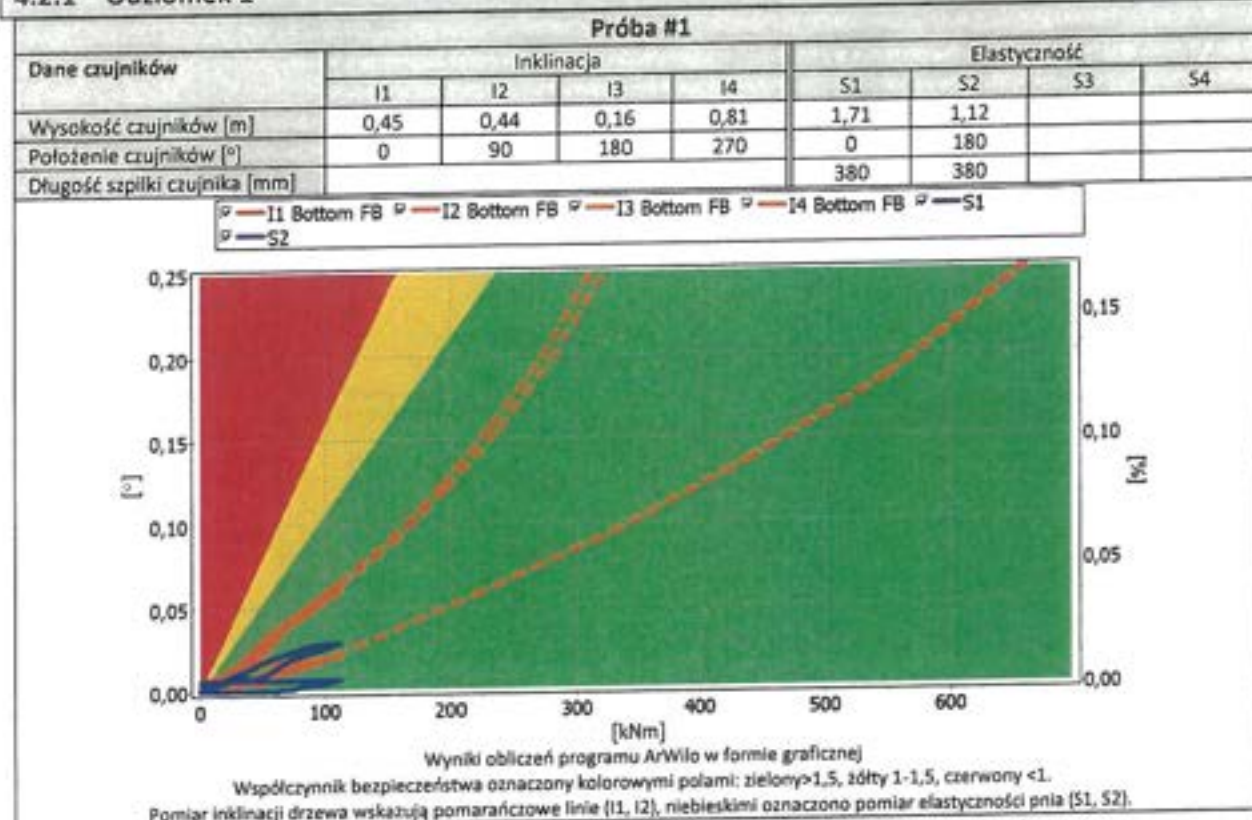
Dane drzewa (wyliczenia programu ArWilo)	
Powierzchnia korony [m ²]	139
Wysokość środka korony [m]	20,7
Wysokość głównego punktu naporu wiatru [m]	21,1
Siła oddziałująca na koronę [kN]	19
Moment zginający pień [kNm]	392
Moment skręcający [kNm]	37

Dane modelu	
Prędkość wiatru [m/s]	33
Limit elastyczności [%]	0,42
Współczynnik oporu aerodynamicznego	0,2
Współczynnik lokalizacji	0,3

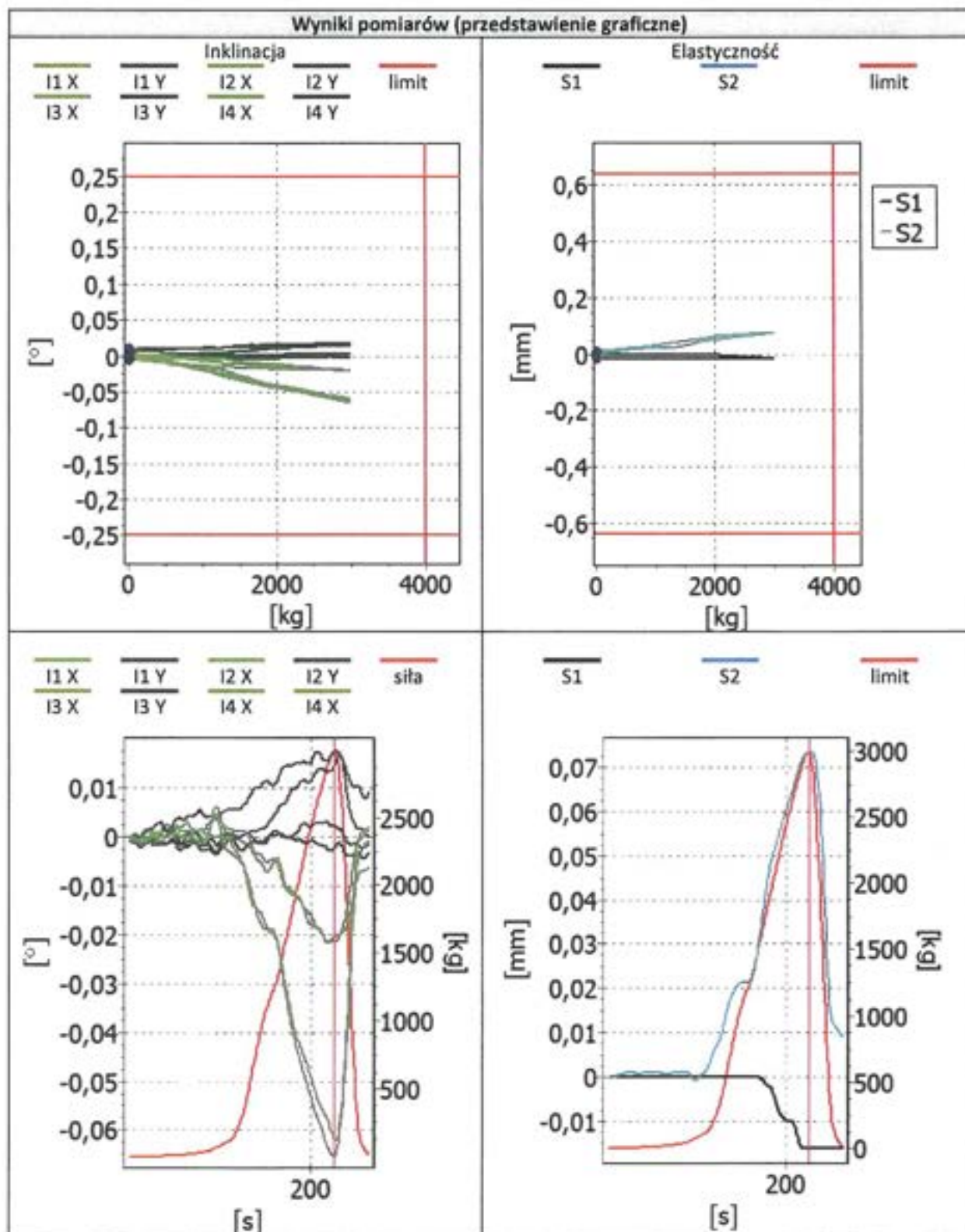
Legenda:

- podstawa pnia
- x — najwyższy punkt
- x — środek korony
- główny punkt naporu
- środkowa linia skręcenia

4.2.1 Odziomek 1

Osiągnięte współczynniki bezpieczeństwa							
Stabilność w gruncie (inklinalcja)				Odporność na złamanie (elastyczność)			
I1	I2	I3	I4	S1	S2	S3	S4
4,2	2,0	4,2	2,1	27,7	6,2		
I=2,0				S=6,2			
- Drzewo spełnia wymagania modelu w zakresie stabilności drzewa w gruncie. Uzyskano wartości na poziomie I=2 (przy zalecanym w modelu minimum I=1,5). - Drzewo spełnia wymagania modelu w zakresie odporności na złamanie pnia w badanym odcinku. Uzyskano wartości na poziomie S=6,2 (przy zalecanym minimum S=1,5).							

4.3 Zalecenia

Ze względu na spełnienie wymagań modelu względem odporności pnia na złamanie oraz stabilności drzewa w gruncie, nie trzeba przeprowadzać żadnych zabiegów w zakresie poprawy tych współczynników.

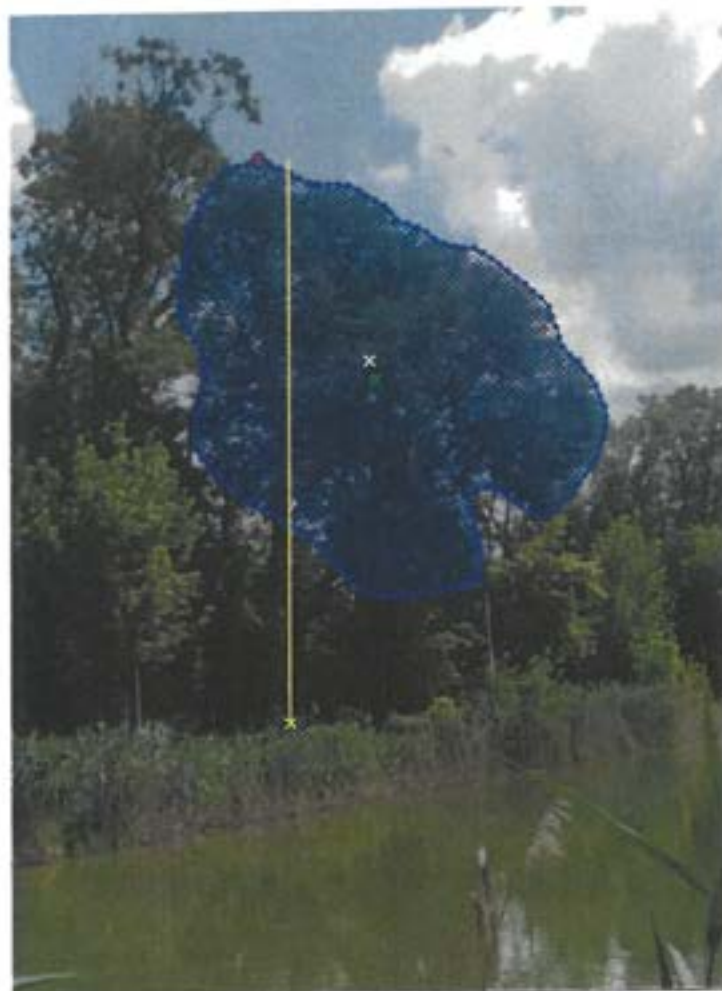
Drzewo nr 5

5.1 Dane podstawowe

Nazwa polska	Jesion wyniosły
Nazwa łacińska	Fraxinus excelsior
Nr inwentaryzacyjny	39

5.2 Ocena statyki w teście obciążeniowym

Analiza parametrów drzewa i działających na nie sił (ArWilo)

Dane drzewa (pomiar)	
Wysokość drzewa [m]	22,5
Wysokość punktu ciągnięcia [m]	4,2
Odległość do punktu kotwienia [m]	16,8
Średnica pnia w kier. badania [cm]	86
Średnica pnia prostopadle do kier. badania [cm]	84,5
Kierunek ciągnięcia [°]	330

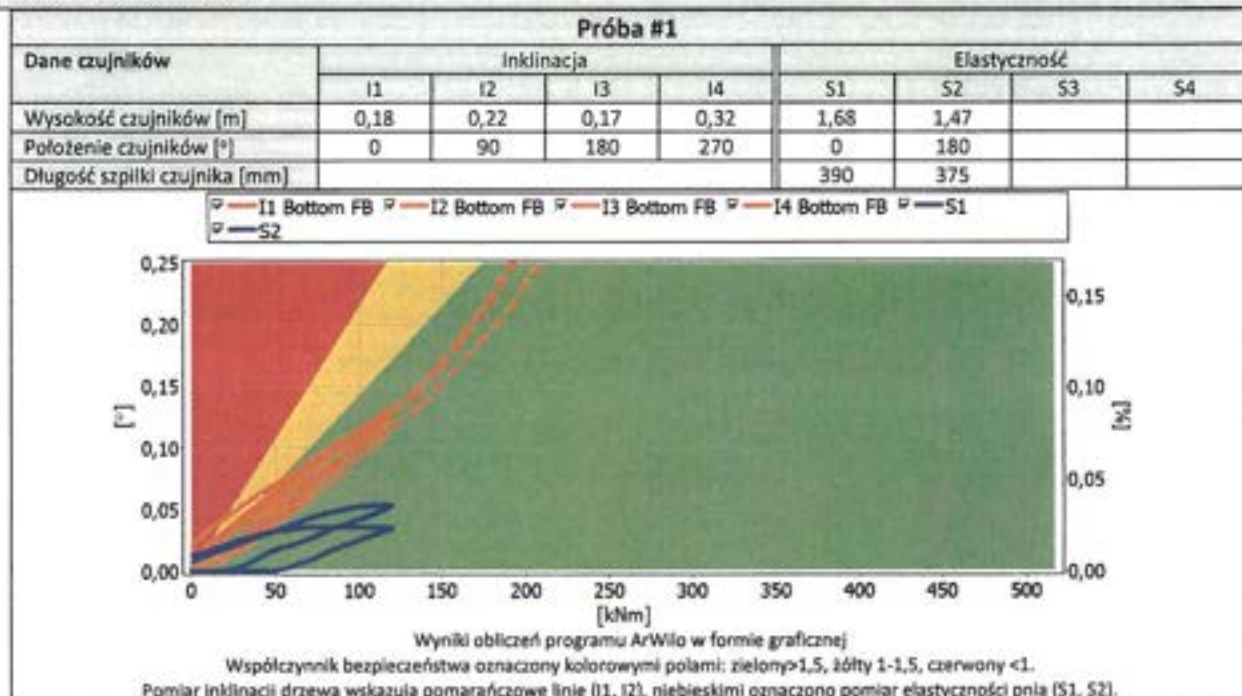
Dane drzewa (wyciągnięcia programu ArWilo)	
Powierzchnia korony [m ²]	195
Wysokość środka korony [m]	13,7
Wysokość głównego punktu naporu wiatru [m]	14,4
Siła oddziałująca na koronę [kN]	20
Moment zginający pień [kNm]	290
Moment skręcający [kNm]	-63

Dane modelu	
Prędkość wiatru [m/s]	33
Limit elastyczności [%]	0,42
Współczynnik oporu aerodynamicznego	0,2
Współczynnik lokalizacji	0,3

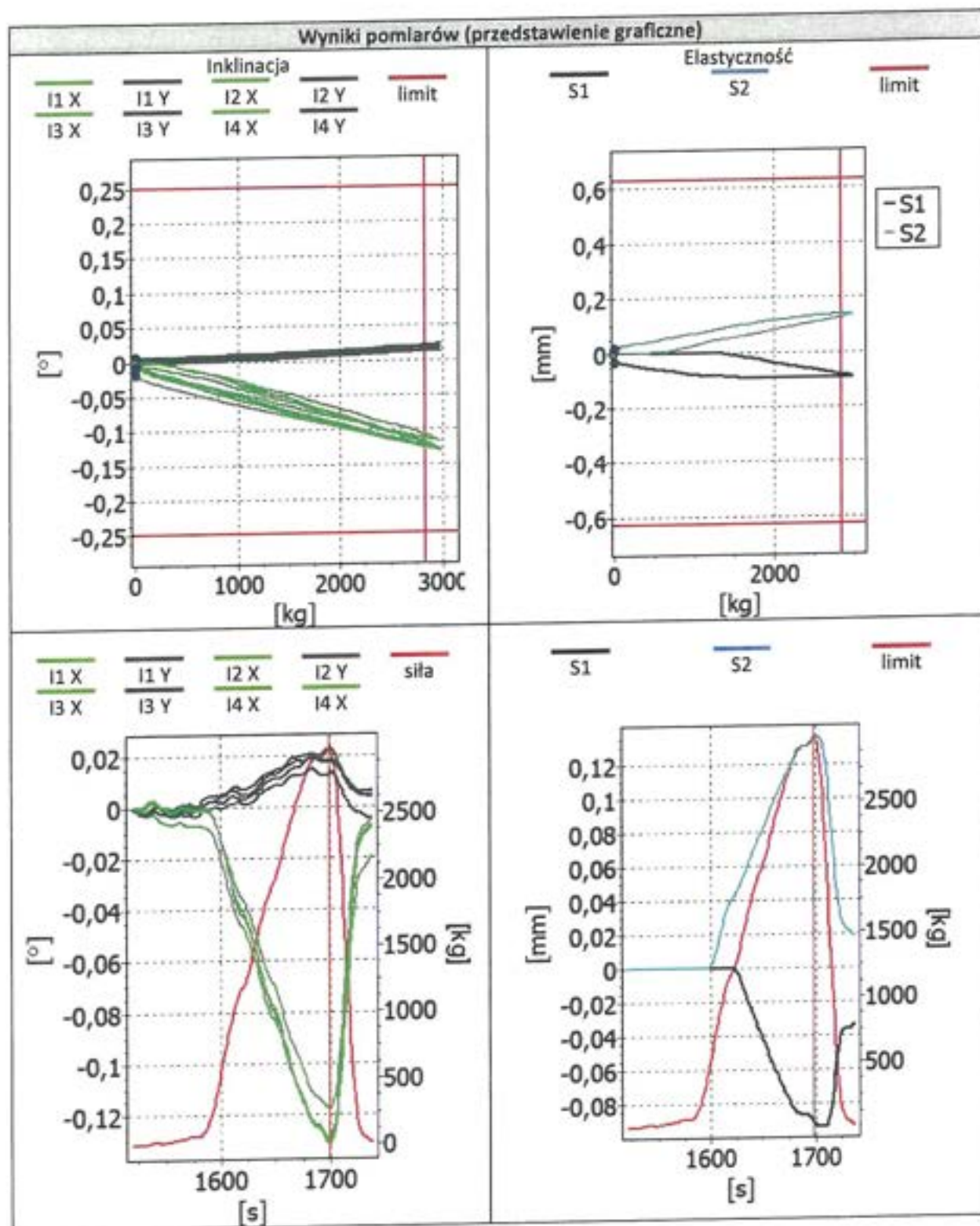
Legenda:

- podstawa pnia
- x — najwyższy punkt
- x — środek korony
- główny punkt naporu
- środkowa linia skręcenia

5.2.1 Odziomek 1

Osiągnięte współczynniki bezpieczeństwa							
Stabilność w gruncie (inklinacja)				Odporność na złamanie (elastyczność)			
I1	I2	I3	I4	S1	S2	S3	S4
1,7	1,7	1,8	1,6	6,9	4,7		
I=1,6				S=4,7			
- Drzewo spełnia wymagania modelu w zakresie stabilności drzewa w gruncie. Uzyskano wartości na poziomie I=1,6 (przy zalecanym w modelu minimum I=1,5). - Drzewo spełnia wymagania modelu w zakresie odporności na złamanie pnia w badanym odcinku. Uzyskano wartości na poziomie S=4,7 (przy zalecanym minimum S=1,5).							

5.3 Zalecenia

Ze względu na spełnienie wymagań modelu względem odporności pnia na złamanie oraz stabilności drzewa w gruncie, nie trzeba przeprowadzać żadnych zabiegów w zakresie poprawy tych współczynników.

Autorzy

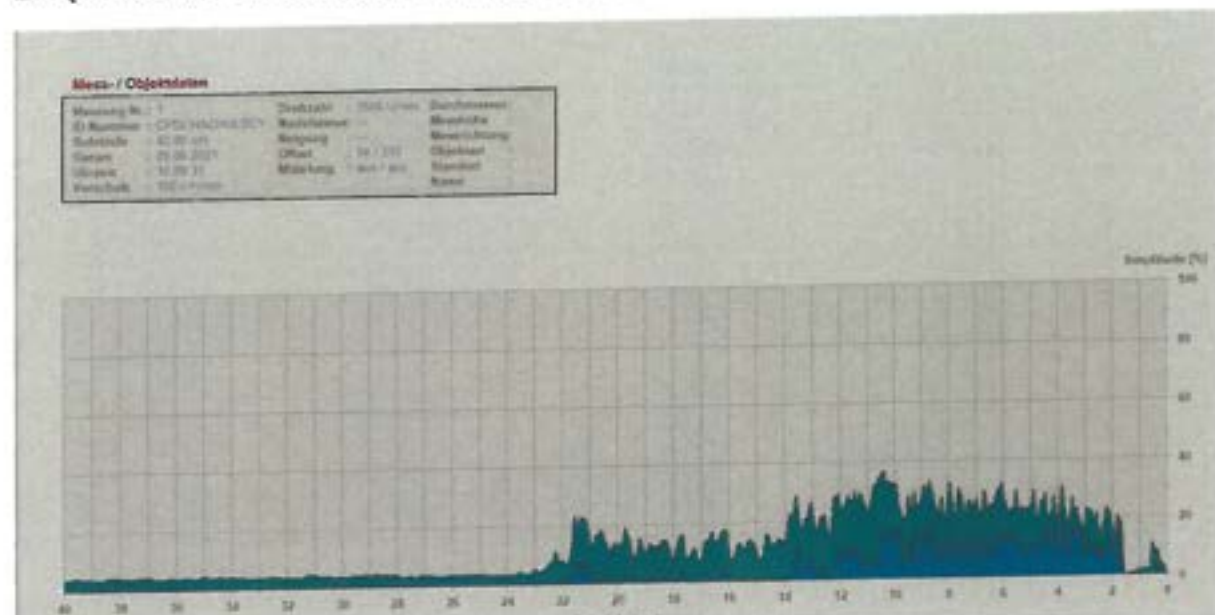
Marzena Wystrach
Certyfikowany inspektor Drzew
CID/484/2020

Krzysztof Wystrach
Certyfikowany Inspektor Drzew
CID/416/2019

ZAŁ. NR 4 – WYNIKI BADANIA REZYSTOGRAFEM

(STAN NA LIPIEC/SIERPIEŃ 2021r.)

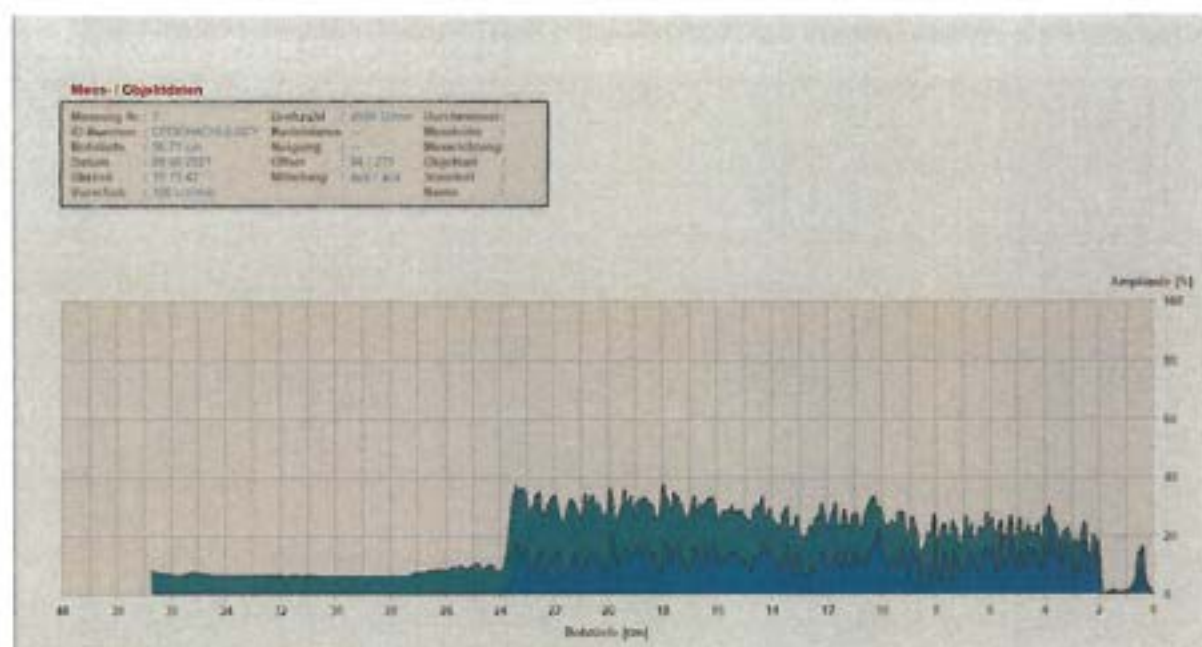
ZAŁĄCZNIK NR 4 - WYNIKI BADAŃ Z ZASTOSOWANIEM REZYSTOGRAFU IML-RESI POWER DRILL

Ryc.1. Wynik badania przy jesionie nr 35 -odwiert nr 1 (wykonany od strony zachodniej)

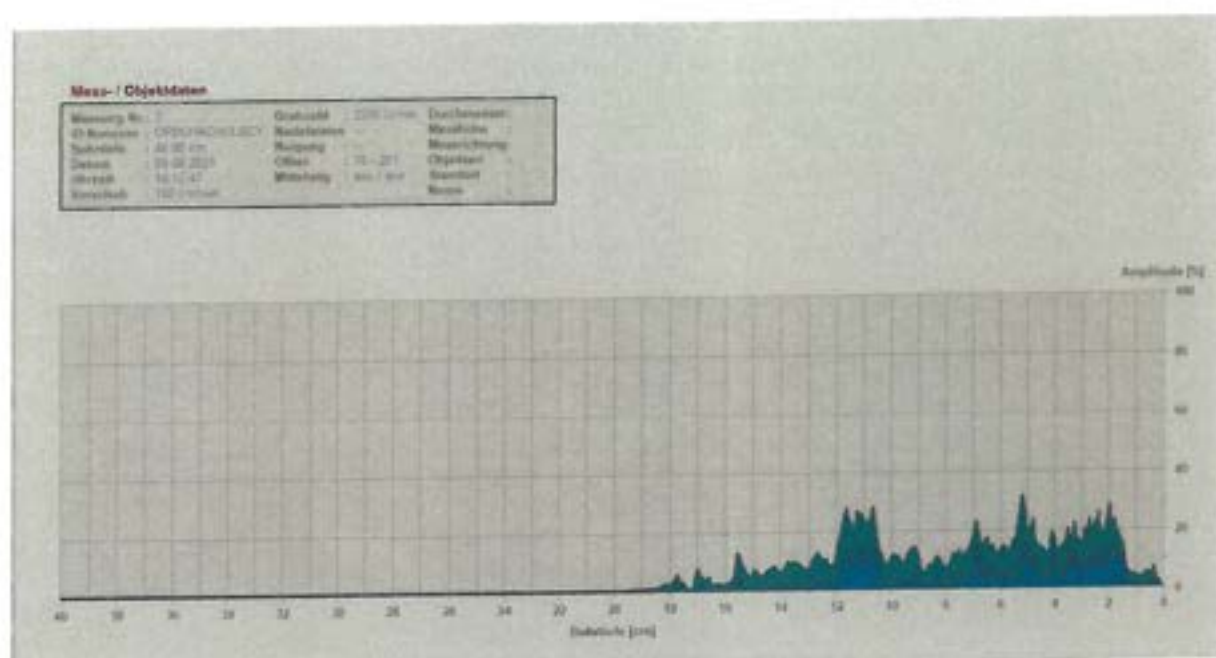
Ryc.2. Moment wykonywania odwiertu nr1

Ryc.3. Wynik badania przy jesionie nr 35 -odwiert nr 2(wykonany od strony wschodniej)

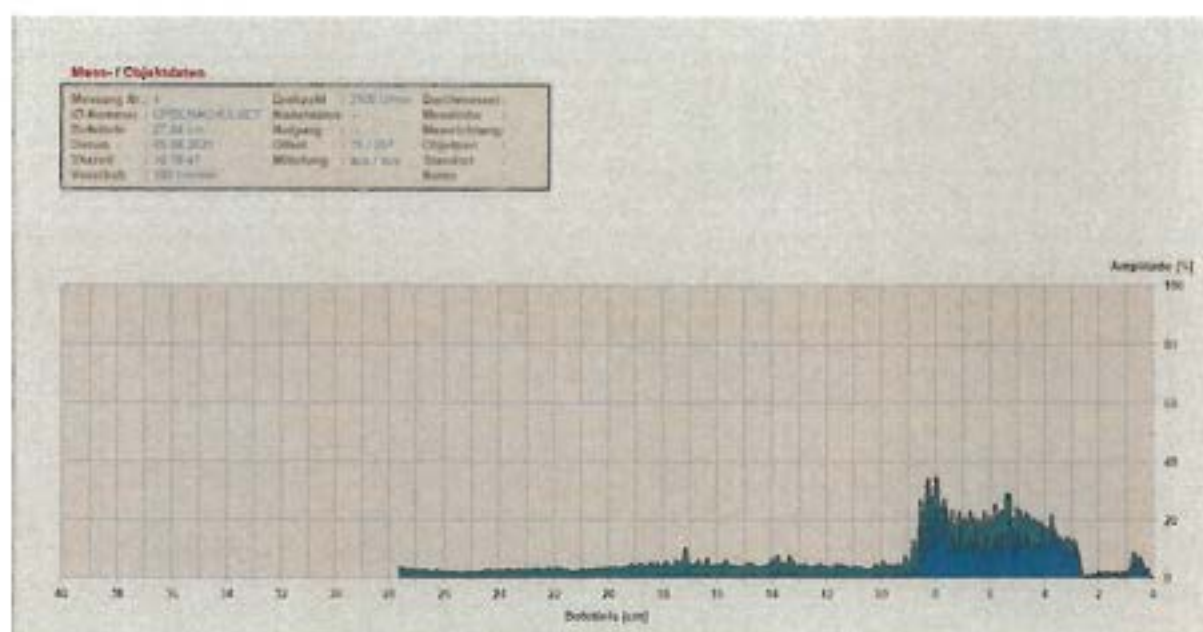
Ryc.4. Moment wykonywania odwiertu nr 2

Ryc.5. Wynik badania przy jesionie nr 35 -odwiert nr 3 (wykonany od strony północnej)

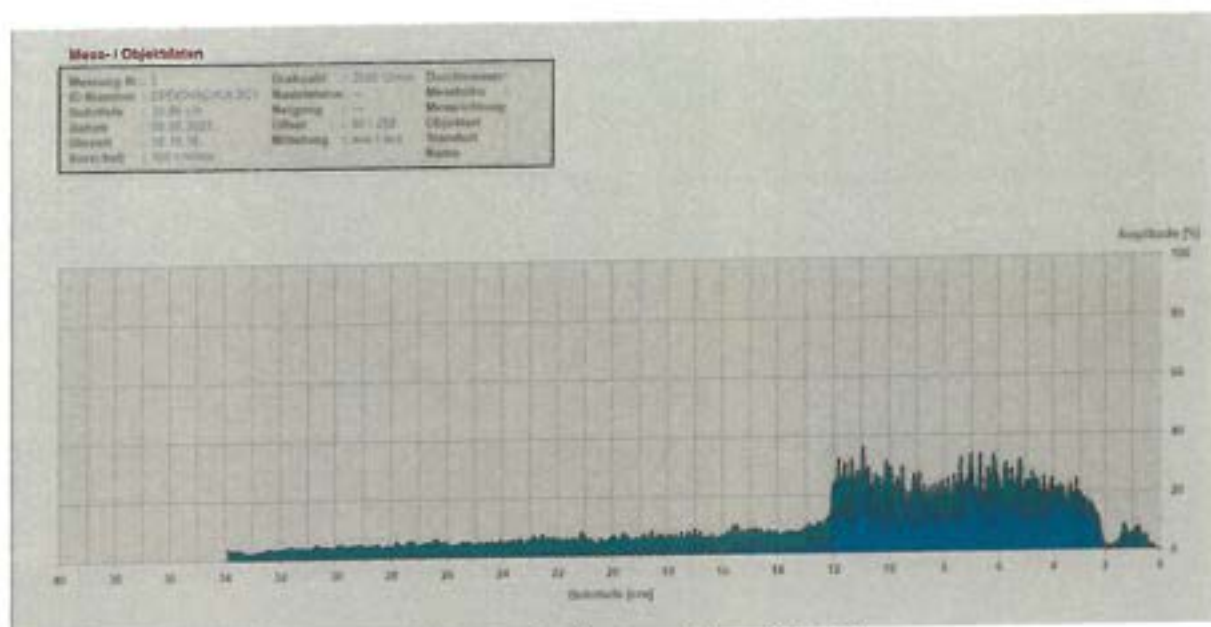
Ryc.6. Moment wykonywania odwiertu nr 3

Ryc.7. Wynik badania przy jesionie nr 9 -odwiert nr 4 (wykonany od strony północnej)

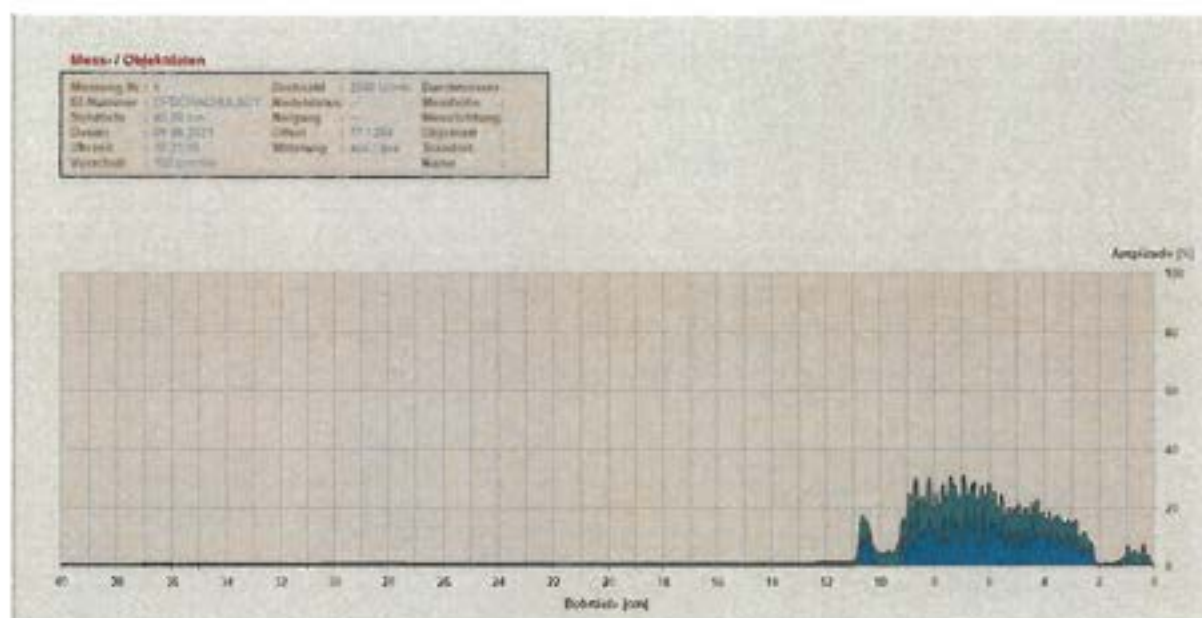
Ryc.8. Moment wykonywania odwiertu nr 4

Ryc.9. Wynik badania przy jesionie nr 9 -odwiert nr 5 (wykonany od strony północnej)

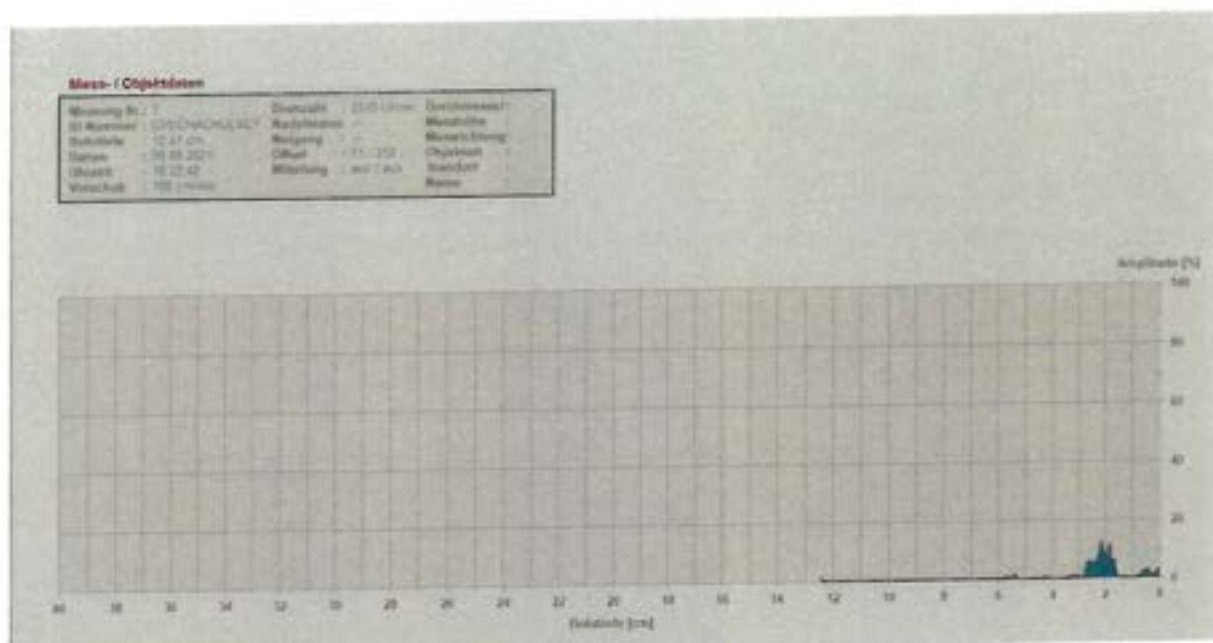
Ryc.10. Moment wykonywania odwiertu nr 5

Ryc.11. Wynik badania przy jesionie nr 11 -odwiert nr 6 (wykonany od strony północnej)

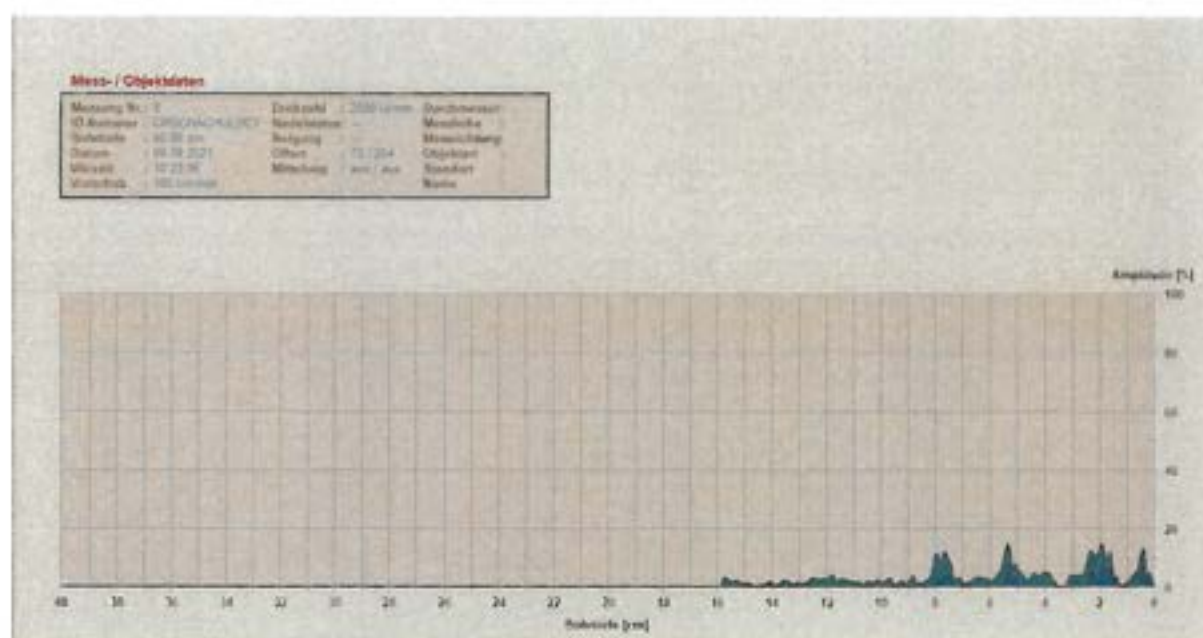
Ryc.12. Moment wykonywania odwiertu nr 6

Ryc.13. Wynik badania przy jesionie nr 11 -odwiert nr 6 (wykonany od strony północnej)

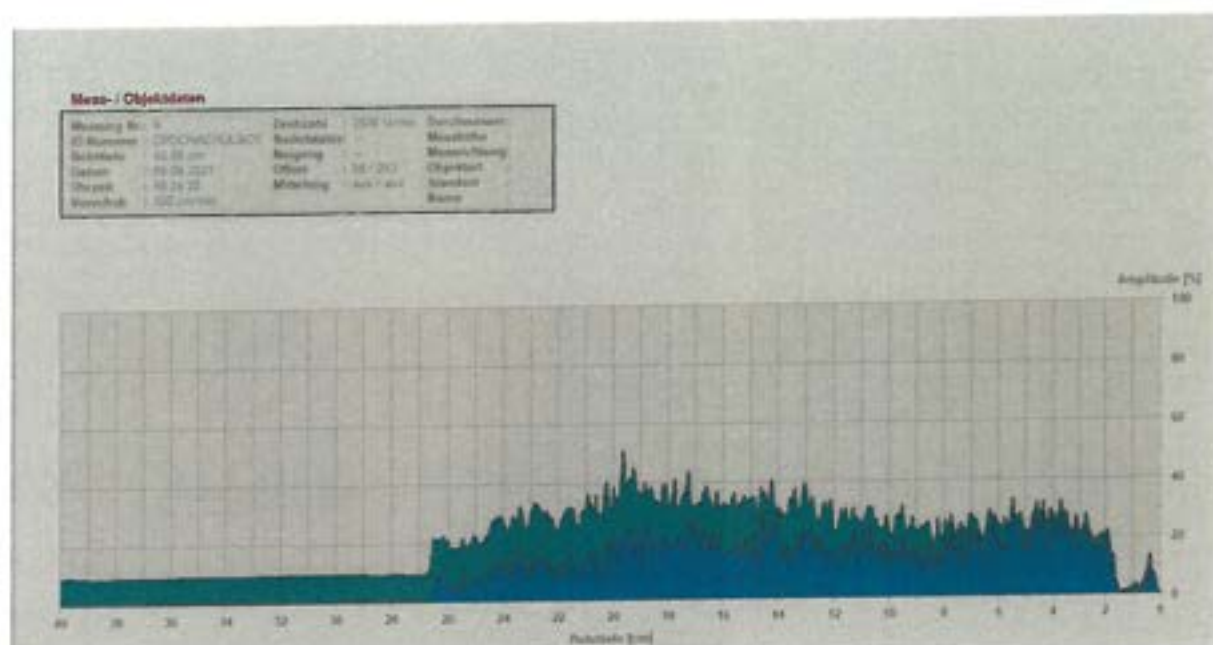
Ryc.14. Moment wykonywania odwiertu nr 6

Ryc.15. Wynik badania przy jesionie nr 48 -odwiert nr 7 (wykonany od strony północnej)

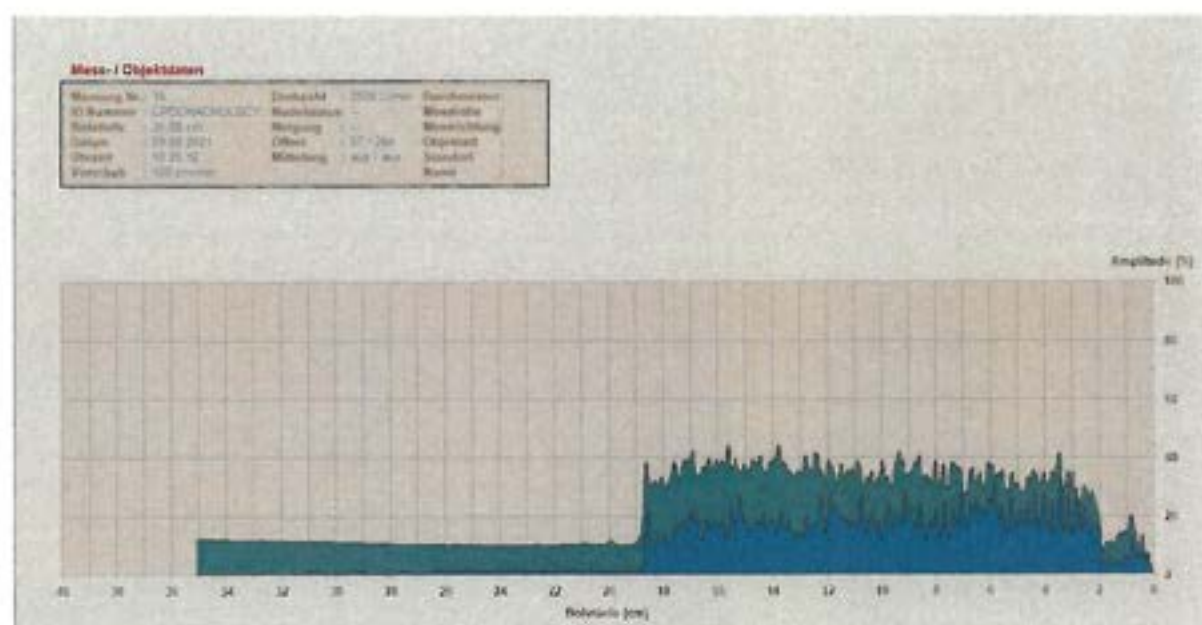
Ryc.16. Moment wykonywania odwiertu nr 7

Ryc.17. Wynik badania przy jesionie nr 48 -odwiert nr 9 (wykonany od strony wschodniej)

Ryc.18. Moment wykonywania odwiertu nr 9

Ryc.19. Wynik badania przy jesionie nr 48 -odwiert nr 10 (wykonany od strony zachodniej)

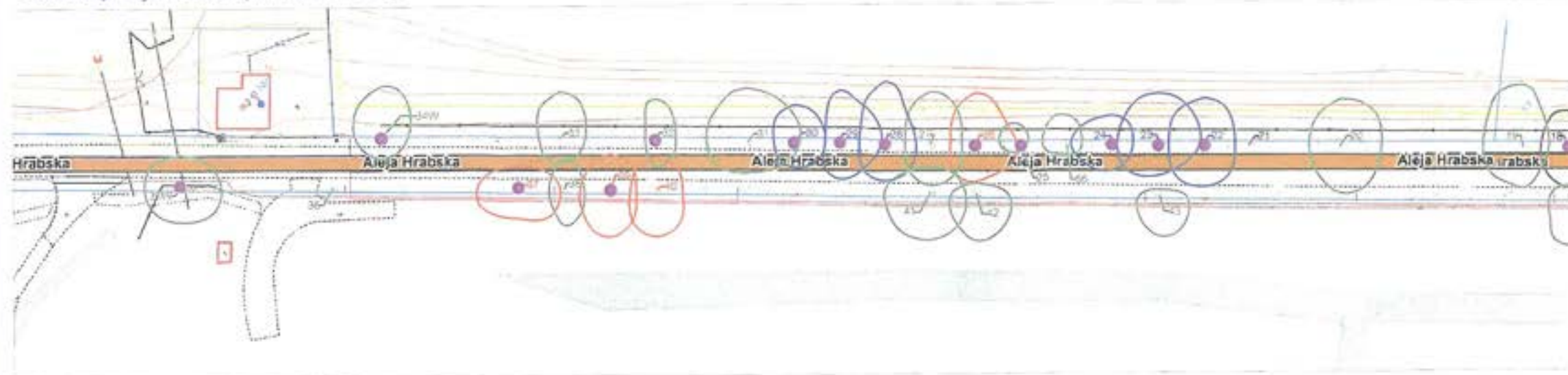

Ryc.20. Moment wykonywania odwiertu nr 10

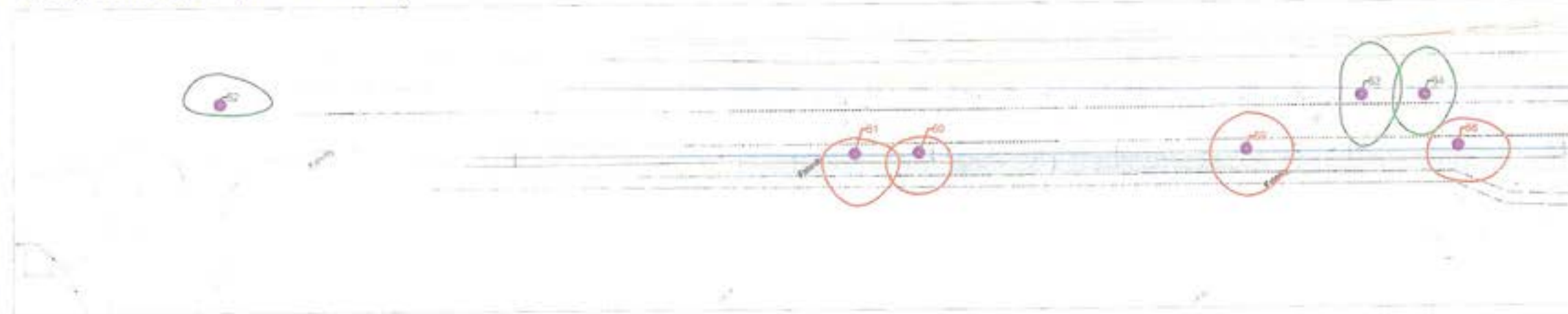
ZAŁ. NR 5 – RYSUNEK LOKALIZACJI DRZEW

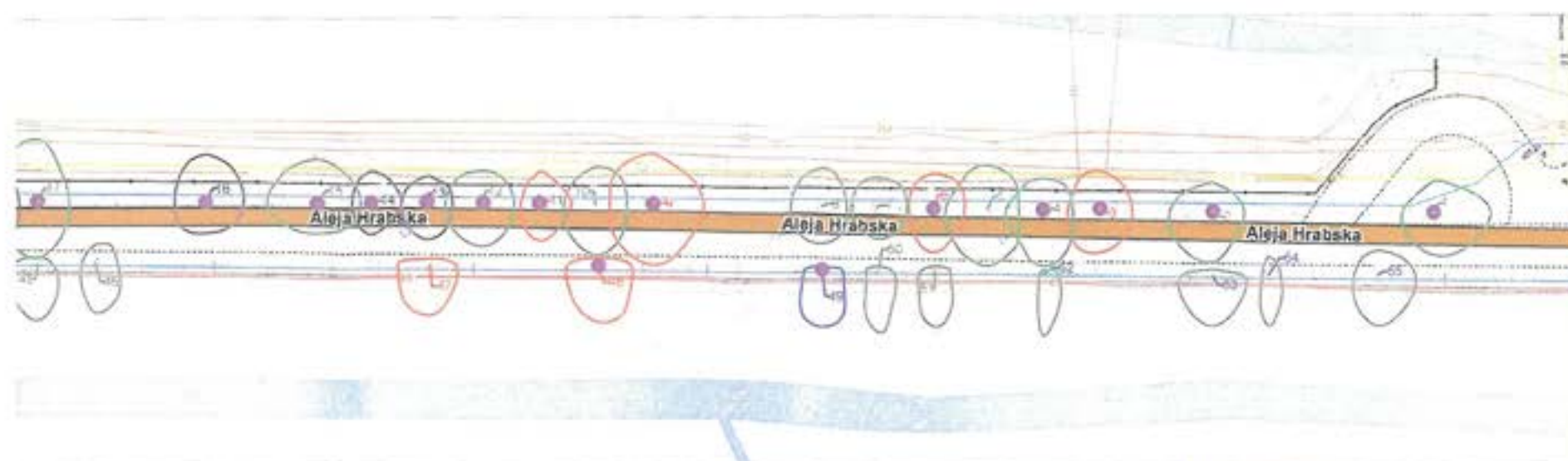
(STAN NA LIPIEC/SIERPIEŃ 2021r.)

Jesiony wyniosłe (nr inw. 1-56)

Klony srebrzyste (nr inw. 57-65)

ZAŁĄCZNIK NR 5

LEGENDA

65 DRZEWA DIMENSIONOWANE
dotyczy uszeregowania w linii, wg wykazu

ZAŁĘCENIA I WYTYCZNE

65 DRZEWA WARTYŚCIOWE, ZAGRAŻAJĄCE
dotyczy uszeregowania do usunięcia*

65 DRZEWA PRZY KTÓRYCH ZALECENIO
POKROŚCOWANIE, REDUKCJA KORONY

65 DRZEWA ZAGRAŻAJĄCE, których usunięcie
należy zaplanować w najbliższych latach

65 W INSTALACJA WIAZANNA WAZAJĄ
W KORONIE

65 PŁOŚĆ WYKONANIA PRAC

65 DRZEWA PRZY KTÓRYCH
NALEŻY WYKONAĆ PRACE STANDARDOWE
(głębokość w zakresie uszeregowania z korony)

* usunięcie w tym przypadku oznacza usunięcie drzewa do
poziomej linii (dotyczy to uszeregowania do usunięcia)

TEREN OPRACOWANIA:
Pas drogowy wzdłuż Alei Hraboskiej w
miejscowości Falenty, Gmina Raszyn nr ewid.
działki 12 obręb 0003

ZLECENIODAWCA:
Powiat Pruszkowski
ul. Drzymały 30
05-800 Pruszków

BIURO BRANŻOWE:

TYTUŁ OPRACOWANIA:
Ekspertyza drzew rosnących w miejscowości
Falenty, Gmina Raszyn (nr oprac. 12/EKO/2021)

TYTUŁ OPRACOWANIA:
Lokalizacja i kwalifikacja drzew poddanych
ekspertyzie

SPORZĄDZIŁA:
mgr inż. Agnieszka Papia
wyk. 1000 1000/1000
inż. 00 00/0000

Skala: - - Data: VII.2021r. Nr rys.: 1/1

Agnieszka Papia